

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

- ★ Οδηγία 94/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1994 για τη δέκατη τέταρτη τροποποίηση της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που αφορούν περιορισμούς κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσεως μερικών επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων 1
- ★ Οδηγία 94/62/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1994 για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας 10
- ★ Οδηγία 94/63/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1994 για τον έλεγχο των εκπομπών πτητικών οργανικών ουσιών (VOC) που προέρχονται από την αποθήκευση βενζίνης και τη διάθεσή της από τις τεματικές εγκαταστάσεις στους σταθμούς διανομής καυσίμων 24
- ★ Οδηγία 94/67/ΕΚ του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 1994 για την αποτέφρωση των επικίνδυνων αποβλήτων 34
- ★ Οδηγία 94/74/ΕΚ του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1994 για την τροποποίηση της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης, της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στα πετρελαιοειδή καθώς και της οδηγίας 92/82/ΕΟΚ για την προσέγγιση των συντελεστών των ειδικών φόρων κατανάλωσης στα πετρελαιοειδή 46
- ★ Οδηγία 94/75/ΕΚ του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1994 για την τροποποίηση της οδηγίας 94/4/ΕΚ και για τα προσωρινά μέτρα παρέκκλισης που εφαρμόζονται στην Αυστρία και τη Γερμανία 52
- ★ Οδηγία 94/76/ΕΚ του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1994 για την τροποποίηση της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ με τη θέσπιση μεταβατικών μέτρων που εφαρμόζονται, στα πλαίσια της διεύθυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 1η Ιανουαρίου 1995, όσον αφορά το φόρο προστιθεμένης αξίας 53

Ανακοίνωση προς τους σουηδούς και φινλανδούς αναγνώστες
(βλέπε σελίδα 3 του εξωφύλλου)

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΟΔΗΓΙΑ 94/60/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 20ής Δεκεμβρίου 1994

για τη δέκατη τέταρτη τροποποίηση της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που αφορούν περιορισμούς κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσεως μερικών επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100 Α,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽²⁾,

Αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β της συνθήκης⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι πρέπει να ληφθούν μέτρα για τη συμπλήρωση της εσωτερικής αγοράς· ότι η εσωτερική αγορά αποτελεί ένα χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα, στον οποίο εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, των προσώπων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων·

ότι οι εργασίες που συνδέονται με την εσωτερική αγορά θα πρέπει να βελτιώνουν προοδευτικά και την ποιότητα ζωής, την προστασία της υγείας και την ασφάλεια των καταναλωτών· ότι τα μέτρα που προτείνονται με την παρούσα οδηγία εντάσσονται στο πλαίσιο του ψηφίσματος του Συμβουλίου της 9ης Νοεμβρίου 1989 σχετικά με τις μελλοντικές προτεραιότητες για την αναθέριμανση της πολιτικής για την προστασία των καταναλωτών⁽⁴⁾·

ότι το Συμβούλιο και οι αντιπρόσωποι των κυβερνήσεων των κρατών μελών, συνελθόντες στα πλαίσια του Συμβουλίου, έλαβαν την απόφαση 90/238/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ,

ΕΟΚ⁽⁵⁾ για ένα σχέδιο δράσης 1990-1994 που εντάσσεται στο πρόγραμμα «Η Ευρώπη κατά του καρκίνου»·

ότι οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽⁶⁾ και έχουν ταξινομηθεί ως «καρκινογόνες κατηγορίας 1 ή 2», ενδέχεται να προκαλέσουν καρκίνο και ότι, επομένως, για την καλύτερη προστασία της υγείας θα πρέπει οι ουσίες αυτές και τα παρασκευάσματα που τις περιέχουν να μην διατίθενται στην αγορά για χρήση από το ευρύ κοινό·

ότι οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ οι οποίες έχουν ταξινομηθεί ως «μεταλλαξιγόνες κατηγορίας 1 ή 2», ενδέχεται να προκαλέσουν γενετικές αλλοιώσεις· ότι, επομένως, για την καλύτερη προστασία της υγείας, οι ουσίες αυτές και τα παρασκευάσματα που τις περιέχουν δεν πρέπει να διατίθενται στην αγορά για χρήση από το ευρύ κοινό·

ότι οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ, οι οποίες έχουν ταξινομηθεί ως «τοξικές για την αναπαραγωγή κατηγορίας 1 ή 2», ενδέχεται να προκαλέσουν κληρονομικές συγγενείς ανωμαλίες· ότι, για την καλύτερη προστασία της υγείας, οι ουσίες αυτές και τα παρασκευάσματα που τις περιέχουν, δεν πρέπει να διατίθενται στην αγορά για χρήση από το ευρύ κοινό·

ότι, για λόγους διαφάνειας και σαφήνειας, οι ουσίες αυτές πρέπει να αναφέρονται με αναγνωρισμένη ονοματολογία, κατά προτίμηση με την ονομασία τους κατά IUPAC (διεθνής ένωση θεωρητικής και εφαρμοσμένης χημείας)· ότι το παράρτημα I της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ «κατάλογος των επικίνδυνων ουσιών» ενημερώνεται τακτικά μέσω της προσαρμογής στην τεχνική πρόοδο· ότι, το αργότερο έξι μήνες

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 157 της 24. 6. 1992, σ. 6.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 332 της 16. 12. 1992, σ. 8.

⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 19ης Ιανουαρίου 1994 (ΕΕ αριθ. C 44 της 14. 2. 1994, σ. 2). Κοινή θέση του Συμβουλίου της 16ης Ιουνίου 1994 (ΕΕ αριθ. C 244 της 31. 8. 1994, σ. 1) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 26ης Οκτωβρίου 1994 (ΕΕ αριθ. C 323 της 21. 11. 1994).

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. C 294 της 23. 11. 1989, σ. 1.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 137 της 30. 5. 1990, σ. 31.

⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 196 της 16. 8. 1967, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/632/ΕΟΚ της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 338 της 10. 12. 1991, σ. 23).

από τη δημοσίευση αυτής της προσαρμογής στην τεχνική πρόοδο στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, η Επιτροπή θα υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο πρόταση οδηγίας για τη ρύθμιση των ουσιών που έχουν πρόσφατα ταξινομηθεί ως καρκινογόνες κατηγορίας 1 και 2, μεταλλαξιογόνες κατηγορίας 1 και 2 και τοξικές για την αναπαραγωγή κατηγορίας 1 και 2, κατά τρόπον ώστε να ενημερώσει την παρούσα οδηγία·

ότι η εν λόγω πρόταση θα λαμβάνει υπόψη τους κινδύνους και τα πλεονεκτήματα των νεοταξινομημένων ουσιών, καθώς και τις κοινοτικές νομοθετικές διατάξεις που αφορούν την ανάλυση των κινδύνων·

ότι, στο παράρτημα I της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ, καθορίζονται όρια ειδικής συγκέντρωσης για τις ουσίες αυτές ή, ελλείψει τέτοιων ορίων, στον πίνακα VI του παραρτήματος I της οδηγίας 88/379/ΕΟΚ ⁽¹⁾, καθορίζονται όρια γενικής συγκέντρωσης που ισχύουν για τις εν λόγω ουσίες στα παρασκευάσματα που τις περιέχουν·

ότι το κρεόσωτο, όπως ορίζεται στο παράρτημα της παρούσας οδηγίας, μπορεί να είναι επιβλαβές για την υγεία λόγω της περιεκτικότητάς του σε ουσίες γνωστές ως καρκινογόνες· ότι, για το λόγο αυτό, η χρήση του κρεοσώτου στην κατεργασία του ξύλου, καθώς και η εμπορία και η χρήση ξύλου που έχει υποστεί κατεργασία με κρεόσωτο θα πρέπει να περιοριστούν·

ότι ορισμένα από τα συστατικά του κρεοσώτου έχουν χαμηλή αποδομησιμότητα και είναι επιβλαβή για ορισμένους οργανισμούς του περιβάλλοντος· ότι τα συστατικά αυτά ενδέχεται να ελευθερώνονται στο περιβάλλον ως αποτέλεσμα της χρήσης ξύλου κατεργασμένου με κρεόσωτο·

ότι ορισμένοι χλωριωμένοι διαλύτες είναι επικίνδυνοι για την υγεία και δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται σε ουσίες και παρασκευάσματα που προορίζονται για πώληση στο ευρύ κοινό·

ότι, στο πλαίσιο των περιορισμών όσον αφορά τη χρήση του κρεοσώτου για την κατεργασία ξύλου, την εμπορία και τη χρήση ξύλου που έχει υποστεί κατεργασία με κρεόσωτο, καθώς και την εμπορία και τη χρήση χλωριωμένων διαλυτών, οι οποίοι θεσπίζονται με την παρούσα οδηγία, λαμβάνονται υπόψη το τρέχον επίπεδο γνώσεων και τεχνικών όσον αφορά τη χρήση ασφαλέστερων εναλλακτικών προϊόντων·

ότι οι περιορισμοί που έχουν ήδη θεσπισθεί από ορισμένα κράτη μέλη ως προς τη χρήση ή την κυκλοφορία στην αγορά των προαναφερομένων ουσιών ή των παρασκευασμάτων που τις περιέχουν, έχουν άμεση επίδραση στην

εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς· ότι απαιτείται, επομένως, η προσέγγιση των νομοθετικών διατάξεων των κρατών μελών στον τομέα αυτό, και, ως εκ τούτου, η ανάλογη τροποποίηση του παραρτήματος I της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽²⁾·

ότι η παρούσα οδηγία δεν θίγει την κοινοτική νομοθεσία, με την οποία έχουν καθορισθεί οι ελάχιστες απαιτήσεις για την προστασία των εργαζομένων, και ιδίως τις διατάξεις της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ ⁽³⁾, καθώς και στις ειδικές οδηγίες που βασίζονται σ' αυτήν, και ειδικότερα την οδηγία 90/349/ΕΟΚ ⁽⁴⁾,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Το παράρτημα I της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ τροποποιείται σύμφωνα με το κείμενο που περιέχεται στο παράρτημα της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο ένα έτος μετά την ημερομηνία της θέσπισής της. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές από τις 20 Ιουνίου 1995.

2. Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 20 Δεκεμβρίου 1994.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Ο Πρόεδρος

K. HÄNSCH

K. KINKEL

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 187 της 16. 7. 1988, σ. 14. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 93/18/ΕΟΚ της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 104 της 29. 4. 1993 σ. 4).

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 262 της 27. 9. 1976, σ. 201. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/659/ΕΟΚ της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 363 της 31. 12. 1991, σ. 36).

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 183 της 29. 6. 1989, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 196 της 26. 7. 1990, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Στο παράρτημα I της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ προστίθενται τα ακόλουθα σημεία:

«Ονομασία των ουσιών, ομάδων ουσιών ή παρασκευασμάτων

29. Ουσίες που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ έχοντας ταξινομηθεί «καρκινογόνος κατηγορίας 1 ή καρκινογόνος κατηγορίας 2» και επισημαίνονται «τουλάχιστον ως τοξικές (Τ)» με την προειδοποίηση κινδύνου R 45 «Μπορεί να προκαλέσει καρκίνο» ή την προειδοποίηση κινδύνου R 49 «Μπορεί να προκαλέσει καρκίνο όταν εισπνέεται» και που περιέχονται ως εξής:

Καρκινογόνες κατηγορίας 1: Βλέπε κατάλογο 1 στο προσάρτημα.

Καρκινογόνες κατηγορίας 2: Βλέπε κατάλογο 2 στο προσάρτημα.

30. Ουσίες που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ έχοντας ταξινομηθεί «μεταλλαξιγόνο κατηγορίας 1 ή μεταλλαξιγόνο κατηγορίας 2» και επισημαίνονται με

Όροι περιορισμού

Δεν επιτρέπεται να περιέχονται στις ουσίες και στα παρασκευάσματα που διατίθενται στην αγορά προοριζόμενα για πώληση στο ευρύ κοινό σε ειδική συγκέντρωση ίση ή μεγαλύτερη από:

- είτε την καθοριζόμενη στο παράρτημα I της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ,
- είτε την καθοριζόμενη στο σημείο 6 πίνακα VI του παραρτήματος I της οδηγίας 88/379/ΕΟΚ, εφόσον δεν αναφέρεται όριο συγκέντρωσης στο παράρτημα I της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ. Με την επιφύλαξη της εφαρμογής άλλων κοινοτικών διατάξεων σχετικά με την ταξινόμηση, τη συσκευασία και την επισήμανση των επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων, η συσκευασία των εν λόγω ουσιών και παρασκευασμάτων πρέπει να φέρει, κατά τρόπο ευανάγνωστο και ανεξίτηλο, την ακόλουθη ένδειξη. «Μόνο για επαγγελματική χρήση. Προσοχή — Αποφεύγετε την έκθεση — Εφοδιαστείτε με τις ειδικές οδηγίες πριν από τη χρήση».

Κατά παρέκκλιση, η διάταξη αυτή δεν έχει εφαρμογή:

- α) στα φάρμακα που προορίζονται για τον άνθρωπο ή για κτηνιατρική χρήση, όπως ορίζονται στην οδηγία 65/65/ΕΟΚ ⁽¹⁾,
- β) στα καλλυντικά, όπως ορίζονται στην οδηγία 76/768/ΕΟΚ ⁽²⁾,
- γ) — στα καύσιμα κινητήρων που καλύπτονται από την οδηγία 85/210/ΕΟΚ ⁽³⁾,
— στα προϊόντα που παράγονται από ορυκτέλαια και προορίζονται να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα σε κινητές ή ακίνητες εγκαταστάσεις καύσης,
— στα καύσιμα που πωλούνται σε κλειστό σύστημα (λ.χ.: φιάλες υγραερίου),
- δ) στις άλλες ουσίες και παρασκευάσματα που απαριθμούνται στο παράρτημα I της παρούσας οδηγίας, εκτός των περιλαμβανομένων στα σημεία 30 και 31,
- ε) στα χρώματα ζωγραφικής που εμπίπτουν στην οδηγία 88/379/ΕΟΚ ⁽⁴⁾.

Δεν επιτρέπεται να περιέχονται στις ουσίες και στα παρασκευάσματα που διατίθενται στην αγορά προοριζόμενα για πώληση στο ευρύ κοινό σε ειδική συγκέντρωση ίση ή μεγαλύτερη από:

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. 22 της 9. 2. 1965, σ. 369. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 93/39/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 214 της 24. 8. 1993, σ. 22).
⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 262 της 27. 9. 1976, σ. 169. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 93/35/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 151 της 23. 6. 1993, σ. 32).
⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 96 της 3. 4. 1985, σ. 25.
⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 187 της 16. 7. 1988, σ. 14.

την προειδοποίηση κινδύνου R 46: "Μπορεί να προκαλέσει κληρονομικές γενετικές βλάβες" και που περιέχονται ως εξής:

Μεταλλαξιόνες κατηγορίας 1: Βλέπε κατάλογο 3 στο προσάρτημα.

Μεταλλαξιόνες κατηγορίας 2: Βλέπε κατάλογο 4 στο προσάρτημα.

— είτε την καθοριζόμενη στο παράρτημα I της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ,

— είτε την καθοριζόμενη στο σημείο 6 πίνακας VI του παραρτήματος I της οδηγίας 88/379/ΕΟΚ, εφόσον δεν αναφέρεται όριο συγκέντρωσης στο παράρτημα I της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ.

Με την επιφύλαξη της εφαρμογής άλλων κοινοτικών διατάξεων σχετικά με την ταξινόμηση, τη συσκευασία και την επισήμανση των επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων, η συσκευασία των εν λόγω ουσιών και παρασκευασμάτων πρέπει να φέρει, κατά τρόπο ευανάγνωστο και ανεξίτηλο, την ακόλουθη ένδειξη:

"Μόνο για επαγγελματική χρήση. Προσοχή — Αποφεύγετε την έκθεση — Εφοδιαστείτε με τις ειδικές οδηγίες πριν από τη χρήση."

Κατά παρέκκλιση, η διάταξη αυτή δεν έχει εφαρμογή:

α) στα φάρμακα που προορίζονται για τον άνθρωπο ή για κτηνιατρική χρήση, όπως ορίζονται στην οδηγία 65/65/ΕΟΚ·

β) στα καλλυντικά, όπως ορίζονται στην οδηγία 76/768/ΕΟΚ·

γ) — στα καύσιμα κινητήρων που καλύπτονται από την οδηγία 85/210/ΕΟΚ,

— στα προϊόντα που παράγονται από ορυκτέλαια και προορίζονται να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα σε κινητές ή ακίνητες εγκαταστάσεις καύσης,

— στα καύσιμα που πωλούνται σε κλειστό σύστημα (λ.χ. φιάλες υγραερίου)·

δ) στις άλλες ουσίες και παρασκευάσματα που απαριθμούνται στο παράρτημα I της παρούσας οδηγίας, εκτός των περιλαμβανομένων στα σημεία 29 και 31·

ε) στα χρώματα ζωγραφικής που εμπίπτουν στην οδηγία 88/379/ΕΟΚ.

31. Ουσίες που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ έχοντας ταξινομηθεί "τοξικές για την αναπαραγωγή κατηγορίας 1 ή τοξικές για την αναπαραγωγή κατηγορίας 2" και επισημούνται με την προειδοποίηση κινδύνου R 60: "Μπορεί να εξασθενήσει τη γονιμότητα" ή/και R 61: "Μπορεί να βλάψει το έμβρυο κατά τη διάρκεια της κύησης" και που περιέχονται ως εξής:

Τοξική για την αναπαραγωγή κατηγορίας 1:

Βλέπε κατάλογο 5 στο προσάρτημα.

Τοξική για την αναπαραγωγή κατηγορίας 2:

Βλέπε κατάλογο 6 στο προσάρτημα.

Δεν επιτρέπεται να περιέχονται στις ουσίες και στα παρασκευάσματα που διατίθενται στην αγορά προοριζόμενα για πώληση στο ευρύ κοινό σε ειδική συγκέντρωση ίση ή μεγαλύτερη από:

— είτε την καθοριζόμενη στο παράρτημα I της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ,

— είτε την καθοριζόμενη στο σημείο 6 πίνακας VI του παραρτήματος I της οδηγίας 88/379/ΕΟΚ, εφόσον δεν αναφέρεται όριο συγκέντρωσης στο παράρτημα I της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ. Με την επιφύλαξη της εφαρμογής άλλων κοινοτικών διατάξεων σχετικά με την ταξινόμηση, τη συσκευασία και την επισήμανση των επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων, η συσκευασία των εν λόγω ουσιών και παρασκευασμάτων πρέπει να φέρει, κατά τρόπο ευανάγνωστο και ανεξίτηλο, την ακόλουθη ένδειξη: "Μόνο για επαγγελματική χρήση. Προσοχή — Αποφεύγετε την έκθεση — Εφοδιαστείτε με τις ειδικές οδηγίες πριν από τη χρήση".

Κατά παρέκκλιση, η διάταξη αυτή δεν έχει εφαρμογή:

α) στα φάρμακα που προορίζονται για τον άνθρωπο ή για κτηνιατρική χρήση, όπως ορίζονται στην οδηγία 65/65/ΕΟΚ·

32. Ουσίες και παρασκευάσματα που περιέχουν μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες ουσίες:
- α) κρεόσωτο αριθ. EINECS 232-287-5 αριθ. CAS 8001-58-9
 - β) κρεοσωτέλαιο αριθ. EINECS 263-047-8 αριθ. CAS 61789-28-4
 - γ) αποστάγματα λιθανθρακόπισσας, έλαια ναφθαλινίου αριθ. EINECS 283-484-8 αριθ. CAS 84650-04-4
 - δ) κρεοσωτέλαιο, κλάσμα ακεναφθενίου αριθ. EINECS 292-605-3 αριθ. CAS 90640-84-9
 - ε) ανώτερα αποστάγματα λιθανθρακόπισσας αριθ. EINECS 262-026-1 αριθ. CAS 65996-91-0
 - στ) έλαιο ανθρακενίου αριθ. EINECS 292-602-7 αριθ. CAS 90640-80-5
 - ζ) ακατέργαστες φαινόλες λιθανθρακόπισσας αριθ. EINECS 266-019-3 αριθ. CAS 65996-85-2
 - η) κρεόσωτο ξύλου αριθ. EINECS 232-419-1 αριθ. CAS 8021-39-4
 - θ) υπολείμματα αλκαλικής εκχύλισης λιθανθρακοπισσελαίου χαμηλού σημείου ζέσεως αριθ. EINECS 310-191-5 αριθ. CAS 122384-78-5
- 32.1. Δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται για την κατεργασία ξύλου εάν περιέχουν:
- α) βενζο-α-πυρένιο σε συγκέντρωση μεγαλύτερη από 0,005 % κατά βάρος
ή
 - β) φαινόλες που μπορούν να εκχυλιστούν με νερό σε συγκέντρωση μεγαλύτερη από 3 % κατά βάρος ή και α) και β).
- Πέραν τούτου, δεν επιτρέπεται η διάθεση στην αγορά ξύλου που έχει υποστεί κατεργασία αυτού του είδους.
- Παρεκκλίσεις:
- i) Αυτές οι ουσίες και τα παρασκευάσματα μπορούν να χρησιμοποιούνται για την κατεργασία ξύλου σε βιομηχανικές εγκαταστάσεις εφόσον περιέχουν:
 - α) βενζο-α-πυρένιο σε συγκέντρωση μικρότερη από 0,005 % κατά βάρος και
 - β) φαινόλες που μπορούν να εκχυλιστούν με νερό σε συγκέντρωση μικρότερη από 3 % κατά βάρος.

Οι εν λόγω ουσίες και παρασκευάσματα:

 - μπορούν να διατίθενται στην αγορά μόνο σε συσκευασίες χωρητικότητας ίσης ή μεγαλύτερης από 200 λίτρα,
 - δεν επιτρέπεται να πωλούνται στο ευρύ κοινό. Με την επιφύλαξη της εφαρμογής άλλων κοινοτικών διατάξεων για την ταξινόμηση, τη συσκευασία και την επισήμανση των επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων, στη συσκευασία των εν λόγω ουσιών και παρασκευασμάτων αναγράφεται με τρόπο ευανάγνωστο και ανεξίτηλο, η ακόλουθη ένδειξη: “Αποκλειστικά για χρήση σε βιομηχανικές εγκαταστάσεις”.
 - ii) Η Ξυλεία που έχει υποστεί κατεργασία σύμφωνα με το σημείο i) και διατίθεται για πρώτη φορά στην αγορά, επιτρέπεται μόνο για επαγγελματική και βιομηχανική χρήση, π.χ. σε σιδηροδρομικές γραμμές, στη μεταφορά ηλεκτρικής ενέργειας και στις τηλεπικοινωνίες, σε περιφράξεις, καθώς και σε λιμάνια και πλωτές οδούς.
- Ωστόσο, ξύλο του είδους αυτού δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί:

- β) στα καλλυντικά, όπως ορίζονται στην οδηγία 76/768/ΕΟΚ·
- γ) — στα καύσιμα κινητήρων που καλύπτονται από την οδηγία 85/210/ΕΟΚ,
— στα προϊόντα που παράγονται από ορυκτέλαια και προορίζονται να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα σε κινητές ή ακίνητες εγκαταστάσεις καύσης,
— στα καύσιμα που πωλούνται σε κλειστό σύστημα (λ.χ. φιάλες υγραερίου)·
- δ) στις άλλες ουσίες και παρασκευάσματα που απαριθμούνται στο παράρτημα I της παρούσας οδηγίας, εκτός των περιλαμβανομένων στα σημεία 29 και 30·
- ε) στα χρώματα ζωγραφικής που εμπίπτουν στην οδηγία 88/379/ΕΟΚ.

- στο εσωτερικό κτιρίων για διακοσμητικούς ή μη σκοπούς, ανεξάρτητα από τη χρήση τους (κατοικία, επαγγελματική στέγη, αναψυχή),
 - για την κατασκευή και τυχόν επανεπεξεργασία δοχείων που προορίζονται για την καλλιέργεια φυτών ούτε για την κατασκευή και τυχόν επανεπεξεργασία συσκευασιών που μπορεί να έρθουν σε επαφή με ακατέργαστα, ημικατεργασμένα ή/και τελικά προϊόντα προοριζόμενα για κατανάλωση από τον άνθρωπο ή/και τα ζώα, ή άλλων υλικών που ενδέχεται να μολύνουν τα προϊόντα αυτά,
 - σε παιδικές χαρές και άλλους υπαίθριους χώρους δημόσιας ψυχαγωγίας ή σε άλλες περιπτώσεις κατά τις οποίες υπάρχει κίνδυνος να έλθει σε επαφή με το δέρμα.
- iii) Όσον αφορά το ξύλο παλαιάς κατεργασίας: η απαγόρευση δεν ισχύει αν το ξύλο αυτό διατίθεται στην αγορά μεταχειρισμένων ειδών. Ωστόσο, ξύλο του είδους αυτού δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί:
- στο εσωτερικό κτιρίων για διακοσμητικούς ή μη σκοπούς, ανεξάρτητα από τη χρήση τους (κατοικία, επαγγελματική στέγη, αναψυχή),
 - για την κατασκευή και τυχόν επανεπεξεργασία δοχείων που προορίζονται για την καλλιέργεια φυτών, ούτε για την κατασκευή και τυχόν επανεπεξεργασία συσκευασιών, που μπορεί να έρθουν σε επαφή με ακατέργαστα, ημικατεργασμένα ή/και τελικά προϊόντα προοριζόμενα για κατανάλωση από τον άνθρωπο ή/και τα ζώα, ή άλλων υλικών που ενδέχεται να μολύνουν τα προϊόντα αυτά,
 - σε παιδικές χαρές και άλλους υπαίθριους χώρους δημόσιας ψυχαγωγίας.
33. Χλωροφόρμιο αριθ. CAS 67-66-3
34. Τετραχλωράνθρακας αριθ. CAS 56-23-5
35. 1,1,2 Τριχλωροαιθάνιο αριθ. CAS 79-00-5
36. 1,1,2,2, Τετραχλωροαιθάνιο αριθ. CAS 79-34-5
37. 1,1,1,2 Τετραχλωροαιθάνιο αριθ. CAS 630-20-6
38. Πενταχλωροαιθάνιο αριθ. CAS 76-01-7
39. 1,1 Διχλωροαιθυλένιο αριθ. CAS 75-35-4
40. 1,1,1 Τριχλωροαιθάνιο αριθ. CAS 71-55-6

Δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται σε συγκέντρωση ίση ή μεγαλύτερη από 0,1 % κατά βάρος σε ουσίες και παρασκευάσματα που διατίθενται στην αγορά για πώληση στο ευρύ κοινό.

Με την επιφύλαξη της εφαρμογής άλλων κοινοτικών διατάξεων για την ταξινόμηση, τη συσκευασία και την επισήμανση των επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων στη συσκευασία των εν λόγω ουσιών και των παρασκευασμάτων που τις περιέχουν σε συγκέντρωση ίση ή μεγαλύτερη από 0,1 % κατά βάρος αναγράφεται με τρόπο ευανάγνωστο και ανεξίτηλο η ακόλουθη ένδειξη: "Μόνο για επαγγελματική χρήση".

Κατά παρέκκλιση, η διάταξη αυτή δεν έχει εφαρμογή:

- α) στα φάρμακα που προορίζονται για τον άνθρωπο ή για κτηνιατρική χρήση, ορίζονται στην οδηγία 65/65/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 89/381/ΕΟΚ.
- β) στα καλλυντικά, όπως ορίζονται στην οδηγία 76/768/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 89/679/ΕΟΚ.

ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑ

Σημείο 29 — Καρκινογόνες ουσίες

Κατάλογος 1 κατηγορία 1

2-ναφθυλαμίνη	Αριθ. CAS 91-59-8
4-αμινο-διφαινύλιο· 4-διφαινυλαμίνη	Αριθ. CAS 92-67-1
βενζιδίνη 4,4'-διαμινο-διφαινύλιο	Αριθ. CAS 92-87-5
τριοξειδίο του χρωμίου· χρωμικός ανυδρίτης	Αριθ. CAS 1333-82-0
αρσενικό οξύ και τα άλατά του	Αριθ. CAS —
πεντοξειδίο του αρσενικού	Αριθ. CAS 1303-28-2
τριοξειδίο του αρσενικού	Αριθ. CAS 1327-53-3
αμίαντος	Αριθ. CAS 132207-33-1 132207-32-0 12172-73-5 77536-66-4 77536-68-6 77536-67-5
βενζόλιο	Αριθ. CAS 71-43-2
δι(χλωρομεθυλ)αιθέρας	Αριθ. CAS 542-88-1
χλωρομεθυλ-μεθυλ-αιθέρας· χλωροδιμεθυλ-αιθέρας	Αριθ. CAS 107-30-2
τριοξειδίο του νικελίου· οξειδίο του νικελίου (III)	Αριθ. CAS 1314-06-3
εριονίτης	Αριθ. CAS 12510-42-8
διοξειδίο του νικελίου· οξειδίο του νικελίου (IV)	Αριθ. CAS 12035-36-8
μονοξειδίο του νικελίου· οξειδίο του νικελίου (II)	Αριθ. CAS 1313-99-1
θειούχο νικέλιο· θειούχο υπονικέλιο	Αριθ. CAS 12035-72-2
θειούχο νικέλιο, θειούχο νικέλιο (II)	Αριθ. CAS 16812-54-7
άλατα της 2-ναφθυλαμίνης	Αριθ. CAS —
άλατα του 4-αμινο-διφαινυλίου· άλατα της 4-διφαινυλαμίνης	Αριθ. CAS —
άλατα της βενζιδίνης	Αριθ. CAS —
βινυλοχλωρίδιο· χλωροαιθυλένιο	Αριθ. CAS 75-01-4
χρωμικά άλατα του ψευδαργύρου, συμπεριλαμβανομένου του χρωμικού καλιοψευδαργύρου	Αριθ. CAS —

Κατάλογος 2 κατηγορία 2

1-μεθυλο-3-νιτρο-νιτρωδο-γουανιδίνη	Αριθ. CAS 70-25-7
1,2-διβρωμο-3-χλωρο-προπάνιο	Αριθ. CAS 96-12-8
1,2-διμεθυλ-υδραζίνη	Αριθ. CAS 540-73-8
βουταδιέν-1,3-ιο	Αριθ. CAS 106-99-0
1,3-διχλωρο-προπανόλη-2	Αριθ. CAS 96-23-1
1,3-πρόπανο-σουλτόνη	Αριθ. CAS 1120-71-44
3-προπανολίτης· 1,3-προπιολακτόνη	Αριθ. CAS 57-57-8
1,4-διχλωρο-βουτεν-2-ιο	Αριθ. CAS 764-41-0
2-νιτρο-ναφθαλινίου	Αριθ. CAS 581-89-5
2-νιτρο-προπάνιο	Αριθ. CAS 79-46-9
2,2'-διχλωρο-4,4'-μεθυλενο-διανιλίνη, 4,4'-μεθυλενο-δι (2-χλωρο-ανιλίνη)	Αριθ. CAS 101-14-4
2,2'-(νιτρωδο-ιμινο)-διαιθανόλη	Αριθ. CAS 1116-54-7
3,3'-διχλωρο-βενζιδίνη	Αριθ. CAS 91-94-1
3,3'-διμεθοξυ-βενζιδίνη, ο-διανισιδίνη	Αριθ. CAS 119-90-4
3,3'-διμεθυλ-βενζιδίνη, ο-τολουιδίνη	Αριθ. CAS 119-93-7
4-αμινο-αζωβενζόλιο	Αριθ. CAS 60-09-3
4-αμινο-3-φθορο-φαινόλη	Αριθ. CAS 399-95-1
4-μεθυλο-m-φαινυλενοδιαμίνη, 2,4-διαμινο-τολουόλιο	Αριθ. CAS 95-80-7
4-νιτρο-διφαινύλιο	Αριθ. CAS 92-93-3
4,4-μεθυλενο-δι-ο-τολουιδίνη, 4,4-μεθυλενο-δι-(2-μεθυλ-ανιλίνη)	Αριθ. CAS 838-88-0
4,4'-διαμινο-διφαινυλομεθάνιο, 4,4'μεθυλενο-διανιλίνη	Αριθ. CAS 101-77-9
5-νιτρο-ακεναφθένιο	Αριθ. CAS 602-87-9
4-ο-τολυλαζω-ο-τολουιδίνη, 4-αμινο-2',3-διμεθυλ-αζωβενζόλιο, ο-αμνιαζωτολουόλιο/AAT, fast garnet GBC base δινάτριο άλας του συμπλόκου	Αριθ. CAS 97-56-3
5-[(4'-((2,6-διϋδροξυ-3-((2-υδροξυ-5-σουλφοφαινυλ)αζω)φαινυλ)αζω)(1,1-διφαινυλ)-4-υλ)αζω] σαλικυλικού οξέος-χαλκού, CI Direct Brown 95	Αριθ. CAS 16071-86-6
οξειδίο του καδμίου	Αριθ. CAS 1306-19-0
εχγυλίσματα με διαλύτη (πετρελαϊκά), βαρέος ναφθενικού αποστάγματος	Αριθ. CAS 64742-11-6
εχγυλίσματα με διαλύτη (πετρελαϊκά), βαρέος παραφινικού αποστάγματος	Αριθ. CAS 64742-04-7
εχγυλίσματα με διαλύτη (πετρελαϊκά), ελαφρού ναφθενικού αποστάγματος	Αριθ. CAS 64742-03-6

εκχυλίσματα με διαλύτη (πετρελαϊκά), ελαφρού παραφινικού αποστάγματος	Αριθ. CAS 64742-05-8
εκχυλίσματα με διαλύτη (πετρελαϊκά), ελαφρού αερίλαιου από απόσταξη υπό κενό	Αριθ. CAS 91995-78-7
υδρογονάνθρακες C26-55, πλούσιοι σε αρωματικούς δακτυλίους	Αριθ. CAS 97722-04-8
N,N'-διμεθυλ-υδραζίνη	Αριθ. CAS 57-14-7.
ακρυλαμίδιο	Αριθ. CAS 79-06-1
ακρυλονιτρίνιο	Αριθ. CAS 107-13-1
α,α,α-τριχλωρο-τολουόδιο, βενζενυλοχλωρίδιο	Αριθ. CAS 98-07-7
βενζο[α]ανθρακένιο	Αριθ. CAS 56-55-3
βενζο[α]πυρενίο, βενζο[d,e, f] χυρσένιο	Αριθ. CAS 50-32-8
βενζο[α]φλουορανθένιο, βενζο[e] ακεφαιναρνενίλιο	Αριθ. CAS 205-99-2
βενζο[j]φλουορανθένιο	Αριθ. CAS 205-82-3
βενζο[k]φλουορανθένιο	Αριθ. CAS 207-08-9
βηρύλλιο, γλυκένιο	Αριθ. CAS 7440-41-7
ενώσεις του βηρυλλίου (γλυκινίου) εκτός από τα διπλά πυριτικά άλατα	Αριθ. CAS —
αργιλίου-βυρυλλίου	
χλωριούχο κάδμιο	Αριθ. CAS 10108-64-2
θεικό κάδμιο	Αριθ. CAS 10124-36-4
χρωμικό ασβέστιο	Αριθ. CAS 13765-19-0
Cartafol (ISO), 1,2,3,6-τετραϋδρο-N-(1,1,2,2-τετραχλωρο-αιθυλόθειο) φθαλμίδιο	Αριθ. CAS 2425-06-1
carbadox (DCL): 1,4-διοξειδιο του μεθυλο-3-(κινολαίν-2-υλομεθυλενο)καρβαξιδίου· 1,4-διοξειδιο της 2-ο-(μεθοξυκαρβονυλνυδροαζονομεθυλικο)κινολαίνης	Αριθ. CAS 6804-07-5
χρωμικό χρώμο (III): άλας του τρισθενούς χρωμίου με χρωμικό οξύ	Αριθ. CAS 24613-89-6
διαζωμεθάνιο	Αριθ. CAS 334-88-3
διβενζο[a,h]ανθρακένιο	Αριθ. CAS 53-70-3
θεικός διαιθυλεστέρας	Αριθ. CAS 64-67-5
θεικός διμεθυλεστέρας	Αριθ. CAS 77-78-1
διμεθυλοκαρβαμυλοχλωρίδιο	Αριθ. CAS 79-44-7
διμεθυλονιτρωδαμίνη· N-νιτρωδο-διμεθυλαμίνη	Αριθ. CAS 62-75-9
διμεθυλοσουλφαμυλοχλωρίδιο	Αριθ. CAS 13360-57-1
1-χλωρο-2,3-εποξυ-προπάνιο· επιχλωρυδρίνη	Αριθ. CAS 106-89-8
1,2-διχλωρο-αιθάνιο· αιθυλενοχλωρίδιο	Αριθ. CAS 107-06-2
αιθυλενοξειδιο· οξιράνιο	Αριθ. CAS 75-21-8
αιθυλενιμίνη· αζιριδίνη	Αριθ. CAS 151-56-4
εξαχλωροβενζόλιο	Αριθ. CAS 118-74-1
εξαμεθυλοφωσφορικό τριαμίδιο εξαμεθυλοφωσφοραμίδιο	Αριθ. CAS 680-31-9
υδραζίνη	Αριθ. CAS 302-01-2
υδραζωβενζόλιο· 1,2-διφαινυλ-υδραζίνη	Αριθ. CAS 122-66-7
ακρυλαμυδομεθοξοξικός μεθυλεστέρας (με περιεκτικότητα σε ακρυλαμίδιο $\geq 0,1\%$)	Αριθ. CAS 77402-03-0
οξικός μεθυλ-ONN-οξαζωμεθυλεστέρας	Αριθ. CAS 592-62-1
Nitrofeen (ISO): 2,4-διχλωρο-φαινυλ-4-νιτρο-φαινυλ-αιθέρας	Αριθ. CAS 1836-75-5
νιτρωδοδιπροπυλαμίνη	Αριθ. CAS 621-64-7
2-μεθοξυ-ανιλίνη· ο-ανισιδίνη	Αριθ. CAS 90-04-0
βρωμικό κάλιο	Αριθ. CAS 7758-01-2
προπυλενοξειδιο· 1,2-εποξυ-προπάνιο· μεθυλοξιράνιο	Αριθ. CAS 75-56-9
ο-τολουϊδίνη	Αριθ. CAS 95-53-4
2-μεθυλ-αζιριδίνη· προπυλενιμίνη	Αριθ. CAS 75-55-8
άλατα της 2,2'-διχλωρο-4,4'-μεθυλενο-διανιλίνης· άλατα της 4,4'-μεθυλενο-δι(2-χλωρο-ανιλίνης)	Αριθ. CAS —
άλατα της 3,3'-διχλωρο-βενζιδίνης	Αριθ. CAS —
άλατα της 3,3'-διμεθοξυ-βενζιδίνης· άλατα της ο-ανισιδίνης	Αριθ. CAS —
άλατα της 3,3'-διμεθυλο-βενζιδίνης· άλατα της ο-τολουϊδίνης	Αριθ. CAS —
χρωμικό στρόντιο	Αριθ. CAS 7789-06-2
οξειδιο του στυρολίου· (εποξυαιθυλο)βενζόλιο· φαινυλοξιράνιο	Αριθ. CAS 96-09-3
Sulfalate (ISO): δαιθυλοδιθειοκαρβαμδικός 2-χλωρο-αλλυλεστέρας	Αριθ. CAS 95-06-7
θειακεταμίδιο	Αριθ. CAS 62-55-5
συρεθάνη (DCI): καρβαμδικός αιθυλεστέρας	Αριθ. CAS 51-79-6

Σημείο 30 — Μεταλλαξιγόνες ουσίες

Κατάλογος 3 κατηγορία 1

Καμία ουσία δεν κατατάσσεται στην κατηγορία αυτή.

Κατάλογος 4 κατηγορία 2

1,2-διβρωμο-3-χλωρο-προπάνιο
ακρυλαμίδιο

Αριθ. CAS 96-12-8
Αριθ. CAS 79-06-1

βενζο[α] πυρένιο· βενζο [d,e,f] χρυσένιο	Αριθ. CAS 50-32-8
θειικός διαιθυλεστέρας	Αριθ. CAS 64-67-5
αιθυλενοξειδίο· οξιράνιο	Αριθ. CAS 75-21-8
αιθυλεναμίνη· αζιριδίνη	Αριθ. CAS 151-56-4
εξαμεθυλοφωσφορικό τριαμίδιο εξαμεθυλοφωσφοραμίδιο	Αριθ. CAS 680-31-9
ακρυλαμιδομεθοξοξικός μεθυλεστέρας (με περιεκτικότητα σε ακρυλαμίδιο $\geq 0,1 \%$)	Αριθ. CAS 774-02-03-0

Σημείο 31 — Ουσίες τοξικές για την αναπαραγωγή

Κατάλογος 5 κατηγορία 1

εξαφθοροπυριτικός μόλυβδος (II), φθοροπυριτικός μόλυβδος (II)	Αριθ. CAS 25808-74-6
όξινο οξικός μόλυβδος· υποξείδιο του μολύβδου αλκυλοπαράγωγα του μολύβδου	Αριθ. CAS 1335-32-6
αζωτούχος μόλυβδος (II)· αζίδιο του μολύβδου	Αριθ. CAS —
χρωμικός μόλυβδος	Αριθ. CAS 13424-46-9
ενώσεις του μολύβδου εκτός από εκείνες που κατονομάζονται στο παρόν παράρτημα	Αριθ. CAS 7758-97-6
διοξικός μόλυβδος 2,4,6-τρινιτρορεζορμινικός μόλυβδος· στυφνικός μόλυβδος	Αριθ. CAS —
μεθονουλφονικός μόλυβδος (II)	Αριθ. CAS 301-04-2
ορθοφωσφορικός μόλυβδος	Αριθ. CAS 15245-44-0
Coumaten*, 4-υδροξυ-3-(3-οξο-1-φαινυλβουτυλο) κουμαρίνη	Αριθ. CAS 17570-76-2
	Αριθ. CAS 7446-27-2
	Αριθ. CAS 81-81-2

Κατάλογος 6 κατηγορία 2

2-αιθοξυ-αιθανόλη· μονοαιθυλαιθέρας της αιθυλενο-γλυκόλης· αιθυλογλυκόλη	Αριθ. CAS 110-80-5
3,5-δι(1,1-διμεθυλαιθυλ)-4-υδροξυφαινυλο-μεθυλο θείο οξικός 2-αιθυλ-εξυλεστέρας	Αριθ. CAS 80387-97-9
2-μεθοξυ-αιθανόλη· μονομεθυλαιθέρας της αιθυλενο-γλυκόλης· μεθυλογλυκόλη	Αριθ. CAS 109-86-4
βενζο[α]πυρένιο· βενζο[d,e,f]χρυσένιο	Αριθ. CAS 50-32-8
biparacryl (ISO)· μεθυλο-κροτωνικός 2-δευτ-βουτυλο-4, 6-δινιτροφαινυλεστέρας	Αριθ. CAS 485-31-4
N,N-διμεθυλοφορμαμίδιο	Αριθ. CAS 68-12-2
Dinoseb2-(1-μεθυλο-προπυλ)-4,6-δινιτροφαινόλη	Αριθ. CAS 88-85-7
Dinoterb· 2-τριπ-βουτυλο-4,6-δινιτροφαινόλη	Αριθ. CAS 1420-07-1
αιθυλενοθειουρία· ψιδαζολιδιν-2-θειόνη· 2-ψιδαζολιν-2-θειόλη	Αριθ. CAS 96-45-7
οξικό 2-αιθοξυαιθυλεστέρας· οξικός εστέρας της αιθυλογλυκόλης	Αριθ. CAS 111-15-9
οξικός μεθυλ-ONN-οξαζωμεθυλεστέρας	Αριθ. CAS 592-62-1
οξικός 2-μεθοξυ-μεθυλεστέρας· οξικός εστέρας της μεθυλογλυκόλης	Αριθ. CAS 110-49-6
καρβονυλονικέλιο· καρβονυλικό νικέλιο	Αριθ. CAS 13463-39-3
Nitrofen (ISO)· 2,4-διχλωροφαινυλ-4-νιτροφαινυλ-αιθέρας	Αριθ. CAS 1836-75-5
άλατα και εστέρες του Dinoseb, εκτός από εκείνα που κατονομάζονται στο προ- σάρτημα αυτό	Αριθ. CAS —
άλατα και εστέρες του Dinoterb	Αριθ. CAS —»

ΟΔΗΓΙΑ 94/62/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 20ής Δεκεμβρίου 1994

για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,
και ιδίως το άρθρο 100 Α,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β της
συνθήκης ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι θα πρέπει να εναρμονιστούν τα διάφορα εθνικά μέτρα
για τη διαχείριση των συσκευασιών και των απορριμμάτων
συσκευασίας προκειμένου, αφενός, να αποτραπούν ή να
μειωθούν οι σχετικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, επιτυγχά-
νοντας, κατ' αυτόν τον τρόπο, υψηλό επίπεδο προστασίας
του περιβάλλοντος, και, αφετέρου, να διασφαλιστεί η λει-
τουργία της εσωτερικής αγοράς και να αποφευχθούν εμπό-
δια στο εμπόριο καθώς και στρεβλώσεις και περιορισμοί
του ανταγωνισμού εντός της Κοινότητας·

ότι ο καλύτερος τρόπος αποφυγής της δημιουργίας απο-
βλήτων συσκευασιών είναι η μείωση του συνολικού όγκου
συσκευασιών·

ότι είναι σημαντικό, για τους στόχους της παρούσας οδη-
γίας, να τηρείται, ως γενική αρχή, το ότι τα μέτρα που
λαμβάνονται σε ένα κράτος μέλος για την προστασία του
περιβάλλοντος δεν θα πρέπει να επηρεάζουν αρνητικά τις
δυνατότητες άλλων κρατών μελών να επιτύχουν τους στό-
χους της παρούσας οδηγίας·

ότι ο περιορισμός του όγκου των απορριμμάτων αποτελεί
προϋπόθεση για μια σταθερή και διαρκή ανάπτυξη, η
οποία μνημονεύεται ρητά στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή
Ένωση·

ότι η παρούσα οδηγία θα πρέπει να καλύπτει όλα τα είδη
συσκευασιών που διατίθενται στην αγορά και όλα τα
απορρίμματα συσκευασίας· ότι, ως εκ τούτου, η οδηγία
85/339/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1995 για τις

συσκευασίες υγρών τροφίμων ⁽⁴⁾ θα πρέπει να καταργη-
θεί·

ότι η συσκευασία έχει ζωτική κοινωνική και οικονομική
αποστολή και, συνεπώς, τα μέτρα που προβλέπονται από
την παρούσα οδηγία θα πρέπει να εφαρμόζονται υπό την
επιφύλαξη άλλων σχετικών νομοθετικών απαιτήσεων που
αφορούν την ποιότητα και τη μεταφορά συσκευασιών ή
συσκευασμένων αγαθών·

ότι, σύμφωνα με την κοινοτική στρατηγική για τη διαχείρι-
ση των απορριμμάτων, η οποία περιλαμβάνεται στο ψήφι-
σμα του Συμβουλίου της 7ης Μαΐου 1990 σχετικά με την
πολιτική διαχείρισης των αποβλήτων ⁽⁵⁾ και στην οδηγία
75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Ιουλίου 1977 περί
των στερεών αποβλήτων ⁽⁶⁾, η διαχείριση των συσκευασιών
και των απορριμμάτων συσκευασίας θα πρέπει να περιλαμ-
βάνει, ως πρώτη προτεραιότητα, την πρόληψη της
δημιουργίας απορριμμάτων συσκευασίας και, ως περαιτέ-
ρω θεμελιώδεις αρχές, την επαναχρησιμοποίηση των
συσκευασιών, την ανακύκλωση και άλλες μορφές ανάκτη-
σης των απορριμμάτων συσκευασίας και, συνεπώς, τη μεί-
ωση της τελικής διάθεσης των απορριμμάτων αυτών·

ότι, εν αναμονή των επιστημονικών και τεχνολογικών απο-
τελεσμάτων όσον αφορά τις διαδικασίες ανάκτησης, η
επαναχρησιμοποίηση και η ανακύκλωση θα πρέπει να
επιλέγονται κατά προτεραιότητα, λαμβανομένων υπόψη
των επιπτώσεών τους στο περιβάλλον· ότι, προς τούτο,
απαιτείται η δημιουργία συστημάτων στα κράτη μέλη, τα
οποία να εξασφαλίζουν την επιστροφή των χρησιμοποιημέ-
νων συσκευασιών ή/και αποβλήτων συσκευασιών· ότι οι
αναλύσεις του κύκλου ζωής πρέπει να περατωθούν το
συντομότερο δυνατόν προκειμένου να δικαιολογήσουν τη
θέσπιση μιας σαφούς ιεράρχησης μεταξύ των επαναχρησι-
μοποιήσιμων, των ανακυκλωσίμων και των ανακτησίμων
συσκευασιών·

ότι η πρόληψη της δημιουργίας των απορριμμάτων συ-
σκευασίας πρέπει να πραγματοποιείται με κατάλληλα μέ-
τρα, συμπεριλαμβανομένων των πρωτοβουλιών που
λαμβάνονται εντός των κρατών μελών, σύμφωνα με τους
στόχους της παρούσας οδηγίας·

ότι τα κράτη μέλη μπορούν να ενθαρρύνουν συστήματα
επαναχρησιμοποίησης συσκευασιών οι οποίες μπορούν να
επαναχρησιμοποιηθούν κατά τρόπο αβλαβή για το περι-
βάλλον, σύμφωνα με τη συνθήκη, προκειμένου να επωφε-
ληθούν από τη συμβολή των συστημάτων αυτών στην
προστασία του περιβάλλοντος·

ότι, από περιβαλλοντική άποψη, η ανακύκλωση θα πρέπει
να αποτελεί σημαντικό τμήμα της ανάκτησης, προκειμένου,

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 263 της 12. 10. 1992, σ. 1 και ΕΕ αριθ. C 285 της
21. 10. 1993, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 129 της 10. 5. 1993, σ. 18.

⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 23ης Ιουνίου 1993
(ΕΕ αριθ. C 194 της 19. 7. 1993, σ. 177). Κοινή θέση του
Συμβουλίου της 4ης Μαρτίου 1994 (ΕΕ αριθ. C 137 της 19. 5.
1994, σ. 65) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της
4ης Μαΐου 1994 (ΕΕ αριθ. C 205 της 25. 7. 1994, σ. 163).
Επιβεβαιώθηκε στις 2 Δεκεμβρίου 1993 (ΕΕ αριθ. C 342 της
20. 12. 1993, σ. 15). Κοινό σχέδιο της επιτροπής συνδιαλλαγής
της 8ης Νοεμβρίου 1994.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 176 της 6. 7. 1985, σ. 18. Οδηγία όπως τροποποιή-
θηκε τελευταία από την οδηγία 91/692/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 377
της 31. 12. 1991, σ. 48).

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. C 122 της 18. 5. 1990, σ. 2.

⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 194 της 25. 7. 1975, σ. 39. Οδηγία όπως τροποποιή-
θηκε από την οδηγία 91/156/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 78 της 26. 3.
1991, σ. 32).

ιδίως, να μειωθεί η κατανάλωση ενέργειας και πρωτογενών πρώτων υλών, καθώς και η τελική διάθεση των απορριμμάτων·

ότι η ανάκτηση ενέργειας είναι αποτελεσματικό μέσο της ανάκτησης απορριμμάτων συσκευασίας·

ότι οι ποσοτικοί στόχοι που καθορίζονται στα κράτη μέλη σχετικά με την ανάκτηση και την ανακύκλωση των απορριμμάτων συσκευασίας θα πρέπει να περιλαμβάνονται μεταξύ συγκεκριμένων ορίων, ούτως ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι διάφορες καταστάσεις στα κράτη μέλη και να αποφεύγεται η δημιουργία εμποδίων στο εμπόριο και στρεβλώσεων του ανταγωνισμού·

ότι θα πρέπει να καθοριστεί μεσοπρόθεσμη προθεσμία για την επίτευξη των προαναφερόμενων ποσοτικών στόχων και μακροπρόθεσμη προθεσμία για τους ποσοτικούς στόχους οι οποίοι θα πρέπει να προσδιοριστούν σε μεταγενέστερο στάδιο με σκοπό αυτοί οι ποσοτικοί στόχοι να επεκταθούν ουσιαστικά, προκειμένου να επιτευχθούν αποτελέσματα σε μεσοπρόθεσμη βάση και να δοθεί στους οικονομικούς φορείς, στους καταναλωτές και στις δημόσιες αρχές η αναγκαία μακροπρόθεσμη προοπτική·

ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο θα πρέπει να εξετάσουν, βάσει εκθέσεων της Επιτροπής, την πρακτική εμπειρία που έχει επιτευχθεί στα κράτη μέλη κατά την επιδίωξη των προαναφερομένων ποσοτικών στόχων και τα πορίσματα της επιστημονικής έρευνας και των τεχνικών αξιολογήσεων, όπως οι οικολογικοί απολογισμοί·

ότι, στα κράτη μέλη τα οποία έχουν ή πρόκειται να καταρτίσουν προγράμματα που θα υπερβαίνουν αυτά τα όρια των ποσοτικών στόχων, θα πρέπει να επιτραπεί να επιδιώξουν την υλοποίηση αυτών των ποσοτικών στόχων, για μια υψηλού επιπέδου προστασία του περιβάλλοντος, υπό τον όρο ότι τα προγράμματα αυτά δεν θα προκαλούν στρεβλώσεις στην εσωτερική αγορά και δεν θα παρεμποδίζουν άλλα κράτη μέλη να συμμεωθούν προς την παρούσα οδηγία· ότι η Επιτροπή θα πρέπει να επιβεβαιώσει τα μέτρα αυτά από κατάλληλη διαπίστωση·

ότι, από την άλλη πλευρά, σε ορισμένα κράτη μέλη, λόγω των ειδικών συνθηκών τους, μπορεί να επιτραπεί να υιοθετήσουν χαμηλότερους ποσοτικούς στόχους, υπό τον όρο ότι επιτυγχάνουν ένα ελάχιστο ποσοτικό στόχο ανάκτησης εντός της ταχθείσας προθεσμίας και τους γενικούς ποσοτικούς στόχους σε μεγαλύτερη προθεσμία·

ότι η διαχείριση των συσκευασιών και των απορριμμάτων συσκευασίας απαιτεί τη θέσπιση από τα κράτη μέλη συστημάτων επιστροφής, συλλογής και ανάκτησης· ότι τα συστήματα αυτά πρέπει να είναι ανοικτά για συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων μερών και να έχουν σχεδιαστεί κατά τρόπον ώστε να αποφεύγεται η διάκριση σε βάρος των εισαγομένων προϊόντων καθώς και εμποδία στο εμπόριο ή στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και να διασφαλίζεται η βέλτιστη χρησιμοποίηση των συσκευασιών και των απορριμμάτων συσκευασίας, σύμφωνα με τη συνθήκη·

ότι το θέμα της σήμανσης των συσκευασιών σε κοινοτική βάση απαιτεί περαιτέρω μελέτη, αλλά θα πρέπει να αποφασιστεί από την Κοινότητα στο εγγύς μέλλον·

ότι, προκειμένου να μειωθεί στο ελάχιστο η επίπτωση των συσκευασιών και των απορριμμάτων συσκευασίας στο περιβάλλον και προκειμένου να αποφευχθούν εμπόδια στο εμπόριο και στρέβλωση του ανταγωνισμού, είναι επίσης αναγκαίο να καθοριστούν οι βασικές απαιτήσεις σε σχέση με τη σύνθεση και την επαναχρησιμοποίησιμη και ανακτήσιμη φύση των συσκευασιών, συμπεριλαμβανομένης της ανακυκλώσιμης·

ότι χρειάζεται να περιορισθεί στις συσκευασίες η παρουσία βλαβερών μετάλλων και άλλων ουσιών, λαμβανομένων υπόψη των επιπτώσεών τους στο περιβάλλον και ιδίως σε σχέση με την πιθανή τους παρουσία στις εκπομπές ή τις κόνεις όταν οι συσκευασίες αποτεφρώνονται ή στα υπόλοιπα πλύσης κατά τη διάθεση· ότι είναι αναγκαίο, ως πρώτο βήμα, για τη μείωση της τοξικότητας των απορριμμάτων συσκευασιών, να εμποδισθεί η προσθήκη των βαρέων και βλαβερών αυτών μετάλλων στις συσκευασίες ή να ελέγχεται ότι δεν υπάρχει διοχέτευση των στοιχείων αυτών στο περιβάλλον, προβλέποντας τις δέουσες παρεκκλίσεις τις οποίες, σε ιδιαίτσες περιπτώσεις, πρέπει να καθορίζει η Επιτροπή στα πλαίσια μιας διαδικασίας επιτροπής·

ότι, προκειμένου να επιτευχθεί ένα υψηλό επίπεδο ανακύκλωσης και να αποφευχθούν προβλήματα υγείας και ασφαλείας για τους εργαζομένους στη συλλογή και τον χειρισμό των απορριμμάτων συσκευασιών, είναι θεμελιώδους σημασίας να διαχωρίζονται τα απορρίμματα αυτά στην πηγή·

ότι οι απαιτήσεις για την κατασκευή των συσκευασιών δεν θα πρέπει να εφαρμόζονται στις συσκευασίες που χρησιμοποιούνται για ένα συγκεκριμένο προϊόν πριν από την ημερομηνία θέσπισης της παρούσας οδηγίας· ότι θα πρέπει επίσης να προβλεφθεί μεταβατική περίοδος για την εμπορία συσκευασιών·

ότι το χρονοδιάγραμμα εφαρμογής των διατάξεων για τη διάθεση στην αγορά συσκευασιών που ανταποκρίνονται σε όλες τις βασικές απαιτήσεις θα πρέπει να λάβει υπόψη το γεγονός ότι τα ευρωπαϊκά πρότυπα προετοιμάζονται από το αρμόδιο όργανο τυποποίησης· ότι, ωστόσο, πρέπει να εφαρμοστούν αμέσως οι διατάξεις για τα μέσα απόδειξης της πιστότητας των εθνικών προτύπων·

ότι θα πρέπει να προωθηθεί η κατάρτιση ευρωπαϊκών προτύπων όσον αφορά τις βασικές απαιτήσεις και άλλα σχετικά θέματα·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται από την παρούσα οδηγία προϋποθέτουν την ανάπτυξη ικανοτήτων για ανάκτηση και ανακύκλωση και την ύπαρξη διεξόδων στην αγορά για τα ανακυκλωμένα υλικά συσκευασιών·

ότι η συμπερίληψη του ανακυκλωμένου υλικού στις συσκευασίες δεν θα πρέπει να αντιβαίνει προς τις σχετικές διατάξεις για την υγιεινή, την υγεία και την ασφάλεια του καταναλωτή·

ότι χρειάζονται στοιχεία σε κοινοτική κλίμακα σχετικά με τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας, προκειμένου να παρακολουθείται η εφαρμογή των στόχων της παρούσας οδηγίας·

ότι έχει βασική σημασία όλοι όσοι σχετίζονται με την παραγωγή, τη χρήση, την εισαγωγή και τη διανομή συσκευασιών και συσκευασμένων προϊόντων να αποκτήσουν μεγαλύτερη επίγνωση του βαθμού στον οποίο οι συσκευασίες γίνονται απορρίμματα, και ότι, σύμφωνα με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», να αποδέχονται την ευθύνη για τα απορρίμματα αυτά: ότι η εκπόνηση και η εφαρμογή των προβλεπόμενων από την παρούσα οδηγία μέτρων θα πρέπει να προϋποθέτουν και να απαιτούν, όπου χρειάζεται, τη στενή συνεργασία όλων των εταίρων με πνεύμα συμμετοχής στην ευθύνη.

ότι οι καταναλωτές διαδραματίζουν κύριο ρόλο κατά τη διαχείριση των συσκευασιών και των απορριμμάτων συσκευασίας και ότι, επομένως, πρέπει να είναι επαρκώς ενημερωμένοι, ούτως ώστε να προσαρμόζουν τη συμπεριφορά και τη στάση τους.

ότι η ένταξη ενός ειδικού κεφαλαίου για τη διαχείριση των συσκευασιών και των απορριμμάτων συσκευασίας στα σχέδια διαχείρισης των αποβλήτων που προβλέπονται στην οδηγία 75/442/ΕΟΚ θα συμβάλλει στην αποτελεσματική εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

ότι, προκειμένου να διευκολυνθεί η υλοποίηση των στόχων της παρούσας οδηγίας, μπορεί να χρειαστεί να χρησιμοποιήσουν η Κοινότητα και τα κράτη μέλη οικονομικά μέσα σύμφωνα με τις διατάξεις της συνθήκης, έτσι ώστε να αποφευχθούν νέες μορφές προστατευτισμού.

ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να κοινοποιούν στην Επιτροπή, υπό την επιφύλαξη της οδηγίας 83/189/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Μαρτίου 1983 για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών⁽¹⁾, τα σχέδια μέτρων που έχουν την πρόθεση να θεσπίσουν, πριν από τη θέσπισή τους, ούτως ώστε να μπορεί να διαπιστώνει κατά πόσον είναι σύμφωνα ή όχι με την παρούσα οδηγία.

ότι η Επιτροπή πρέπει να εξασφαλίσει, στα πλαίσια διαδικασίας επιτροπής, την προσαρμογή στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο του συστήματος αναγνώρισης των συσκευασιών και των σχημάτων που σχετίζονται με σύστημα βάσης δεδομένων.

ότι είναι αναγκαίο να προβλεφθεί η δυνατότητα λήψης ειδικών μέτρων για την αντιμετώπιση τυχόν δυσκολιών που ανακύπτουν κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, προσφεύγοντας, όπου χρειάζεται, στην ίδια διαδικασία επιτροπής,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Στόχοι

1. Η παρούσα οδηγία αποσκοπεί στην εναρμόνιση των εθνικών μέτρων που αφορούν τη διαχείριση των συσκευασιών και των απορριμμάτων συσκευασίας, προκειμένου,

αφενός, να προληφθούν και να μειωθούν οι επιπτώσεις τους επί του περιβάλλοντος όλων των κρατών μελών καθώς και των τρίτων χωρών, εξασφαλίζοντας, με τον τρόπο αυτό, υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος, και, αφετέρου, να διασφαλιστεί η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και να αποφευχθούν εμπόδια στο εμπόριο καθώς και στρεβλώσεις και περιορισμοί του ανταγωνισμού εντός της Κοινότητας.

2. Για το σκοπό αυτό η παρούσα οδηγία θεσπίζει μέτρα που αποσκοπούν, κατά πρώτη προτεραιότητα, στην πρόληψη της δημιουργίας απορριμμάτων συσκευασίας και, ως περαιτέρω θεμελιώδεις αρχές, στην επαναχρησιμοποίηση των συσκευασιών, στην ανακύκλωση και σε άλλες μορφές ανάκτησης των απορριμμάτων συσκευασίας και, ως εκ τούτου, στη μείωση της τελικής διάθεσης των απορριμμάτων αυτών.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία καλύπτει όλες τις συσκευασίες που διατίθενται στην αγορά της Κοινότητας και όλα τα απορρίμματα συσκευασίας, που είτε έχουν χρησιμοποιηθεί είτε προέρχονται από τις βιομηχανίες, το εμπόριο, τα γραφεία, τα καταστήματα, τις υπηρεσίες, τα νοικοκυριά ή οποιαδήποτε άλλη πηγή, ανεξάρτητα από τα υλικά εκ των οποίων αποτελούνται.

2. Η παρούσα οδηγία ισχύει με την επιφύλαξη των υφιστάμενων ποιοτικών απαιτήσεων για τις συσκευασίες, όπως οι απαιτήσεις ασφαλείας, προστασίας της υγείας και της υγιεινής των συσκευασμένων προϊόντων ή των υφιστάμενων απαιτήσεων περί μεταφοράς, και με την επιφύλαξη των διατάξεων της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 1991 σχετικά με τα επικίνδυνα απόβλητα⁽²⁾.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

1. «συσκευασία»: κάθε προϊόν, κατασκευασμένο από οποιοδήποτε είδους υλικό και προοριζόμενο να χρησιμοποιείται για να περιέχει αγαθά και για την προστασία, τη διακίνηση, τη διάθεση και την παρουσίαση αγαθών, από πρώτες ύλες μέχρι επεξεργασμένα αγαθά, από τον παραγωγό μέχρι τον χρήστη ή τον καταναλωτή. Πρέπει να θεωρούνται ως συσκευασίες όλα τα είδη «μιας χρήσης» που χρησιμοποιούνται για τον ίδιο σκοπό.

Ως «συσκευασία» νοείται μόνον:

- α) η συσκευασία προς πώληση ή πρωτογενής συσκευασία, δηλαδή η συσκευασία η σχεδιασμένη κατά τρόπο που να αποτελεί, στο σημείο αγοράς, χωριστή μονάδα προς πώληση στον τελικό χρήστη ή καταναλωτή.
- β) η ομαδοποιημένη συσκευασία ή δευτερογενής συσκευασία, δηλαδή η συσκευασία η σχεδιασμένη κατά τρόπο που να αποτελεί, στο σημείο αγοράς,

(¹) ΕΕ αριθ. L 109 της 26. 4. 1983, σ. 8. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 92/400/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 221 της 6. 8. 1992, σ. 55).

(²) ΕΕ αριθ. L 377 της 31. 12. 1991, σ. 20.

- σύνολο ορισμένου αριθμού μονάδων προς πώληση, είτε αυτές πωλούνται ως έχουν στον τελικό χρήστη ή καταναλωτή, είτε χρησιμεύουν μόνο για την πλήρωση των εκθετηρίων στο σημείο πώλησης· η εν λόγω συσκευασία μπορεί να αφαιρεθεί από το προϊόν χωρίς να επηρεάζονται τα χαρακτηριστικά του·
- γ) η συσκευασία μεταφοράς ή τριτογενής συσκευασία, δηλαδή η συσκευασία η σχεδιασμένη κατά τρόπο που να διευκολύνει τη διακίνηση και μεταφορά αριθμού μονάδων προς πώληση ή ομαδοποιημένων συσκευασιών, προκειμένου να αποφεύγεται η διά χειρός διακίνηση και οι ζημίες κατά τη μεταφορά. Στις συσκευασίες μεταφοράς δεν περιλαμβάνονται τα εμπορευματοκιβώτια των οδικών, σιδηροδρομικών, θαλάσσιων και αεροπορικών μεταφορών·
2. «απορρίματα συσκευασίας»: κάθε συσκευασία ή υλικό συσκευασίας που καλύπτεται από τον ορισμό των αποβλήτων που περιέχεται στην οδηγία 75/442/ΕΟΚ, εξαιρουμένων των καταλοίπων παραγωγής·
3. «διαχείριση απορριμμάτων συσκευασίας»: η διαχείριση των αποβλήτων, όπως ορίζεται στην οδηγία 75/442/ΕΟΚ·
4. «πρόληψη»: η μείωση της ποσότητας και της ζημιόγνου για το περιβάλλον δράσης:
- των περιεχομένων υλικών και ουσιών στις συσκευασίες και τα απορρίματα συσκευασίας,
 - των συσκευασιών ή των απορριμμάτων σε επίπεδο παραγωγικών διαδικασιών και στα στάδια της εμπορίας, διανομής, χρήσης και εξάλειψης,
- ιδίως με την ανάπτυξη «καθαρών» προϊόντων και τεχνολογιών·
5. «επαναχρησιμοποίηση»: κάθε διεργασία διά της οποίας οι συσκευασίες που έχουν μελετηθεί και σχεδιαστεί προκειμένου να εκπληρώνουν κατά τη διάρκεια του κύκλου ζωής τους έναν ελάχιστο αριθμό διαδρομών ή επιστροφών, επαναπληρούνται ή χρησιμοποιούνται για τον ίδιο σκοπό για τον οποίο έχουν σχεδιαστεί με ή χωρίς την υποστήριξη βοηθητικών προϊόντων που υπάρχουν στην αγορά και που επιτρέπουν την επαναπλήρωση της συσκευασίας· οι επαναχρησιμοποιήσιμες αυτές συσκευασίες γίνονται απορρίματα συσκευασίας όταν πάψουν να υπόκεινται σε επαναχρησιμοποίηση·
6. «ανάκτηση»: κάθε πραγματοποιούμενη εργασία από τις προβλεπόμενες στο παράρτημα II Β της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ·
7. «ανακύκλωση»: η επανεπεξεργασία σε διαδικασία παραγωγής των απορριμμάτων υλικών προκειμένου να χρησιμοποιηθούν για τον αρχικό τους σκοπό ή για άλλους σκοπούς, συμπεριλαμβανομένης της οργανικής ανακύκλωσης αλλά εξαιρουμένης της ανάκτησης ενέργειας·
8. «ανάκτηση ενέργειας»: η χρησιμοποίηση καύσιμων απορριμμάτων συσκευασίας ως μέσων παραγωγής ενέργειας, με άμεση καύση, μαζί ή χωρίς άλλα απόβλητα, αλλά με ανάκτηση της θερμότητας·
9. «οργανική ανακύκλωση»: η επεξεργασία υπό αερόβιες συνθήκες (λιπασματοποίηση) ή αναερόβιες συνθήκες (βιομεθανοποίηση), με μικροοργανισμούς και υπό ελεγχμένες συνθήκες, των βιοαποικοδομήσιμων μερών των απορριμμάτων συσκευασίας, με παραγωγή οργανικών καταλοίπων σταθεροποιημένων ή από μεθάνιο. Η ταφή δεν μπορεί να θεωρηθεί ως μια μορφή οργανικής ανακύκλωσης·
10. «διάθεση»: κάθε πραγματοποιούμενη εργασία από τις προβλεπόμενες στο παράρτημα II Α της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ·
11. «οικονομικοί παράγοντες»: σε σχέση με τις συσκευασίες, οι προμηθευτές υλικών συσκευασίας, οι παραγωγοί και μετατροπείς συσκευασιών, τα εμπορική και οι χρήστες, οι εισαγωγείς, οι έμποροι και οι διανομείς, οι δημόσιες αρχές και οι δημόσιοι οργανισμοί·
12. «εθελοντική συμφωνία»: κάθε επίσημη συμφωνία που συνάπτεται μεταξύ των αρμόδιων δημόσιων αρχών του κράτους μέλους και των ενδιαφερομένων τομέων δραστηριότητας, η οποία πρέπει να είναι ανοικτή σε όλα τα μέρη του επιθυμούν να συμμορφωθούν με τους όρους της συμφωνίας προκειμένου να συμβάλουν στην εκπλήρωση των στόχων της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 4

Πρόληψη

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, εκτός των μέτρων πρόληψης για τη δημιουργία απορριμμάτων συσκευασιών που λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 9, εφαρμόζονται και άλλα προληπτικά μέτρα. Αυτά τα άλλα μέτρα μπορούν να συνίστανται σε εθνικά προγράμματα ή παρόμοιες δράσεις, που θεσπίζονται, εφόσον χρειάζεται, σε συνεννόηση με όλους τους οικονομικούς παράγοντες, και σχεδιάζονται έτσι ώστε να συγκεντρώνουν και να αξιοποιούν τις πολλαπλές πρωτοβουλίες που αναλαμβάνονται εντός των κρατών μελών όσον αφορά την πρόληψη. Αυτά τα μέτρα συμμορφούνται προς τον στόχο της παρούσας οδηγίας, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1.

2. Η Επιτροπή συμβάλλει στην προώθηση της πρόληψης ενθαρρύνοντας την ανάπτυξη κατάλληλων ευρωπαϊκών προτύπων, σύμφωνα με το άρθρο 10.

Άρθρο 5

Επαναχρησιμοποίηση

Τα κράτη μέλη μπορούν να ενθαρρύνουν τα συστήματα επαναχρησιμοποίησης των συσκευασιών, που μπορούν να επαναχρησιμοποιηθούν κατά τρόπο αβλαβή για το περιβάλλον, σύμφωνα με τη συνθήκη.

Άρθρο 6

Ανάκτηση και ανακύκλωση

1. Προκειμένου να συμμορφωθούν προς τους στόχους της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να επιτύχουν τους ακόλουθους ποσοτικούς στόχους, που καλύπτουν ολόκληρο το έδαφός τους:

- α) όχι αργότερα από πέντε έτη από την ημερομηνία μέχρι την οποία πρέπει να έχει γίνει η θέση σε εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, πρέπει να ανακτάται το 50 % τουλάχιστον και το 65 % το πολύ του βάρους των απορριμμάτων συσκευασίας·
- β) στο πλαίσιο του γενικού αυτού ποσοτικού στόχου και εντός της ίδιας προθεσμίας, πρέπει να ανακυκλώνεται το 25 % τουλάχιστον και το 45 % το πολύ, και οπωσδήποτε το 15 % κατά βάρος κάθε υλικού συσκευασίας, του βάρους του συνόλου των υλικών συσκευασίας που περιέχονται στα απορρίμματα συσκευασίας·
- γ) όχι αργότερα από δέκα έτη από την ημερομηνία θέσης σε εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, ένα ποσοστό των απορριμμάτων συσκευασίας πρέπει να ανακτάται και να ανακυκλώνεται. Το ποσοστό αυτό καθορίζεται από το Συμβούλιο σύμφωνα με την παράγραφο 3 στοιχείο β) με σκοπό την ουσιαστική αύξηση των ποσοτικών στόχων που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β).

2. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν, όπου χρειάζεται, τη χρήση υλικών που προέρχονται από ανακυκλωμένα απορρίμματα συσκευασίας για την παραγωγή συσκευασιών και άλλων προϊόντων.

3. α) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, βάσει ενδιάμεσης έκθεσης της Επιτροπής, και τέσσερα χρόνια από την ημερομηνία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α), εξετάζει βάσει της τελικής έκθεσης τις πρακτικές εμπειρίες των κρατών μελών κατά την επιδίωξη των ποσοτικών στόχων και των στόχων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) και β) και στην παράγραφο 2 καθώς και τα πορίσματα της επιστημονικής έρευνας και των τεχνικών αξιολογήσεων, όπως είναι οι οικολογικοί απολογισμοί.

β) Όχι αργότερα από έξι μήνες πριν το τέλος της πρώτης πενταετούς φάσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α), το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία βάσει προτάσεως της Επιτροπής, καθορίζει ποσοτικούς στόχους για τη δεύτερη πενταετή φάση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο γ). Η διαδικασία αυτή εφαρμόζεται αργότερα κάθε πέντε έτη.

4. Τα μέτρα και οι ποσοτικοί στόχοι που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) και β) δημοσιεύονται από τα κράτη μέλη και αποτελούν αντικείμενο ενημερωτικής εκστρατείας προς το ευρύ κοινό και τους οικονομικούς παράγοντες.

5. Η Ελλάδα, η Ιρλανδία και η Πορτογαλία, λόγω της ειδικής τους κατάστασης, δηλαδή, αντίστοιχα του μεγάλου αριθμού μικρών νησιών, της παρουσίας αγροτικών και ορεινών περιοχών και του σημερινού χαμηλού επιπέδου κατανάλωσης συσκευασιών, μπορούν να αποφασίσουν:

- α) να επιτύχουν, όχι αργότερα από πέντε χρόνια από την ημερομηνία θέσης σε εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, χαμηλότερους ποσοτικούς στόχους από αυτούς που ορίζονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) και β), αλλά πρέπει τουλάχιστον να επιτύχουν 25 % όσον αφορά την ανάκτηση·
- β) να αναβάλουν ταυτόχρονα την επίτευξη των ποσοτικών στόχων της παραγράφου 1 στοιχεία α) και β), σε μεταγενέστερη ημερομηνία, η οποία πάντως δεν θα πρέπει να υπερβαίνει την 31η Δεκεμβρίου 2005.

6. Στα κράτη μέλη, τα οποία έχουν θεσπίσει ή πρόκειται να θεσπίσουν προγράμματα, που ξεπερνούν τους ποσοτικούς στόχους της παραγράφου 1 στοιχεία α) και β) και τα οποία προβλέπουν για το σκοπό αυτό κατάλληλες δυνατότητες ανακύκλωσης και ανάκτησης, επιτρέπεται να επιδιώξουν τους ποσοτικούς στόχους αυτούς για μια υψηλού επιπέδου προστασία του περιβάλλοντος, υπό την προϋπόθεση ότι τα εν λόγω μέτρα θα αποφεύγουν στρεβλώσεις στην εσωτερική αγορά και δεν θα παρεμποδίσουν τα άλλα κράτη μέλη να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή. Η Επιτροπή επιβεβαιώνει τα μέτρα αυτά, αφού διαπιστώσει, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, ότι συνάδουν προς τις προαναφερόμενες αρχές και δεν αποτελούν αυθαίρετο μέσο διάκρισης ή συγκαλυμμένο περιορισμό του εμπορίου μεταξύ κρατών μελών.

Άρθρο 7

Συστήματα επιστροφής, συλλογής και ανάκτησης

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να διαφαλίσουν ότι καθιερώνονται συστήματα προκειμένου να επιτυγχάνεται:

- α) η επιστροφή ή/και η συλλογή χρησιμοποιημένων συσκευασιών ή/και απορριμμάτων συσκευασίας από τον καταναλωτή ή άλλο τελικό χρήστη ή από το ρεύμα των απορριμμάτων, προκειμένου να διοχετεύονται προς τις πλέον ενδεδειγμένες εναλλακτικές λύσεις διαχείρισης απορριμμάτων·
- β) η επαναχρησιμοποίηση ή η ανάκτηση, συμπεριλαμβανομένης της ανακύκλωσης, των συλλεγομένων συσκευασιών ή/και απορριμμάτων συσκευασίας

για την επίτευξη των στόχων που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία.

Τα συστήματα αυτά πρέπει να επιτρέπουν τη συμμετοχή των οικονομικών παραγόντων των συγκεκριμένων τομέων καθώς και των αρμόδιων δημόσιων αρχών. Τα συστήματα αυτά εφαρμόζονται επίσης για τα εισαγόμενα προϊόντα, υπό συνθήκες που δεν εισάγουν διακρίσεις, συμπεριλαμβανομένων των λεπτομερειών που ισχύουν και των τυχόν τελών που επιβάλλονται για την πρόσβαση στα συστήματα, και σχεδιάζονται κατά τρόπον ώστε να αποφεύγονται εμπόδια στο εμπόριο ή στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, σύμφωνα με τη συνθήκη.

2. Τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 αποτελούν μέρος μιας πολιτικής που καλύπτει όλες τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας, και λαμβάνουν ιδίως υπόψη τις απαιτήσεις σε θέματα προστασίας του περιβάλλοντος και της υγείας, ασφαλείας και υγιεινής των καταναλωτών, της προστασίας της ποιότητας, της γνησιότητας και των τεχνικών χαρακτηριστικών των συσκευασμένων αγαθών και των χρησιμοποιούμενων υλικών, καθώς και της προστασίας των δικαιωμάτων βιομηχανικής και εμπορικής ιδιοκτησίας.

Άρθρο 8

Σήμανση και σύστημα αναγνώρισης

1. Το Συμβούλιο αποφασίζει, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στη συνθήκη και όχι αργότερα από δύο έτη έπειτα από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, για τη σήμανση των συσκευασιών.

2. Προς διευκόλυνση της συλλογής, της επαναχρησιμοποίησης και της ανάκτησης, συμπεριλαμβανομένης της ανακύκλωσης, στη συσκευασία πρέπει να αναφέρεται η φύση του ή των χρησιμοποιημένων υλικών συσκευασίας, για λόγους αναγνώρισης και κατάταξης από την ενδιαφερόμενη βιομηχανία.

Προς το σκοπό αυτό, η Επιτροπή όχι αργότερα από δώδεκα μήνες από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, καθορίζει, βάσει του παραρτήματος I, και σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 21, την αρίθμηση και τις συντομογραφίες επί των οποίων βασίζεται το σύστημα αναγνώρισης και προσδιορίζει, με την ίδια διαδικασία, τα υλικά που υπάγονται στο σύστημα αναγνώρισης.

3. Οι συσκευασίες φέρουν την κατάλληλη σήμανση είτε επί της ίδιας της συσκευασίας είτε στην ετικέτα. Η σήμανση πρέπει να είναι ευδιάκριτη και ευανάγνωστη καθώς και δεόντως ανθεκτική και μακρόβια, ακόμη και όταν ανοιχθεί η συσκευασία.

Άρθρο 9

Βασικές απαιτήσεις

1. Τρία έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να διατίθενται στην αγορά μόνον συσκευασίες οι οποίες πληρούν όλες τις βασικές απαιτήσεις που ορίζονται στην παρούσα οδηγία, συμπεριλαμβανομένου του παραρτήματος II.

2. Από την ημερομηνία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 22, τα κράτη μέλη θεωρούν ότι πληρούνται όλες οι βασικές απαιτήσεις που ορίζονται στην παρούσα οδηγία, συμπεριλαμβανομένου του παραρτήματος II, εφόσον η συσκευασία είναι σύμφωνη:

- α) με τα οικεία εναρμονισμένα πρότυπα, οι αριθμοί αναφοράς των οποίων έχουν δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Τα κράτη μέλη δημοσιεύουν τους αριθμούς αναφοράς των εθνικών προτύπων μέσω των οποίων μεταφέρονται τα εν λόγω εναρμονισμένα πρότυπα·
- β) με τα οικεία εθνικά πρότυπα που αναφέρονται στην παράγραφο 3, εφόσον, στους τομείς που καλύπτονται από τα πρότυπα αυτά, δεν υπάρχουν εναρμονισμένα πρότυπα.

3. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των εθνικών προτύπων τους, που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο β), και τα οποία θεωρούν ότι πληρούν τις απαιτήσεις που αναφέρονται στο παρόν άρθρο. Η Επιτροπή διαβιβάζει αμελλητί τα εν λόγω κείμενα στα άλλα κράτη μέλη.

Τα κράτη μέλη δημοσιεύουν τους αριθμούς αναφοράς των προτύπων αυτών. Η Επιτροπή μεριμνά για τη δημοσίευσή τους στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

4. Όταν ένα κράτος μέλος ή η Επιτροπή κρίνουν ότι τα πρότυπα τα οποία αναφέρονται στην παράγραφο 2 δεν ανταποκρίνονται πλήρως στις βασικές απαιτήσεις του ορί-

ζονται στην παράγραφο 1, η Επιτροπή ή το εν λόγω κράτος μέλος παραπέμπει το θέμα στην επιτροπή που έχει συσταθεί από την οδηγία 83/189/ΕΟΚ, αναφέροντας τους σχετικούς λόγους. Η επιτροπή αυτή διατυπώνει γνώμη αμελλητί.

Υπό το πρίσμα της γνώμης αυτής, η Επιτροπή πληροφορεί τα κράτη μέλη εάν είναι αναγκαίο ή όχι να αποσυρθούν τα εν λόγω πρότυπα από τις δημοσιεύσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3.

Άρθρο 10

Τυποποίηση

Η Επιτροπή προωθεί, όπου χρειάζεται, την κατάρτιση ευρωπαϊκών προτύπων τα οποία αφορούν τις βασικές απαιτήσεις που αναφέρονται στο παράρτημα II.

Η Επιτροπή προωθεί, ιδίως, την κατάρτιση ευρωπαϊκών προτύπων που αφορούν:

- κριτήρια και μεθοδολογίες για την ανάλυση του κύκλου ζωής των συσκευασιών,
- μεθόδους για τη μέτρηση και την εξακρίβωση της παρουσίας βαρέων μετάλλων και άλλων επικίνδυνων ουσιών στις συσκευασίες και της ελευθέρωσής τους στο περιβάλλον από συσκευασίες και απορρίμματα συσκευασίας,
- κριτήρια για ένα ελάχιστο όριο ανακυκλωμένων υλικών εμπριεχομένων στις συσκευασίες, για κατάλληλους τύπους συσκευασιών,
- κριτήρια για μεθόδους ανακύκλωσης,
- κριτήρια για μεθόδους λιπασματοποίησης και για παραγόμενα λιπάσματα,
- κριτήρια για τη σήμανση συσκευασιών.

Άρθρο 11

Επίπεδα συγκέντρωσης βαρέων μετάλλων στις συσκευασίες

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι το άθροισμα των επιπέδων συγκέντρωσης μολύβδου, καδμίου, υδραργύρου και εξασθενούς χρωμίου στις συσκευασίες ή στα στοιχεία των συσκευασιών, δεν πρέπει να υπερβαίνει τις ακόλουθες τιμές:

- 600 ppm κατά βάρος, δύο έτη μετά την ημερομηνία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 22,
- 250 ppm κατά βάρος, τρία έτη μετά την ημερομηνία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 22,
- 100 ppm κατά βάρος, πέντε έτη μετά την ημερομηνία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 22.

2. Τα επίπεδα συγκέντρωσης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν ισχύουν για συσκευασίες κατασκευασμένες εξ ολοκλήρου από μολυβδύαλο (κρύσταλλο) όπως ορίζεται στην οδηγία 69/493/ΕΟΚ ⁽¹⁾.

3. Η Επιτροπή καθορίζει, με τη διαδικασία του άρθρου 21:

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 326 της 29. 12. 1969, σ. 36.

- τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες δεν εφαρμόζονται, στα ανακυκλωμένα υλικά και στα κυκλώματα προϊόντων που βρίσκονται σε κλειστή και ελεγχόμενη αλυσίδα, τα ανωτέρω επίπεδα συγκέντρωσης,
- τους τύπους συσκευασίας που απαλλάσσονται από την απαίτηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 τρίτη περίπτωση.

Άρθρο 12

Συστήματα πληροφορικής

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίζουν ότι δημιουργούνται κατά εναρμονισμένο τρόπο βάσεις δεδομένων για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας όπου τυχόν δεν υπάρχουν ήδη, προκειμένου να βοηθήσουν ώστε τα κράτη μέλη και η Επιτροπή να είναι σε θέση να παρακολουθούν την εφαρμογή των στόχων που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία.

2. Για το σκοπό αυτό, οι βάσεις δεδομένων παρέχουν ιδίως πληροφορίες ως προς την έκταση, τα χαρακτηριστικά και την εξέλιξη της ροής συσκευασιών και απορριμμάτων συσκευασίας (συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών για τον τοξικό ή επικίνδυνο χαρακτήρα των υλικών συσκευασίας και των συστατικών που χρησιμοποιούνται για την κατασκευή τους) σε κάθε κράτος μέλος.

3. Για την εναρμόνιση των χαρακτηριστικών και της παρουσίασης των παρεχόμενων δεδομένων και προκειμένου τα δεδομένα των κρατών μελών να είναι συμβατά μεταξύ τους, τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή τα διαθέσιμα δεδομένα τους χρησιμοποιώντας σχήματα που εγκρίνει η Επιτροπή, ένα έτος μετά την ημερομηνία θέσπισης της παρούσας οδηγίας, βάσει του παραρτήματος III, σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 21.

4. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τα ιδιαίτερα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις όσον αφορά την παροχή λεπτομερών δεδομένων.

5. Τα λαμβανόμενα δεδομένα παρέχονται με τις εθνικές εκθέσεις οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 17· στις μεταγενέστερες εκθέσεις γίνεται ενημέρωση των δεδομένων αυτών.

6. Τα κράτη μέλη απαιτούν από όλους τους ενδιαφερομένους οικονομικούς παράγοντες να παρέχουν στις αρμόδιες αρχές τα αξιόπιστα δεδομένα που αφορούν τον τομέα τους, τα οποία απαιτούνται δυνάμει του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 13

Ενημέρωση για τους χρήστες συσκευασιών

Εντός προθεσμίας δύο ετών από την ημερομηνία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 22, τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι οι χρήστες συσκευασιών, συμπεριλαμβανομένων ιδίως των καταναλωτών, λαμβάνουν τις αναγκαίες πληροφορίες σχετικά με:

- τα συστήματα επιστροφής, συλλογής και ανάκτησης που έχουν στη διάθεσή τους,
- το ρόλο τους ως παραγόντων συμβολής στην επαναχρησιμοποίηση, την ανάκτηση και την ανακύκλωση των συσκευασιών και των απορριμμάτων συσκευασίας,
- τη σημασία των σημάτων στις συσκευασίες που υπάρχουν στην αγορά,
- τα προσήκοντα στοιχεία των σχεδίων διαχείρισης συσκευασιών και απορριμμάτων συσκευασίας, όπως αναφέρονται στο άρθρο 14.

Άρθρο 14

Σχέδια διαχείρισης

Σύμφωνα με τους στόχους και τα μέτρα που αναφέρονται στην παρούσα οδηγία, τα κράτη μέλη περιλαμβάνουν στα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 7 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ, ειδικό κεφάλαιο για τη διαχείριση των συσκευασιών και των απορριμμάτων συσκευασίας, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων που λαμβάνονται βάσει των άρθρων 4 και 5.

Άρθρο 15

Οικονομικά μέσα

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας βάσει των σχετικών διατάξεων της συνθήκης, εγκρίνει οικονομικά μέσα προκειμένου να προωθήσει την υλοποίηση των στόχων της παρούσας οδηγίας. Ελλείψει τέτοιων μέτρων, τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίσουν, σύμφωνα με τις αρχές που διέπουν την πολιτική της Κοινότητας στον τομέα του περιβάλλοντος, μεταξύ άλλων της αρχής «ο ρυπαίνων πληρώνει», και τηρουμένων των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη συνθήκη, μέτρα για την υλοποίηση των αυτών στόχων.

Άρθρο 16

Κοινοποίηση

1. Υπό την επιφύλαξη της οδηγίας 83/189/ΕΟΚ, προτού θεσπίσουν τέτοια μέτρα, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τα σχέδια των μέτρων, που προτίθενται να θεσπίσουν στα πλαίσια της παρούσας οδηγίας, πλην των μέτρων φορολογικού χαρακτήρα, αλλά συμπεριλαμβανομένων των τεχνικών προδιαγραφών οι οποίες συνδέονται με φορολογικά μέτρα τα οποία ενθαρρύνουν την τήρηση των τεχνικών αυτών προδιαγραφών, προκειμένου αυτή να είναι σε θέση να τα εξετάσει υπό το φως των υφιστάμενων διατάξεων, ακολουθώντας σε κάθε περίπτωση τη διαδικασία της προαναφερόμενης οδηγίας.

2. Εάν το προτεινόμενο μέτρο αποτελεί επίσης τεχνικό ζήτημα κατά την έννοια της οδηγίας 83/189/ΕΟΚ, το οικείο κράτος μέλος μπορεί να δηλώσει, όταν ακολουθεί τη διαδικασία κοινοποίησης που αναφέρεται στην παρούσα οδηγία, ότι η κοινοποίηση ισχύει επίσης και για την οδηγία 83/189/ΕΟΚ.

Άρθρο 17**Υποχρέωση υποβολής έκθεσης**

Τα κράτη μέλη υποβάλλουν εκθέσεις στην Επιτροπή σχετικά με την υλοποίηση της παρούσας οδηγίας σύμφωνα με το άρθρο 5 της οδηγίας 91/692/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 23ης Δεκεμβρίου 1991 για την τυποποίηση και τον εξορθολογισμό των εκθέσεων που αφορούν την εφαρμογή ορισμένων οδηγιών για το περιβάλλον⁽¹⁾. Η πρώτη έκθεση καλύπτει την περίοδο 1995 έως 1997.

Άρθρο 18**Ελευθερία διάθεσης στην αγορά**

Τα κράτη μέλη δεν εμποδίζουν τη διάθεση στην αγορά στο έδαφός τους των συσκευασιών που είναι σύμφωνες με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 19**Προσαρμογή στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο**

Οι τροποποιήσεις που είναι αναγκαίες για την προσαρμογή στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο του συστήματος αναγνώρισης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 2, στο παράρτημα I και στην τελευταία περίπτωση του άρθρου 10, καθώς τα σχήματα τα σχετικά με το σύστημα βάσης δεδομένων, όπως αναφέρονται στο άρθρο 12 παράγραφος και 3 και στο παράρτημα III, θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 21.

Άρθρο 20**Ειδικά μέτρα**

1. Σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 21, η Επιτροπή καθορίζει τα τεχνικά μέτρα που είναι αναγκαία για την αντιμετώπιση των τυχόν δυσκολιών που ανακύπτουν κατά την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας, ιδίως στις πρωτογενείς συσκευασίες ιατρικών βοηθημάτων και φαρμακευτικών προϊόντων, τις μικρές συσκευασίες και τις συσκευασίες πολυτελείας.

2. Η Επιτροπή υποβάλλει επίσης έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο για οποιοδήποτε άλλο ληπτέο μέτρο, συνοδευόμενη, ενδεχομένως, από σχετική πρόταση.

Άρθρο 21**Διαδικασία επιτροπής**

1. Η Επιτροπή επικουρείται από μια επιτροπή την οποία αποτελούν οι αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Η γνώμη διατυπώνεται με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει πρότασης της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

3. α) Η Επιτροπή θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

β) Όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει, αμελλητί, στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν το Συμβούλιο δεν έχει αποφασίσει εντός προθεσμίας η οποία σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να υπερβαίνει του τρεις μήνες από την ημερομηνία υποβολής της πρότασης στο Συμβούλιο, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή.

Άρθρο 22**Θέση σε εφαρμογή στο εθνικό δίκαιο**

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία πριν από τις 30 Ιουνίου 1996. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

2. Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

3. Επιπλέον, τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή όλες τις υφιστάμενες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που έχουν θεσπίσει στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

4. Εν πάση περιπτώσει, οι απαιτήσεις για την κατασκευή των συσκευασιών ισχύουν για τις συσκευασίες που χρησιμοποιούνται για ένα συγκεκριμένο προϊόν πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

5. Επί πέντε το πολύ έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη επιτρέπουν να διατίθενται στην αγορά συσκευασίες κατασκευασμένες πριν από την ημερομηνία αυτή και σύμφωνες με την υφιστάμενη εθνική νομοθεσία τους.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 377 της 31. 12. 1991, σ. 48.

Άρθρο 23

Η οδηγία 85/339/ΕΟΚ καταργείται από την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 22 παράγραφος 1.

Άρθρο 24

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημερομηνία της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 25

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 20 Δεκεμβρίου 1994.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

K. HÄNSCH

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

K. KINKEL

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι**ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ**

Για τα πλαστικά χρησιμοποιείται αρίθμηση από 1 έως 19, για το χαρτί και το χαρτόνι από 20 έως 39, για τα μέταλλα από 40 έως 49, για το ξύλο από 50 έως 59, για τις υφαντικές ύλες από 60 έως 69, για το γυαλί από 70 έως 79.

Η αναγνώριση μπορεί επίσης να γίνεται με βάση τη συντομογραφία για το ή τα χρησιμοποιούμενο(-α) υλικό(-ά) (παραδείγματος χάριν HDPE: πολυαιθυλένιο υψηλής πυκνότητας). Για την αναγνώριση των υλικών, μπορεί να χρησιμοποιηθεί αρίθμηση ή συντομογραφίες ή και τα δύο. Οι ανωτέρω μέθοδοι αναγνώρισης πρέπει να αναγράφονται στο κέντρο ή κάτω από το σύμβολο που υποδεικνύει την επαναχρησιμοποιήσιμη ή την ανακτήσιμη φύση της συσκευασίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΘΕΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΙΜΗ ΚΑΙ ΑΝΑΚΤΗΣΙΜΗ, ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΗΣ ΤΗΣ ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΙΜΗΣ, ΦΥΣΗ ΤΩΝ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΩΝ**1. Ειδικές απαιτήσεις που αφορούν την κατασκευή και τη σύνθεση συσκευασιών**

- Οι συσκευασίες πρέπει να κατασκευάζονται κατά τρόπο ώστε ο όγκος και το βάρος των συσκευασιών να περιορίζεται στο ελάχιστο όριο που επαρκεί ώστε να διατηρείται το αναγκαίο επίπεδο ασφαλείας, υγιεινής και αποδοχής για το συσκευασμένο προϊόν και για τον καταναλωτή.
- Οι συσκευασίες πρέπει να σχεδιάζονται, να κατασκευάζονται και να διατίθενται στο εμπόριο κατά τρόπο που να επιτρέπει την επαναχρησιμοποίηση ή την ανάκτησή τους, συμπεριλαμβανομένης της ανακύκλωσής τους, και να περιορίζει στο ελάχιστο τις επιπτώσεις τους στο περιβάλλον, όταν γίνεται διάθεση των απορριμμάτων συσκευασίας ή των καταλοίπων από εργασίες διαχείρισης απορριμμάτων συσκευασίας.
- Οι συσκευασίες πρέπει να κατασκευάζονται κατά τρόπο ώστε η παρουσία επιβλαβών και άλλων επικίνδυνων ουσιών και υλικών ως συστατικών του υλικού συσκευασίας ή οποιουδήποτε στοιχείου της συσκευασίας να ελαχιστοποιείται όσον αφορά την παρουσία τους σε εκπομπές, την τέφρα ή το απόβλητο όταν γίνεται καύση ή υγειονομική ταφή των συσκευασιών ή των καταλοίπων από διαδικασίες διαχείρισης ή των απορριμμάτων συσκευασίας.

2. Ειδικές απαιτήσεις που αφορούν την επαναχρησιμοποίησιμη φύση συσκευασιών

Οι ακόλουθες απαιτήσεις πρέπει να πληρούνται ταυτοχρόνως:

- οι φυσικές ιδιότητες και χαρακτηριστικά της συσκευασίας πρέπει να επιτρέπουν έναν ορισμένο αριθμό διακινήσεων ή επαναλαμβανόμενης χρήσης υπό κανονικά προβλέψιμες συνθήκες χρήσης,
- δυνατότητα κατεργασίας της χρησιμοποιημένης συσκευασίας, ούτως ώστε να πληρούνται απαιτήσεις υγείας και ασφάλειας για το εργατικό δυναμικό,
- πρέπει να πληρούνται οι ειδικές απαιτήσεις για τις ανακτήσιμες συσκευασίες όταν οι συσκευασίες δεν χρησιμοποιούνται πλέον και, επομένως, καθίστανται απορρίματα.

3. Ειδικές απαιτήσεις που αφορούν την ανακτήσιμη φύση συσκευασιών**α) Συσκευασίες ανακτήσιμες υπό μορφή ανακύκλωσης υλικών**

Οι συσκευασίες πρέπει να κατασκευάζονται κατά τρόπο που να επιτρέπουν την ανακύκλωση ορισμένου ποσοστού κατά βάρος των υλικών που χρησιμοποιούνται για την κατασκευή προϊόντων τα οποία διατίθενται στην αγορά, σύμφωνα με τα ισχύοντα πρότυπα της Κοινότητας. Αυτό το ποσοστό μπορεί να ποικίλλει, ανάλογα με τον τύπο του υλικού που αποτελεί τη συσκευασία.

β) Συσκευασίες ανακτήσιμες υπό μορφή ανάκτησης ενέργειας

Τα απορρίματα συσκευασίας που υπόκεινται σε κατεργασία με σκοπό την ανάκτηση ενέργειας πρέπει να έχουν ελάχιστη κατώτατη θερμογόνο τιμή που να επιτρέπει βελτιστοποίηση της ανάκτησης ενέργειας.

γ) Συσκευασίες ανακτήσιμες υπό μορφή λιπασματοποίησης

Τα απορρίματα συσκευασίας που υφίστανται κατεργασία με σκοπό τη λιπασματοποίηση πρέπει να είναι βιοαποικοδομήσιμα, κατά τρόπο που να μην εμποδίζει τη χωριστή συλλογή και τη διαδικασία ή δραστηριότητα λιπασματοποίησης στην οποία υποβάλλονται.

δ) Βιοαποικοδομήσιμες συσκευασίες

Τα βιοαποικοδομήσιμα απορρίματα συσκευασίας πρέπει να είναι τέτοια ώστε να μπορούν να αποσυντίθενται με φυσικό, χημικό, θερμικό ή βιολογικό τρόπο έτσι ώστε το μεγαλύτερο μέρος του λιπάσματος που προκύπτει να αποσυντίθεται τελικώς σε διοξείδιο του άνθρακα, βιομάζα και νερό.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

**ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΣΤΙΣ ΒΑΣΕΙΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ
ΤΟΥΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΑ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑΣ
(ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΚΑΤΩΤΕΡΩ ΠΙΝΑΚΕΣ 1 ΕΩΣ 4)**

1. Όσον αφορά τις πρωτογενείς, δευτερογενείς και τριτογενείς συσκευασίες:
 - α) ποσότητες, για κάθε μεγάλη κατηγορία υλικών, των συσκευασιών που καταναλίσκονται εντός της χώρας (ποσότητες παραχθείσες + εισαχθείσες — εξαχθείσες) (πίνακας 1).
 - β) επαναχρησιμοποιούμενες ποσότητες (πίνακας 2).
2. Όσον αφορά τα οικιακά και μη οικιακά απορρίμματα συσκευασίας:
 - α) ποσότητες, για κάθε μεγάλη κατηγορία υλικών, των οποίων η ανάκτηση και η διάθεση έγινε εντός της χώρας (ποσότητες παραχθείσες + εισαχθείσες — εξαχθείσες) (πίνακας 3).
 - β) ανακυκλωμένες και ανακτώμενες ποσότητες, για κάθε μεγάλη κατηγορία υλικών (πίνακας 4).

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

Ποσότητες συσκευασιών (πρωτογενών, δευτερογενών και τριτογενών) που καταναλίσκονται εντός της χώρας

	Παραγωγή (σε τόνους)	- Εξαγωγές (σε τόνους)	+ Εισαγωγές (σε τόνους)	= Σύνολο
Γυαλί				
Πλαστικό				
Χαρτί/Χαρτόνι (συμπεριλαμβανομένων σύνθετων)				
Μέταλλα				
Ξύλο				
Άλλα				
Σύνολο				

ΠΙΝΑΚΑΣ 2

Ποσότητες συσκευασιών πρωτογενών, δευτερογενών και τριτογενών που επαναχρησιμοποιούνται εντός της χώρας

	Τόνοι συσκευασιών οι οποίες καταναλίσκονται	Επαναχρησιμοποιούμενες συσκευασίες	
		(Τόνοι)	Ποσοστά
Γυαλί			
Πλαστικό			
Χαρτί/Χαρτόνι (συμπεριλαμβανομένων σύνθετων)			
Μέταλλα			
Ξύλο			
Άλλα			
Σύνολο			

ΠΙΝΑΚΑΣ 3

Ποσότητες απορριμμάτων συσκευασίας των οποίων η ανάκτηση και η διάθεση γίνεται εντός της χώρας

	Παραγωγή αποβλήτων σε τόνους	- Εξαγωγές αποβλήτων σε τόνους	+ Εισαγωγές αποβλήτων σε τόνους	= Σύνολο
Οικιακά απορρίμματα				
Γυαλί συσκευασίας				
Πλαστικά συσκευασίας				
Χαρτί/Χαρτόνι συσκευασίας				
Σύνθετα χαρτόνια συσκευασίας				
Μέταλλα συσκευασίας				
Ξύλο συσκευασίας				
Σύνολο οικιακών απορριμμάτων συσκευασίας				
Μη οικιακά απορρίμματα				
Γυαλί συσκευασίας				
Πλαστικά συσκευασίας				
Χαρτί/Χαρτόνι συσκευασίας				
Σύνθετα χαρτόνια συσκευασίας				
Μέταλλα συσκευασίας				
Ξύλο συσκευασίας				
Σύνολο μη οικιακών απορριμμάτων συσκευασίας				

ΠΙΝΑΚΑΣ 4

Ποσότητες απορριμμάτων συσκευασίας των οποίων η ανακύκλωση ή η ανάκτηση γίνεται εντός της χώρας

	Συνολικές ποσότητες σε τόνους των οποίων γίνεται ανάκτηση και διάθεση	Ανακυκλωμένες ποσότητες		Ανακτώμενες ποσότητες	
		Τόνοι	Ποσοστό	Τόνοι	Ποσοστό
Οικιακά απορρίμματα					
Γυαλί συσκευασίας					
Πλαστικά συσκευασίας					
Χαρτί/Χαρτόνι συσκευασίας					
Σύνθετα χαρτόνια συσκευασίας					
Μέταλλα συσκευασίας					
Ξύλο συσκευασίας					
Σύνολο οικιακών απορριμμάτων συσκευασίας					
Μη οικιακά απορρίμματα					
Γυαλί συσκευασίας					
Πλαστικά συσκευασίας					
Χαρτί/Χαρτόνι συσκευασίας					
Σύνθετα χαρτόνια συσκευασίας					
Μέταλλα συσκευασίας					
Ξύλο συσκευασίας					
Σύνολο μη οικιακών απορριμμάτων συσκευασίας					

ΟΔΗΓΙΑ 94/63/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 20ής Δεκεμβρίου 1994

για τον έλεγχο των εκπομπών πτητικών οργανικών ουσιών (VOC) που προέρχονται από την αποθήκευση βενζίνης και τη διάθεσή της από τις τεματικές εγκαταστάσεις στους σταθμούς διανομής καυσίμων

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,
και ιδίως το άρθρο 100 Α,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β της
συνθήκης ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι διαδοχικά προγράμματα δράσης των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για την προστασία του περιβάλλοντος ⁽⁴⁾ υπογράμμισαν τη σημασία της πρόληψης και του περιορισμού της ατμοσφαιρικής ρύπανσης·

ότι οι εκπομπές πτητικών οργανικών ουσιών (VOC) του πετρελαίου και των άλλων διαλυτών στην Κοινότητα θα φθάσουν τα 10 εκατομμύρια περίπου τόνους το χρόνο, εάν δεν ληφθούν μέτρα ελέγχου· ότι οι εκπομπές VOC συμβάλλουν στη δημιουργία φωτοχημικών οξειδωτικών ουσιών όπως το όζον, το οποίο, σε υψηλές συγκεντρώσεις, μπορεί να προκαλέσει βλάβες στην ανθρώπινη υγεία και στη βλάστηση καθώς και στα πράγματα· ότι μερικές από τις εκπομπές VOC του πετρελαίου χαρακτηρίζονται ως τοξικές, καρκινογόνες ή τερατογόνες·

ότι η Κοινότητα υπέγραψε στις 2 Απριλίου 1992 το πρωτόκολλο της σύμβασης του 1979 σχετικά με τη διασυνοριακή ατμοσφαιρική ρύπανση σε μεγάλη απόσταση που αφορά τον έλεγχο των εκπομπών πτητικών οργανικών ουσιών

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 227 της 3. 9. 1992, σ. 3 και ΕΕ αριθ. C 270 της 6. 10. 1993, σ. 12.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 73 της 15. 3. 1993, σ. 6.

⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 24ης Ιουνίου 1993 (ΕΕ αριθ. C 194 της 19. 7. 1993, σ. 325). Κοινή θέση του Συμβουλίου της 4ης Οκτωβρίου 1993 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 9ης Μαρτίου 1994 (ΕΕ αριθ. C 91 της 28. 3. 1994, σ. 82).

Επιβεβαιώθηκε στις 2 Δεκεμβρίου 1993 (ΕΕ αριθ. C 342 της 20. 12. 1993, σ. 15).

Κοινό σχέδιο της επιτροπής συνδιαλλαγής της 8ης Νοεμβρίου 1994.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. C 112 της 20. 12. 1973, σ. 1, ΕΕ αριθ. C 139 της 13. 6. 1977, σ. 1, ΕΕ αριθ. C 46 της 17. 2. 1983, σ. 1 και ΕΕ αριθ. C 328 της 7. 12. 1987, σ. 1.

(VOC) ή τη διασυνοριακή ροή τους, η οποία προβλέπει σημαντικό περιορισμό των εκπομπών VOC·

ότι ένα σημαντικό βήμα στην πορεία για το γενικότερο περιορισμό των εκπομπών VOC στην Κοινότητα πραγματοποιήθηκε με την οδηγία 91/441/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 1991 για την τροποποίηση της οδηγίας 70/220/ΕΟΚ σχετικά με την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών για τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν κατά της ρύπανσης του αέρα από τις εκπομπές οχημάτων με κινητήρα ⁽⁵⁾, η οποία προβλέπει τη μείωση κατά 80 έως 90 % περίπου μέσα σε 10 έως 15 χρόνια των εκπομπών VOC των καυσαερίων καθώς και των εκπομπών λόγω εξάτμισης των καυσίμων των αυτοκινήτων, που αντιπροσωπεύουν το 40 % περίπου των σημερινών οφειλομένων στον άνθρωπο εκπομπών VOC στην ατμόσφαιρα· ότι, κατά την έκδοση της εν λόγω οδηγίας, ζητήθηκε από την Επιτροπή να υποβάλει πρόταση οδηγίας για μέτρα περιορισμού των απωλειών λόγω εξάτμισης σε κάθε στάδιο της διαδικασίας αποθήκευσης και διάθεσης καυσίμων για κινητήρες·

ότι οι εκπομπές VOC από το σύστημα αποθήκευσης και διάθεσης βενζίνης αντιπροσωπεύουν περίπου 500 000 τόνους το χρόνο, ήτοι το 5 % των συνολικών εκπομπών VOC ανθρώπινης προέλευσης στην Κοινότητα· ότι οι εκπομπές αυτές, ιδίως στις αστικές περιοχές, συμβάλλουν σημαντικά στην ατμοσφαιρική ρύπανση·

ότι οι διαθέσιμες τεχνολογίες μπορούν να εξασφαλίσουν τον σημαντικό περιορισμό των απωλειών λόγω εξάτμισης στο σύστημα διάθεσης βενζίνης, ιδιαίτερα με την ανάκτηση των δημιουργουμένων ατμών·

ότι, για λόγους διεθνούς τυποποίησης και ασφάλειας κατά τη φόρτωση των πλοίων, πρέπει να καταρτιστούν πρότυπα στο επίπεδο της διεθνούς οργάνωσης ναυτιλίας για τον έλεγχο του ατμού και τα συστήματα ανάκτησης τα οποία θα εφαρμόζονται τόσο στις εγκαταστάσεις φόρτωσης όσο και στα πλοία· ότι η Κοινότητα πρέπει, ως εκ τούτου, να προσπαθήσει να εξασφαλίσει ότι θα εισαχθούν οι αναγκαίες διατάξεις στη σύμβαση Marpol στα πλαίσια της τρέχουσας αναθεώρησης της Marpol που αναμένεται να ολοκληρωθεί το 1996 και ότι, σε περίπτωση που δεν αναθεωρηθεί μ' αυτό τον τρόπο η σύμβαση Marpol, η Κοινότητα, μετά από συζήτηση με τους κυριότερους εμπορικούς εταίρους της, θα πρέπει να προτείνει κατάλληλα μέτρα τα οποία θα εφαρμόζονται στα πλοία και τις λιμενικές εγκαταστάσεις που εξυπηρετούν πλοία·

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 242 της 30. 8. 1991, σ. 2.

ότι θα απαιτηθεί συμπληρωματική δράση για τον περιορισμό των εκπομπών ατμών που δημιουργούνται κατά τη διάρκεια των εργασιών ανεφοδιασμού σε καύσιμα στους σταθμούς καυσίμων, εκπομπών που σήμερα ανέρχονται σε 200 000 περίπου τόνους το χρόνο, ελέγχοντας έτσι όλες τις εκπομπές ατμών που παράγονται κατά τη διάθεση βενζίνης·

ότι, για να αποφευχθούν οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και να εξασφαλιστεί η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, απαιτείται η εναρμόνιση ορισμένων μέτρων όσον αφορά τη διάθεση βενζίνης, λαμβάνοντας ως βάση ένα υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος·

ότι θα πρέπει ωστόσο να ληφθούν υπόψη τα πλεονεκτήματα και οι επιβαρύνσεις που μπορούν να προκύψουν από την ανάληψη δράσης ή την έλλειψη δράσης· ότι, υπό αυτές τις προϋποθέσεις, θα πρέπει να προβλεφθούν δυνατότητες παρέκκλισης, και μερικές φορές, εξαιρέσης για ορισμένες περιπτώσεις· ότι θα πρέπει να δοθεί σε ορισμένα κράτη μέλη η δυνατότητα να διαθέτουν μεγαλύτερη προθεσμία προσαρμογής προκειμένου να ληφθούν υπόψη τα βασιζόμενα σε διαφορετικές αρχές σημαντικά μέτρα για το περιβάλλον, τα οποία έχουν ενδεχομένως λάβει στον τομέα αυτό, ή η ειδική επιβάρυνση που συνεπάγονται τα μέτρα που προβλέπει η παρούσα οδηγία λόγω της διάρθρωσης του δικτύου διανομής τους·

ότι η κοινοτική δράση πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις περιβαλλοντικές συνθήκες που επικρατούν στις διάφορες περιφέρειες της Κοινότητας· ότι, προς το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη οφείλουν να μπορούν να διατηρήσουν ή να επιβάλουν αυστηρότερα μέτρα όσον αφορά τις απώλειες λόγω εξάτμισης των σταθερών εγκαταστάσεων σε ολόκληρη την επικράτειά τους ή στις γεωγραφικές περιοχές όπου έχει αποδειχθεί ότι τα μέτρα αυτά είναι αναγκαία για την προστασία της ανθρώπινης υγείας ή του περιβάλλοντος λόγω ειδικών συνθηκών·

ότι η παραγράφος 1 των άρθρων 3, 4 και 6 της παρούσας οδηγίας εφαρμόζεται με την επιφύλαξη της οδηγίας 83/189/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Μαρτίου 1983 για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών (1)·

ότι απαιτείται η καθιέρωση εναρμονισμένων προδιαγραφών για τον εξοπλισμό πλήρωσης των βυτιοφόρων αυτοκινήτων από τον πυθμένα ώστε να εξασφαλίζεται η δυνατότητα ελεύθερης εμπορίας της βενζίνης και του σχετικού εξοπλισμού εντός της Κοινότητας και υψηλό επίπεδο ασφάλειας· ότι θα πρέπει να προβλεφθεί η τυποποίηση των προδιαγραφών αυτών καθώς και η δυνατότητα προσαρμογής τους προς την τεχνική πρόοδο·

ότι πρέπει να συσταθεί μια επιτροπή η οποία θα επικουρεί την Επιτροπή για την προσαρμογή των παραρτημάτων της παρούσας οδηγίας προς την τεχνική πρόοδο,

ΕΞΕΛΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται σε όλες τις εργασίες, τις εγκαταστάσεις, τα οχήματα και τα σκάφη που χρησιμοποιούνται για την αποθήκευση, τη φόρτωση και τη μεταφορά βενζίνης από μια τερματική εγκατάσταση προς μια άλλη ή από μια τερματική εγκατάσταση προς ένα σταθμό διανομής·

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

- α) «βενζίνη»: κάθε παράγωγο πετρελαίου, με ή χωρίς πρόσθετα, με πίεση ατμών (μέθοδος Reid) τουλάχιστον ίση προς 27,6 kilopascal, που προορίζεται να χρησιμοποιηθεί ως καύσιμο οχημάτων με κινητήρα, εξαιρουμένου του υγραερίου (LPG)·
- β) «ατμοί»: όλες οι ουσίες σε αέρια κατάσταση οι οποίες προκύπτουν από την εξάτμιση της βενζίνης·
- γ) «εγκαταστάσεις αποθήκευσης»: όλες οι μόνιμες δεξαμενές τερματικής εγκατάστασης που χρησιμοποιούνται για την αποθήκευση βενζίνης·
- δ) «τερματικές εγκαταστάσεις»: όλες οι εγκαταστάσεις οι οποίες χρησιμοποιούνται για την αποθήκευση και τη φόρτωση βενζίνης σε βυτιοφόρα αυτοκίνητα, βυτιοφόρα βαγόνια ή σκάφη, συμπεριλαμβανομένων όλων των εγκαταστάσεων αποθήκευσης στο χώρο των εγκαταστάσεων·
- ε) «κινητή δεξαμενή»: κάθε δεξαμενή, μεταφερόμενη οδικώς, σιδηροδρομικώς ή διά πλωτής οδού η οποία χρησιμοποιείται για τη μεταφορά βενζίνης από μια τερματική εγκατάσταση σε άλλη ή από μια τερματική εγκατάσταση σε σταθμό διανομής·
- στ) «σταθμοί διανομής»: όλες οι εγκαταστάσεις για την παροχή βενζίνης σε δεξαμενές καυσίμων οχημάτων με κινητήρα από μόνιμες δεξαμενές αποθήκευσης·
- ζ) «υφιστάμενες» εγκαταστάσεις αποθήκευσης βενζίνης, «υφιστάμενες» εγκαταστάσεις φόρτωσης, «υφιστάμενοι» σταθμοί διανομής και «υφιστάμενες» κινητές δεξαμενές: οι εγκαταστάσεις, οι σταθμοί διανομής και οι κινητές δεξαμενές που λειτουργούσαν ήδη πριν από την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 10 ή για τις οποίες είχε χορηγηθεί άδεια κατασκευής ή λειτουργίας, εφόσον το απαιτεί η εθνική νομοθεσία, πριν από την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 10·
- η) «νέες» εγκαταστάσεις αποθήκευσης βενζίνης, «νέες» εγκαταστάσεις φόρτωσης, «νέοι» σταθμοί διανομής και «νέες» κινητές δεξαμενές: οι εγκαταστάσεις, οι σταθμοί διανομής και οι κινητές δεξαμενές που δεν καλύπτονται από το στοιχείο ζ)·
- θ) «διακίνηση»: η μεγαλύτερη συνολική ετήσια ποσότητα βενζίνης που φορτώθηκε σε κινητές δεξαμενές από μια εγκατάσταση αποθήκευσης σε τερματική εγκατά-

(1) ΕΕ αριθ. L 109 της 26. 4. 1983, σ. 8. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 92/400/ΕΟΚ της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 221 της 6. 8. 1992, σ. 55).

- σταση ή από σταθμό διανομής κατά τη διάρκεια των τριών προηγούμενων ετών
- ι) «μονάδα ανάκτησης ατμών»: ο εξοπλισμός για την ανάκτηση βενζίνης από ατμούς, συμπεριλαμβανομένων των ενδεχόμενων συστημάτων ρυθμιστικών δεξαμενών μιας τερματικής εγκατάστασης
 - ια) «σκάφος»: πλοίο εσωτερικής ναυσιπλοΐας, όπως ορίζεται στο κεφάλαιο 1 της οδηγίας 82/714/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 4ης Οκτωβρίου 1982 περί θεσπίσεως τεχνικών προδιαγραφών για τα πλοία εσωτερικής ναυσιπλοΐας (1).
 - ιβ) «τιμή αναφοράς-στόχος»: η κατευθυντήρια γραμμή που ορίζεται για τη γενική εκτίμηση της επάρκειας των τεχνικών μέτρων των παραρτημάτων και δεν αποτελεί οριακή τιμή βάσει της οποίας θα μετρείται η απόδοση των επιμέρους εγκαταστάσεων, τερματικών εγκαταστάσεων και σταθμών διανομής
 - ιγ) «ενδιάμεση αποθήκευση ατμών»: η ενδιάμεση αποθήκευση των ατμών μέσα σε δεξαμενή σταθερής οροφής σε τερματική εγκατάσταση προκειμένου να μεταφερθούν αργότερα και να ανακτηθούν σε άλλη τερματική εγκατάσταση. Η διοχέτευση των ατμών από μια εγκατάσταση αποθήκευσης τερματικής εγκατάστασης σε μια άλλη της ίδιας τερματικής εγκατάστασης δεν μπορεί να θεωρείται ως ενδιάμεση αποθήκευση ατμών κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας
 - ιδ) «εγκατάσταση φόρτωσης»: κάθε μέρος τερματικής εγκατάστασης όπου μπορεί να φορτώνεται βενζίνη σε κινητές δεξαμενές. Οι εγκαταστάσεις φόρτωσης βυτιοφόρων αυτοκινήτων απαρτίζονται από μία ή περισσότερες «εξέδρες φόρτωσης»
 - ιε) «εξέδρα φόρτωσης»: κάθε κατασκευή σε τερματική εγκατάσταση όπου μπορεί, ανά πάσα στιγμή, να φορτώνεται βενζίνη σε βυτιοφόρο αυτοκίνητο.

Άρθρο 3

Εγκαταστάσεις αποθήκευσης των τερματικών εγκαταστάσεων

1. Ο σχεδιασμός και η λειτουργία των εγκαταστάσεων αποθήκευσης πρέπει να ανταποκρίνονται στις τεχνικές διατάξεις του παραρτήματος I.

Οι διατάξεις αυτές έχουν στόχο τη μείωση της συνολικής ετήσιας απώλειας βενζίνης που οφείλεται στη φόρτωση και την αποθήκευση, σε οποιαδήποτε εγκατάσταση αποθήκευσης τερματικού σταθμού, έως κάτω από την τιμή αναφοράς-στόχου 0,01 W/W % της διακίνησης.

Τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρούν ή να επιβάλλουν αυστηρότερα μέτρα στο σύνολο του εδάφους τους ή σε γεωγραφικές ζώνες όπου διαπιστώνεται ότι τα μέτρα αυτά είναι αναγκαία για την προστασία της ανθρώπινης υγείας ή του περιβάλλοντος, λόγω ιδιαιτέρων συνθηκών.

Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν τεχνικά μέτρα για τη μείωση των απωλειών βενζίνης, εκτός εκείνων που προβλέπονται στο παράρτημα I, εφόσον αποδεικνύεται ότι αυτά τα εναλλακτικά μέτρα έχουν τουλάχιστον την ίδια αποτελεσματικότητα.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν τα άλλα κράτη μέλη και την Επιτροπή για τα τυχόν υφιστάμενα μέτρα ή τα ειδικά μέτρα που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο και τα οποία προτίθενται να λάβουν, διευκρινίζοντας τους σχετικούς λόγους.

2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται:

- α) από την ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 10 για τις νέες εγκαταστάσεις
- β) τρία χρόνια μετά την ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 10 για τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις, αν η διακίνηση βενζίνης η οποία φορτώνεται σε μια τερματική εγκατάσταση είναι μεγαλύτερη από 50 000 τόνους κατ' έτος
- γ) έξι χρόνια μετά την ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 10 για τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις, αν η διακίνηση βενζίνης η οποία φορτώνεται σε μια τερματική εγκατάσταση είναι μεγαλύτερη από 25 000 τόνους κατ' έτος
- δ) εννέα χρόνια μετά την ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 10 για όλες τις άλλες υφιστάμενες εγκαταστάσεις αποθήκευσης βενζίνης στις τερματικές εγκαταστάσεις.

Άρθρο 4

Φόρτωση και εκφόρτωση κινητών δεξαμενών σε τερματικές εγκαταστάσεις

1. Ο σχεδιασμός και η λειτουργία του εξοπλισμού φόρτωσης και εκφόρτωσης πρέπει να ανταποκρίνονται στις τεχνικές διατάξεις του παραρτήματος II.

Οι διατάξεις αυτές έχουν στόχο τη μείωση της συνολικής ετήσιας απώλειας βενζίνης που οφείλεται στη φόρτωση και την εκφόρτωση κινητών δεξαμενών τερματικών εγκαταστάσεων έως κάτω από την τιμή αναφοράς-στόχου 0,005 W/W % της διακίνησης.

Τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρούν ή να επιβάλλουν αυστηρότερα μέτρα στο σύνολο του εδάφους τους ή σε γεωγραφικές ζώνες όπου διαπιστώνεται ότι τα μέτρα αυτά είναι αναγκαία για την προστασία της ανθρώπινης υγείας ή του περιβάλλοντος, λόγω ιδιαιτέρων συνθηκών.

Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν τεχνικά μέτρα για τη μείωση των απωλειών βενζίνης εκτός εκείνων που προβλέπονται στο παράρτημα II, εφόσον αποδεικνύεται ότι αυτά τα εναλλακτικά μέτρα έχουν τουλάχιστον την ίδια αποτελεσματικότητα.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν τα άλλα κράτη μέλη και την Επιτροπή για τα τυχόν υφιστάμενα μέτρα ή τα ειδικά μέτρα που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο και τα οποία προτίθενται να λάβουν, διευκρινίζοντας τους σχετικούς λόγους. Η Επιτροπή επαληθεύει τη συμβατότητα των μέτρων αυτών με τις διατάξεις της συνθήκης και εκείνες της παρούσας παραγράφου.

Όλες οι τερματικές εγκαταστάσεις με εξοπλισμούς φόρτωσης βυτιοφόρων αυτοκινήτων πρέπει να διαθέτουν τουλάχιστον μία εξέδρα πλήρωσης η οποία να πληροί τις προδιαγραφές για εξοπλισμό φόρτωσης από τον πυθμένα οι οποίες καθορίζονται στο παράρτημα IV. Οι προδιαγραφές αυτές επανεξετάζονται τακτικά, και, ενδεχομένως, αναθεωρούνται με τη διαδικασία του άρθρου 8.

(1) ΕΕ αριθ. L 301 της 28. 10. 1982, σ. 1.

2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται:

- α) από την ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 10 για τις νέες τερματικές εγκαταστάσεις φόρτωσης βυτιοφόρων αυτοκινήτων, βυτιοφόρων βαγονιών ή/και σκαφών
- β) τρία χρόνια μετά την ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 10 για τις υφιστάμενες τερματικές εγκαταστάσεις φόρτωσης βυτιοφόρων αυτοκινήτων, βυτιοφόρων βαγονιών, ή/και σκαφών, αν η διακίνηση είναι μεγαλύτερη από 150 000 τόνους το χρόνο·
- γ) έξι χρόνια μετά την ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 10 για τις υφιστάμενες τερματικές εγκαταστάσεις φόρτωσης βυτιοφόρων αυτοκινήτων και βυτιοφόρων βαγονιών, αν η διακίνηση είναι μεγαλύτερη από 25 000 τόνους το χρόνο·
- δ) εννέα χρόνια μετά την ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 10 για κάθε άλλη υφιστάμενη εγκατάσταση φόρτωσης στις τερματικές εγκαταστάσεις φόρτωσης βυτιοφόρων αυτοκινήτων και βυτιοφόρων βαγονιών.

3. Εννέα χρόνια μετά την ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 10, οι απαιτήσεις σχετικά με τις εγκαταστάσεις φόρτωσης από τον πυθμένα που ορίζονται στο παράρτημα IV εφαρμόζονται σε όλες τις εξέδρες φόρτωσης βυτιοφόρων αυτοκινήτων όλων των τερματικών εγκαταστάσεων, πλην εκείνων που απολαύουν παρέκκλισης δυνάμει της παραγράφου 4.

4. Κατά παρέκκλιση, οι παράγραφοι 1 και 3 δεν εφαρμόζονται:

- α) στις υφιστάμενες τερματικές εγκαταστάσεις που διακινούν λιγότερο από 10 000 τόνους το χρόνο και
- β) στις νέες τερματικές εγκαταστάσεις που διακινούν λιγότερο από 5 000 τόνους το χρόνο όταν ευρίσκονται σε μικρά απομακρυσμένα νησιά.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τις τερματικές εγκαταστάσεις τις οποίες αφορά μια τέτοια παρέκκλιση με την έκθεση που προβλέπεται στο άρθρο 9.

5. Το Βασίλειο της Ισπανίας μπορεί να παραχωρήσει παρέκκλιση ενός έτους από την προθεσμία που ορίζεται στην παράγραφο 2 στοιχείο β).

Άρθρο 5

Κινητές δεξαμενές

1. Οι κινητές δεξαμενές πρέπει να σχεδιάζονται και να λειτουργούν σύμφωνα με τις ακόλουθες διατάξεις:

- α) οι κινητές δεξαμενές πρέπει να σχεδιάζονται και να λειτουργούν κατά τρόπο ώστε οι υπολειμματικοί ατμοί να συγκρατούνται στη δεξαμενή μετά την εκφόρτωση της βενζίνης·
- β) οι κινητές δεξαμενές με τις οποίες παρέχεται βενζίνη στους σταθμούς διανομής και τις τερματικές εγκαταστάσεις πρέπει να σχεδιάζονται και να λειτουργούν κατά τρόπο ώστε να δέχονται και να συγκρατούν τους επιστρεφόμενους ατμούς τους προερχόμενους από τις εγκαταστάσεις αποθήκευσης των σταθμών διανομής ή των τερματικών εγκαταστάσεων. Για τα βυτιοφόρα βαγόνια, αυτό απαιτείται μόνον εάν παρέχουν βενζίνη σε σταθμούς διανομής ή σε τερματικές εγκαταστάσεις όπου χρησιμοποιείται η ενδιάμεση αποθήκευση των ατμών·
- γ) εκτός από τις διαφυγές αερίου από τις βαλβίδες ασφαλείας, οι ατμοί που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) πρέπει να συγκρατούνται στην κινητή δεξαμενή έως τον τερματισμό της επαναπλήρωσής της σε μια τερματική εγκατάσταση.

Αν η κινητή δεξαμενή, μετά την εκφόρτωση της βενζίνης, χρησιμοποιείται για άλλα προϊόντα εκτός της βενζίνης, στο μέτρο που δεν είναι δυνατή η ανάκτηση ή η ενδιάμεση αποθήκευση των ατμών, ο εξαερισμός της δεξαμενής μπορεί να επιτρέπεται σε γεωγραφική ζώνη όπου οι εκπομπές δεν είναι πιθανό να συμβάλλουν σημαντικά στη δημιουργία περιβαλλοντικών προβλημάτων ή προβλημάτων υγείας·

- δ) οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών πρέπει να εξασφαλίζουν ότι τα βυτιοφόρα αυτοκίνητα υποβάλλονται, σε τακτά χρονικά διαστήματα, σε έλεγχο πίεσης για να εξακριβωθεί η στεγανότητά τους στους ατμούς, και ότι οι βαλβίδες κενού και πίεσης σε όλες τις κινητές δεξαμενές υποβάλλονται περιοδικώς σε επιθεώρηση ορθής λειτουργίας.

2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται:

- α) από την ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 10 για τα νέα βυτιοφόρα αυτοκίνητα, βυτιοφόρα βαγόνια και σκάφη·
- β) τρία χρόνια μετά την ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 10 για τα υφιστάμενα βυτιοφόρα βαγόνια και σκάφη, αν φορτώνονται σε τερματική εγκατάσταση όπου εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 4 παράγραφος 1·
- γ) στα υφιστάμενα βυτιοφόρα αυτοκίνητα όταν εξοπλίζονται εκ των υστέρων για φόρτωση από τον πυθμένα σύμφωνα με τις προδιαγραφές του παραρτήματος IV.

3. Κατά παρέκκλιση, η παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και γ) δεν εφαρμόζεται στις απώλειες ατμών που οφείλονται σε μετρήσεις που διεξάγονται με βυθόμετρικές ράβδους και οι οποίες αφορούν:

- α) υφιστάμενες κινητές δεξαμενές και
- β) νέες κινητές δεξαμενές που τίθενται σε λειτουργία κατά τα τέσσερα έτη έπειτα από την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 10.

Άρθρο 6

Φόρτωση στις εγκαταστάσεις αποθήκευσης των σταθμών διανομής

1. Ο σχεδιασμός και η λειτουργία των εγκαταστάσεων φόρτωσης και αποθήκευσης πρέπει να ανταποκρίνονται στις τεχνικές διατάξεις του παραρτήματος III.

Οι διατάξεις αυτές έχουν στόχο τη μείωση της συνολικής ετήσιας απώλειας βενζίνης που οφείλεται στη φόρτωση στις εγκαταστάσεις αποθήκευσης των σταθμών διανομής, έως κάτω από την τιμή αναφοράς-στόχου 0,01 W/W % της διακίνησης.

Τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρούν ή να επιβάλλουν αυστηρότερα μέτρα στο σύνολο του εδάφους τους ή σε γεωγραφικές ζώνες όπου διαπιστώνεται ότι τα μέτρα αυτά είναι αναγκαία για την προστασία της ανθρώπινης υγείας ή του περιβάλλοντος, λόγω ειδικών συνθηκών.

Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν τεχνικά μέτρα για τη μείωση των απωλειών βενζίνης εκτός εκείνων που προβλέπονται στο παράρτημα III, εφόσον αποδεικνύεται ότι αυτά τα εναλλακτικά μέτρα έχουν τουλάχιστον την ίδια αποτελεσματικότητα.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν τα άλλα κράτη μέλη και την Επιτροπή για τα τυχόν υφιστάμενα μέτρα ή τα ειδικά μέτρα που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο και τα οποία προτίθενται να λάβουν, διευκρινίζοντας τους σχετικούς λόγους.

2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται:

- α) από την ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 10 για τους νέους σταθμούς διανομής·
- β) τρία χρόνια μετά την ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 10:
 - για τους υφιστάμενους σταθμούς διανομής με διακίνηση μεγαλύτερη από 1 000 m³/έτος,
 - για τους υφιστάμενους σταθμούς διανομής, ανεξάρτητα από τη διακίνησή τους, οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι κάτω από μόνιμες κατοικίες ή στέγες επαγγελματικής δραστηριότητας·
- γ) έξι χρόνια μετά την ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 10 για τους υφιστάμενους σταθμούς διανομής με διακίνηση μεγαλύτερη από 500 m³/έτος·
- δ) εννέα χρόνια μετά την ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 10 για όλους τους άλλους υφιστάμενους σταθμούς διανομής.

3. Κατά παρέκκλιση, οι παράγραφοι 1 και 2 δεν εφαρμόζονται στους σταθμούς διανομής με διακίνηση κάτω των 100 m³ το χρόνο.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να παραχωρούν παρεκκλίσεις από τις απαιτήσεις της παραγράφου 1 για τους σταθμούς διανομής με ετήσια διακίνηση μικρότερη από 500 m³ το χρόνο, εφόσον ο σταθμός διανομής βρίσκεται σε γεωγραφική ζώνη ή τοποθεσία όπου οι εκπομπές ατμών δεν είναι πιθανό να συμβάλλουν σημαντικά στη δημιουργία περιβαλλοντικών προβλημάτων ή προβλημάτων υγείας.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τις λεπτομέρειες που ισχύουν σε κάθε ζώνη στην οποία σκοπεύουν να παραχωρήσουν τέτοιες παρεκκλίσεις στα πλαίσια των εκθέσεων που καταρτίζουν δυνάμει του άρθρου 9 και, στη συνέχεια, σχετικά με κάθε αλλαγή στις ζώνες αυτές.

5. Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών μπορεί να παραχωρεί παρέκκλιση από το οριζόμενο στην παράγραφο 2 χρονοδιάγραμμα, υπό τους ακόλουθους όρους:

- τα απαιτούμενα δυνάμει του παρόντος άρθρου μέτρα υλοποιούνται ως μέρος ενός ευρύτερου υφιστάμενου εθνικού προγράμματος για τους σταθμούς διανομής, το οποίο αποβλέπει στην ταυτόχρονη αντιμετώπιση πολλών περιβαλλοντικών προβλημάτων, όπως η ρύπανση του νερού και της ατμόσφαιρας, η ρύπανση του εδάφους και η ρύπανση λόγω αποβλήτων, και το οποίο υλοποιείται σύμφωνα με αυστηρό χρονοδιάγραμμα,
- η μεταβολή του χρονοδιαγράμματος επιτρέπεται επί δύο έτη το πολύ, ενώ όλα τα προγράμματα θα πρέπει να έχουν ολοκληρωθεί εντός της προθεσμίας που προβλέπει η παράγραφος 2 στοιχείο δ),
- να κοινοποιηθεί στην Επιτροπή η απόφαση για την παρέκκλιση από το οριζόμενο στην παράγραφο 2 χρονοδιάγραμμα, μαζί με πλήρη στοιχεία για την ακριβή έκταση και τα χρονικά όρια της παρέκκλισης.

6. Το Βασίλειο της Ισπανίας και η Πορτογαλική Δημοκρατία μπορούν να παραχωρήσουν παρέκκλιση ενός έτους από την προθεσμία που ορίζεται στην παράγραφο 2 στοιχείο β).

Άρθρο 7

Τροποποιήσεις των παραρτημάτων

Εξαιρουμένων των οριακών τιμών του παραρτήματος II σημείο 2, οι τροποποιήσεις που απαιτούνται για την προσαρμογή των παραρτημάτων της παρούσας οδηγίας στην τεχνική πρόοδο θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 8.

Άρθρο 8

Η επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από μια επιτροπή την οποία αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που θα πρέπει να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Η γνώμη δίνεται με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο ύστερα από πρόταση της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

3. Η Επιτροπή θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

Εάν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει, αμελλητί, στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν το Συμβούλιο δεν αποφασίσει, εντός τριών μηνών από την ημερομηνία υποβολής της πρότασης, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή.

Άρθρο 9

Παρακολούθηση και κατάρτιση εκθέσεων

Οι εκθέσεις σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας καταρτίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 5 της οδηγίας 91/692/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 23ης Δεκεμβρίου 1991 για την τυποποίηση και τον εξορθολογισμό των εκθέσεων που αφορούν την εφαρμογή ορισμένων οδηγιών για το περιβάλλον⁽¹⁾. Η Επιτροπή καλείται να συνοδεύσει την

(¹) ΕΕ αριθ. L 377 της 31. 12. 1991, σ. 48.

πρώτη έκθεσή της, εφόσον ενδείκνυται, με προτάσεις για την τροποποίηση της παρούσας οδηγίας, συμπεριλαμβανομένης ιδίως της διεύρυνσης του πεδίου της προκειμένου να συμπεριληφθούν ο έλεγχος του ατμού και τα συστήματα ανάκτησης για τις εγκαταστάσεις φόρτωσης και τα πλοία.

Άρθρο 10

Μεταφορά της οδηγίας στην εθνική νομοθεσία

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία έως τις 31 Δεκεμβρίου 1995. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εθνικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα ο οποίος διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 11

Τελική διάταξη

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 20 Δεκεμβρίου 1994.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβού-
λιο

Ο Πρόεδρος

K. HÄNSCH

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

K. KINKEL

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΗΣ ΤΩΝ ΤΕΡΜΑΤΙΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

1. Το εξωτερικό τοίχωμα και η οροφή των υπέργειων δεξαμενών βάφονται με χρώμα, συνολικής θερμικής ανακλαστικότητας τουλάχιστον 70 %. Οι εργασίες μπορούν να προγραμματίζονται έτσι ώστε να διεξάγονται ως τμήμα του συνήθους κύκλου συντήρησης των δεξαμενών εντός τριετούς χρονικού διαστήματος. Τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν παρέκκλιση από την παρούσα διάταξη εφόσον αυτό απαιτείται για την προστασία γεωγραφικών ζωνών, με ειδικά χαρακτηριστικά οι οποίες έχουν καθορισθεί από τις εθνικές αρχές.

Η παρούσα διάταξη δεν εφαρμόζεται στις δεξαμενές που είναι συνδεδεμένες με μονάδα ανάκτησης των ατμών η οποία πληροί τις απαιτήσεις του σημείου 2 του παραρτήματος II.

2. Οι δεξαμενές με εξωτερική επιπλέουσα οροφή είναι εφοδιασμένες με ένα πρώτο παρέμβυσμα, το οποίο καλύπτει το δακτυλιοειδές διάστημα μεταξύ του τοιχώματος της δεξαμενής και της εξωτερικής περιφέρειας της επιπλέουσας οροφής, και με ένα δεύτερο παρέμβυσμα προσαρμοσμένο πάνω από το πρώτο. Τα παρεμβύσματα πρέπει να σχεδιάζονται ούτως ώστε να επιτυγχάνουν συνολική συγκράτηση των ατμών κατά 95 % τουλάχιστον, σε σχέση με αντίστοιχη σταθερής οροφής που δεν είναι εφοδιασμένη με σύστημα συγκράτησης των ατμών (δηλαδή δεξαμενή σταθερής οροφής εφοδιασμένη μόνο με ανακουφιστική βαλβίδα κενού και πίεσης).

3. Όλες οι νέες εγκαταστάσεις αποθήκευσης τερματικών εγκαταστάσεων, όπου απαιτείται ανάκτηση ατμών σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας (βλέπε παράρτημα II) πρέπει να είναι είτε:

- α) δεξαμενές σταθερής οροφής συνδεδεμένες με τη συσκευή ανάκτησης ατμών, σύμφωνα με τις διατάξεις του παραρτήματος II, είτε
- β) να είναι σχεδιασμένες με επιπλέουσα οροφή, είτε εξωτερική είτε εσωτερική, και εφοδιασμένες με πρώτο και δεύτερο παρέμβυσμα, σύμφωνα με τις απαιτήσεις λειτουργίας που ορίζονται στο σημείο 2.

4. Οι υφιστάμενες δεξαμενές σταθερής οροφής πρέπει είτε:

- α) να συνδέονται με μονάδα ανάκτησης ατμών σύμφωνα με τις διατάξεις του παραρτήματος II
ή
- β) να φέρουν εσωτερική επιπλέουσα οροφή με ένα πρώτο παρέμβυσμα το οποίο εξασφαλίζει ολική συγκράτηση ατμών 90 % τουλάχιστον, σε σχέση με τις αντίστοιχες δεξαμενές σταθερής οροφής που δεν είναι εφοδιασμένες με σύστημα συγκράτησης των ατμών.

5. Οι διατάξεις για τη συγκράτηση των ατμών οι οποίες αναφέρονται στα σημεία 3 και 4 δεν εφαρμόζονται στις δεξαμενές σταθερής οροφής των τερματικών εγκαταστάσεων όπου επιτρέπεται η ενδιάμεση αποθήκευση των ατμών σύμφωνα με το σημείο 1 του παραρτήματος II.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΦΟΡΤΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΚΦΟΡΤΩΣΗΣ ΣΤΙΣ ΤΕΡΜΑΤΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

1. Οι εκπομπιζόμενοι κατά τη φόρτωση κινητής δεξαμενής ατμοί επιστρέφονται μέσω ενός ατμοστεγούς αγωγού σε μονάδα ανάκτησης ατμών στην τερματική εγκατάσταση προκειμένου να μετατραπούν σε καύσιμο.

Η παρούσα διάταξη δεν εφαρμόζεται στα βυτιοφόρα αυτοκίνητα στα οποία η φόρτωση γίνεται από το άνω μέρος, όσο αυτός ο τρόπος φόρτωσης επιτρέπεται.

Στις τερματικές εγκαταστάσεις που φορτώνουν πετρέλαιο σε σκάφη, η μονάδα ανάκτησης ατμών είναι δυνατό να αντικαθίσταται από μια μονάδα καύσης των ατμών, εφόσον η ανάκτηση ατμών είναι επικίνδυνη ή τεχνικά ανέφικτη εξαιτίας του όγκου των επιστρεφόμενων ατμών. Οι απαιτήσεις σχετικά με τις ατμοσφαιρικές εκπομπές της μονάδας ανάκτησης ατμών ισχύουν και για τη μονάδα καύσης των ατμών.

Στις τερματικές εγκαταστάσεις όπου διακινούνται λιγότερο από 25 000 τόνοι/έτος, η άμεση ανάκτηση των ατμών στην τερματική εγκατάσταση μπορεί να αντικαθίσταται από ενδιάμεση αποθήκευση.

2. Η μέση συγκέντρωση ατμών στο σωλήνα εξαγωγής της μονάδας ανάκτησης ατμών — διορθωμένη ως προς την αραιώση κατά τη διάρκεια της επεξεργασίας — δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 35 (normal cubicmeter) g/Nm³ ανά ώρα.

Για τις μονάδες ανάκτησης ατμών των οποίων η εγκατάσταση έχει γίνει πριν από την 1η Ιανουαρίου 1993, το Ηνωμένο Βασίλειο μπορεί να παραχωρήσει παρέκκλιση από την οριζόμενη στο παράρτημα ΙΙ οριακή τιμή των 35 g/Nm³ ανά ώρα, υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- η εγκατάσταση να τηρεί την οριακή τιμή των 50 g/Nm³ ανά ώρα, μετρούμενη σύμφωνα με τις προδιαγραφές που ορίζονται στο παράρτημα ΙΙ,
- η παρέκκλιση να τερματιστεί εννέα έτη το αργότερο μετά την αναφερόμενη στο άρθρο 10 ημερομηνία,
- να γνωστοποιηθούν στην Επιτροπή οι επιμέρους εγκαταστάσεις που αφορά αυτή η παρέκκλιση, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών για τη συνολική ποσότητα βενζίνης που διακινούν και για τους ατμούς που εκπέμπουν.

Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι μέθοδοι μέτρησης και ανάλυσης και η συχνότητά τους είναι καθορισμένες.

Οι μετρήσεις πρέπει να πραγματοποιούνται κατά τη διάρκεια μιας πλήρους ημέρας εργασίας (τουλάχιστον επτά ωρών) σε περίοδο κανονικής διακίνησης.

Οι μετρήσεις μπορεί να είναι συνεχείς ή ασυνεχείς. Αν πρόκειται για ασυνεχείς μετρήσεις, αυτές πρέπει να διενεργούνται τουλάχιστον τέσσερις φορές την ώρα.

Το συνολικό σφάλμα μέτρησης που οφείλεται στον χρησιμοποιούμενο εξοπλισμό, το αέριο βαθμονόμησης και τη χρησιμοποιούμενη μέθοδο δεν πρέπει να υπερβαίνει το 10 % της μετρούμενης τιμής.

Με τον χρησιμοποιούμενο εξοπλισμό πρέπει να είναι δυνατό να πραγματοποιούνται μετρήσεις και μικρών συγκεντρώσεων τουλάχιστον μέχρι 3 g/Nm³.

Η ακρίβεια πρέπει να είναι τουλάχιστον ίση με το 95 % της μετρούμενης τιμής.

3. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών πρέπει να μερμινούν ώστε οι αγωγοί σύνδεσης και οι σωληνώσεις να ελέγχονται τακτικά για την ανίχνευση των διαρροών.

4. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών πρέπει να μερμινούν ώστε οι εργασίες φόρτωσης να διακόπτονται αμέσως στο επίπεδο της εξέδρας σε περίπτωση διαρροής ατμών. Ο αναγκαίος εξοπλισμός για τις εν λόγω ενέργειες διακοπής πρέπει να είναι εγκατεστημένος στην εξέδρα.

5. Όπου επιτρέπεται η φόρτωση κινητών δεξαμενών από το άνω μέρος, η απόληξη του σωληνοβραχίονα φόρτωσης πρέπει να κρατείται κοντά στον τυθμένα της κινητής δεξαμενής ούτως ώστε να αποφεύγεται τυχόν εκσφενδόνιση σταγόνων του υγρού.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΦΟΡΤΩΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΗΣ ΣΕ ΣΤΑΘΜΟΥΣ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΚΑΙ ΣΕ ΤΕΡΜΑΤΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΟΠΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΗ ΑΤΜΩΝ

Οι ατμοί που εκτοπίζονται κατά την παράδοση πετρελαίου στις εγκαταστάσεις αποθήκευσης των σταθμών διανομής και των δεξαμενών σταθερής οροφής που χρησιμοποιούνται για την ενδιάμεση αποθήκευση ατμών πρέπει να επιστρέφονται, μέσω ενός ατμοστεγούς αγωγού, στην κινητή δεξαμενή που παραδίδει το πετρέλαιο. Οι εργασίες φόρτωσης μπορούν να πραγματοποιούνται μόνον όταν οι μηχανισμοί αυτοί βρίσκονται στη θέση τους και λειτουργούν ικανοποιητικά.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙV

ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΦΟΡΤΩΣΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΥΘΜΕΝΑ, ΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΩΝ ΑΤΜΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΑΠΟ ΥΠΕΡΠΛΗΡΩΣΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΒΥΤΙΟΦΟΡΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ**1. Σύνδεσμοι**

- 1.1. Ο σύνδεσμος για τη μετάγγιση υγρών στο σωληνοβραχίονα φόρτωσης πρέπει να είναι θηλυκός σύνδεσμος συναρμολογούμενος με αρσενικό εξάρτημα προσαρμογής API 4 ιντσών (101,6 mm) επί του βυτιοφόρου, όπως ορίζεται στην ακόλουθη δημοσίευση:

— API RECOMMENDED PRACTICE 1004
SEVENTH EDITION, NOVEMBER 1988

Bottom Loading and Vapour Recovery for MC-306 Tank Motor Vehicles (Section 2.1.1.1 — Type of Adapter used for Bottom Loading)

- 1.2. Ο σύνδεσμος συλλογής των ατμών στον αγωγό συλλογής των ατμών της εξέδρας φόρτωσης πρέπει να είναι θηλυκός με έκκεντρο και αύλακα συναρμολογούμενος με αρσενικό εξάρτημα προσαρμογής 4 ιντσών (101,6 mm) με έκκεντρο και αύλακα επί του βυτιοφόρου, όπως ορίζεται στην ακόλουθη δημοσίευση:

— API RECOMMENDED PRACTICE 1004
SEVENTH EDITION, NOVEMBER 1988

Bottom Loading and Vapour Recovery for MC-306 Tank Motor Vehicles (Section 4.1.1.2 — Vapour Recovery Adapter)

2. Συνθήκες φόρτωσης

- 2.1. Η παροχή, υπό κανονικές συνθήκες, πρέπει να είναι 2 300 l/min (κατ' ανώτατο όριο: 2 500 l/min) ανά σωληνοβραχίονα φόρτωσης.

- 2.2. Όταν η τερματική εγκατάσταση λειτουργεί με τη μέγιστη ζήτηση, το σύστημα συλλογής ατμών της εξέδρας φόρτωσης, συμπεριλαμβανομένου, όπου υπάρχει, του συστήματος ανάκτησης ατμών, επιτρέπεται να δημιουργεί μέγιστη αντίθλιψη 55 mbar στο εξάρτημα προσαρμογής για τη συλλογή των ατμών προς την πλευρά του οχήματος.

- 2.3. Όλα τα εγκεκριμένα βυτιοφόρα οχήματα που φορτώνονται από τον πυθμένα οφείλουν να φέρουν αναγνωριστική πινακίδα που αναφέρει τον ανώτατο αριθμό σωληνοβραχιόνων φόρτωσης που επιτρέπεται να λειτουργούν ταυτόχρονα, εξασφαλίζοντας παράλληλα ότι δεν διαφεύγουν ατμοί μέσω των βαλβίδων P και V των αυτοτελών διαμερισμάτων, όταν η μέγιστη αντίθλιψη της εγκατάστασης είναι 55 mbar, όπως ορίζεται στο σημείο 2.2.

3. Σύνδεση του ανιχνευτή υπερπλήρωσης με τη γείωση του οχήματος

Η εξέδρα φόρτωσης πρέπει να είναι εξοπλισμένη με συσκευή ελέγχου ανίχνευσης της υπερπλήρωσης η οποία, όταν είναι συνδεδεμένη με το όχημα, θα δίνει σήμα που μόνον αυτό θα επιτρέπει τη φόρτωση, υπό τον όρο ότι κανένας από τους αισθητήρες υπερπλήρωσης των αυτοτελών διαμερισμάτων δεν ανιχνεύει υπερβολικά υψηλή στάθμη.

- 3.1. Το όχημα πρέπει να συνδέεται με τη μονάδα ελέγχου της εξέδρας φόρτωσης μέσω τυποποιημένου ζεύγους ρευματοδότη-ρευματολήπτη με 10 ακροδέκτες. Ο αρσενικός ρευματολήπτης προσαρμόζεται επί του οχήματος ενώ ο θηλυκός ρευματοδότης προσαρμόζεται στο άκρο ελεύθερου καλωδίου που συνδέεται με τη μονάδα ελέγχου της εξέδρας φόρτωσης.

- 3.2. Οι ανιχνευτές υψηλής στάθμης του οχήματος είναι είτε δισύρματοι αισθητήρες με θερμίστορ ή οπτική διάταξη, είτε πεντασύρματοι οπτικοί αισθητήρες, είτε συμβατές ισοδύναμες διατάξεις, υπό τον όρο το σύστημα να είναι ασφαλές ακόμη και σε περίπτωση αστοχίας (σημ.: τα θερμίστορ πρέπει να έχουν αρνητικό συντελεστή θερμοκρασίας).
- 3.3. Η μονάδα ελέγχου της εξέδρας φόρτωσης πρέπει να είναι κατάλληλη και για δισύρματα και για πεντασύρματα συστήματα.
- 3.4. Το βυτιοφόρο πρέπει να συνδέεται με την εξέδρα φόρτωσης διά μέσου του κοινού σύρματος επανόδου των αισθητήρων υπερπλήρωσης το οποίο συνδέεται με τον ακροδέκτη αριθ. 10 του αρσενικού ρευματολήπτη μέσω του πλαισίου του οχήματος. Ο ακροδέκτης αριθ. 10 του θηλυκού ρευματοδότη πρέπει να συνδέεται με το περίβλημα της μονάδας ελέγχου, και αυτό με τη γείωση της εξέδρας φόρτωσης.
- 3.5. Όλα τα εγκεκριμένα βυτιοφόρα που φορτώνονται από τον πυθμένα οφείλουν να φέρουν αναγνωριστική πινακίδα (σημείο 2.3) που αναφέρει τον τύπο των εγκατεστημένων αισθητήρων υπερπλήρωσης (δηλαδή αν είναι δισύρματοι ή πεντασύρματοι αισθητήρες).

4. Θέση των συνδέσεων

- 4.1. Ο σχεδιασμός των εγκαταστάσεων φόρτωσης και συλλογής των ατμών επί της εξέδρας πρέπει να βασίζεται στις ακόλουθες θέσεις των εξαρτημάτων προσαρμογής επί του οχήματος.
- 4.1.1. Το ύψος του κεντρικού άξονα των εξαρτημάτων προσαρμογής για τη μετάγγιση των υγρών πρέπει να είναι το πολύ 1,4 m (με κενό όχημα) και το ελάχιστο 0,5 m (με έμφορτο όχημα), ενώ το επιθυμητό ύψος μπορεί να κυμαίνεται από 0,7 έως 1,0 m.
- 4.1.2. Τα εξαρτήματα προσαρμογής για τη μετάγγιση πρέπει να απέχουν μεταξύ τους τουλάχιστον 0,25 m (και κατά προτίμηση 0,3 m).
- 4.1.3. Όλα τα εξαρτήματα προσαρμογής για μετάγγιση των υγρών πρέπει να περιλαμβάνονται στο εσωτερικό επιφανείας μεγίστου μήκους 2,5 m.
- 4.1.4. Το εξάρτημα προσαρμογής για τη συλλογή των ατμών πρέπει να βρίσκεται κατά προτίμηση δεξιά της επιφανείας που περιβάλλει τα εξαρτήματα προσαρμογής για τη μετάγγιση των υγρών και σε ύψος το πολύ 1,5 m (κενό) και τουλάχιστον 0,5 m (έμφορτο).
- 4.2. Ο σύνδεσμος του ανιχνευτή υπερπλήρωσης με τη γείωση πρέπει να τοποθετείται στα δεξιά των εξαρτημάτων προσαρμογής για τη μετάγγιση των υγρών και τη συλλογή των ατμών, και σε ύψος το πολύ 1,5 m (με κενό όχημα) και τουλάχιστον 0,5 m (με έμφορτο όχημα).
- 4.3. Το προαναφερόμενο σύστημα σύνδεσης πρέπει να βρίσκεται σε μία και μόνο πλευρά του οχήματος.

5. Αλληλοασφαλιζόμενα συστήματα

5.1. Ανίχνευση υπερπλήρωσης/γείωση

Δεν πρέπει να μπορεί να γίνει φόρτωση παρά μόνον αν η συνδυασμένη συσκευή ελέγχου υπερπλήρωσης/γείωσης δίνει σήμα που την επιτρέπει.

Σε περίπτωση υπερχειλίσης ή διακοπής της γείωσης του οχήματος, η συσκευή ελέγχου της εξέδρας φόρτωσης πρέπει να κλείνει τη δικλείδα ελέγχου της φόρτωσης επί της εξέδρας.

5.2. Ανίχνευση της συλλογής των ατμών

Δεν πρέπει να μπορεί να γίνεται φόρτωση αν δεν έχει συνδεθεί με το όχημα ο αγωγός συλλογής των ατμών και δεν είναι ελεύθερη η διόδος ώστε οι εκπομπιζόμενοι ατμοί να ρέουν από το όχημα στο σύστημα συλλογής ατμών της εγκατάστασης.

ΟΔΗΓΙΑ 94/67/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 16ης Δεκεμβρίου 1994

για την αποτέφρωση των επικίνδυνων αποβλήτων

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 130 Σ παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,Αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ της συνθήκης ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι οι στόχοι και οι αρχές της πολιτικής της Κοινότητας στον τομέα του περιβάλλοντος, όπως ορίζονται στο άρθρο 130 Ρ της συνθήκης, αποβλέπουν ιδίως στην πρόληψη της ρύπανσης, στην επανόρθωση της ρύπανσης κατά προτεραιότητα στην πηγή και στην εφαρμογή της αρχής «ο ρυπαίων πληρώνει»·

ότι το ψήφισμα του Συμβουλίου της 7ης Μαΐου 1990 σχετικά με την πολιτική διαχείρισης των αποβλήτων ⁽⁴⁾ καλεί την Επιτροπή να συμπληρώσει επειγόντως τις προτάσεις της για τους αποτεφρωτήρες βιομηχανικών αποβλήτων·

ότι η αποτέφρωση των επικίνδυνων αποβλήτων προκαλεί εκπομπές που μπορεί να δημιουργήσουν ρύπανση και, κατ' αυτό τον τρόπο, εάν δεν ελέγχονται κατάλληλα, να βλάψουν την υγεία του ανθρώπου και το περιβάλλον· ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, η ρύπανση αυτή μπορεί να έχει διαμεθοριακό χαρακτήρα·

ότι, επομένως, απαιτείται δράση για την προστασία του περιβάλλοντος από τις επικίνδυνες εκπομπές που προέρχονται από την αποτέφρωση επικίνδυνων αποβλήτων·

ότι οι διαφορές που υφίστανται σήμερα στις εθνικές διατάξεις για την αποτέφρωση των επικίνδυνων αποβλήτων και, σε ορισμένες περιπτώσεις, η παντελής έλλειψη τέτοιων διατάξεων, δικαιολογούν την ανάληψη δράσης σε κοινοτικό επίπεδο·

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 130 Τ της συνθήκης, η θέσπιση της παρούσας οδηγίας δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να διατηρούν ή να θεσπίζουν αυστηρότερα μέτρα προστασίας του περιβάλλοντος συμβατά προς τη συνθήκη·

ότι το άρθρο 4 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Ιουλίου 1975 περί των στερεών αποβλήτων ⁽⁵⁾ απαιτεί από τα κράτη μέλη να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζουν ότι η αξιοποίηση ή η διάθεση των αποβλήτων θα πραγματοποιείται χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η υγεία του ανθρώπου και χωρίς να βλάπτεται το περιβάλλον· ότι, γι' αυτό το σκοπό, το άρθρο 9 της ίδιας οδηγίας ορίζει ότι οποιαδήποτε εγκατάσταση ή επιχείρησή επεξεργασίας αποβλήτων πρέπει να έχει λάβει από τις αρμόδιες αρχές άδεια, η οποία να υποδεικνύει, μεταξύ άλλων, τις προφυλάξεις που πρέπει να ληφθούν·

ότι τα άρθρα 3 και 4 της οδηγίας 84/360/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1994 σχετικά με την καταπολέμηση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που προέρχεται από βιομηχανικές εγκαταστάσεις ⁽⁶⁾ προβλέπει ότι απαιτείται προηγούμενη άδεια για τη λειτουργία βιομηχανικών εγκαταστάσεων που ανήκουν σε καθορισμένες κατηγορίες, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται και οι σταθμοί αποτέφρωσης αποβλήτων·

ότι ο σκοπός των σταθμών αποτέφρωσης που εγκαθίσταται και λειτουργούν σύμφωνα με την παρούσα οδηγία είναι να μειωθούν οι κίνδυνοι μόλυνσης από επικίνδυνα απόβλητα μέσω μιας διαδικασίας οξείδωσης, να μειωθεί η ποσότητα και ο όγκος των αποβλήτων και να παράγονται κατάλοιπα των οποίων η επαναχρησιμοποίηση ή η διάθεση να μπορεί να γίνεται ασφαλώς·

ότι ένα υψηλό επίπεδο περιβαλλοντικής προστασίας απαιτεί την επιβολή και τήρηση ενδεδειγμένων λειτουργικών συνθηκών και οριακών τιμών εκπομπών από τους σταθμούς αποτέφρωσης επικίνδυνων αποβλήτων της Κοινότητας· ότι είναι αναγκαίο να προβλεφθούν ειδικές διατάξεις στην περίπτωση εκπομπών διοξινών και φουρανίων τα οποία και είναι βασικό να μειωθούν με χρησιμοποίηση της πιο εξελιγμένης τεχνολογίας·

ότι απαιτούνται τεχνικές μέτρησης υψηλού επιπέδου για την παρακολούθηση των εκπομπών και την εξασφάλιση της συμμόρφωσης με τις οριακές τιμές εκπομπής και τις κατευθυντήριες τιμές των ρύπων·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 130 της 21. 5. 1992, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 332 της 16. 12. 1992, σ. 49.⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 10ης Μαρτίου 1993 (ΕΕ αριθ. C 115 της 26. 4. 1993, σ. 90). Κοινή θέση του Συμβουλίου της 11ης Ιουλίου 1994 (ΕΕ αριθ. C 232 της 20. 8. 1994, σ. 35) και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 17ης Νοεμβρίου 1994 (ΕΕ αριθ. C 341 της 5. 12. 1994).⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. C 122 της 18. 5. 1990, σ. 2.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 194 της 25. 7. 1975, σ. 39. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/692/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 377 της 31. 12. 1991, σ. 48).⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 188 της 16. 7. 1984, σ. 20. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 91/692/ΕΟΚ.

ότι απαιτείται ολοκληρωμένη προστασία του περιβάλλοντος από τις εκπομπές που οφείλονται στην αποτέφρωση επικίνδυνων αποβλήτων· ότι, συνεπώς, προκειμένου να περιοριστεί η μεταφορά της ρύπανσης από το ένα περιβαλλοντικό μέσο στο άλλο, τα υδατικά απόβλητα που προέρχονται από τον καθαρισμό των καυσαερίων μπορούν να απορρίπτονται μόνον αφού υποστούν χωριστή επεξεργασία· ότι πρέπει να θεσπιστούν, εντός δύο ετών από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της παρούσας οδηγίας, ειδικές οριακές τιμές εκπομπής για τους ρύπους σ' αυτά τα υδατικά απόβλητα·

ότι θα πρέπει να προβλεφθούν διατάξεις για περιπτώσεις υπέρβασης των οριακών τιμών εκπομπής, καθώς και για τεχνικώς αναπόφευκτες διακοπές, διαταραχές ή βλάβες των συστημάτων καθαρισμού·

ότι η συναποτέφρωση επικίνδυνων αποβλήτων σε σταθμούς οι οποίοι δεν προορίζονται πρωταρχικά γι' αυτό το σκοπό δεν θα πρέπει να μπορεί να δημιουργεί υψηλότερες εκπομπές ρύπων στο τμήμα εκείνο της ποσότητας καυσαερίων που παράγεται από αυτού του είδους την αποτέφρωση και, προς τούτο, πρέπει να υπόκειται σε ανάλογους περιορισμούς·

ότι, για την καλύτερη προστασία της υγείας του ανθρώπου και του περιβάλλοντος, απαιτείται ταχεία προσαρμογή των υφισταμένων σταθμών αποτέφρωσης προς τις οριακές τιμές εκπομπής που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία ούτως ώστε να αποφευχθεί η αυξημένη μεταφορά επικίνδυνων αποβλήτων προς τους εν λόγω σταθμούς·

ότι θα πρέπει να συσταθεί επιτροπή η οποία να επικουρεί την Επιτροπή όσον αφορά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και την προσαρμογή της στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο·

ότι οι εκθέσεις σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας αποτελούν σημαντικό στοιχείο για την ενημέρωση της Επιτροπής και των κρατών μελών σχετικά με την πρόοδο που επιτυγχάνεται όσον αφορά τις τεχνικές ελέγχου των εκπομπών·

ότι οι προτάσεις για την αναθεώρηση των οριακών τιμών εκπομπής και των σχετικών διατάξεων της παρούσας οδηγίας πρέπει να υποβληθούν στο Συμβούλιο πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2000 υπό το πρίσμα των αναμενόμενων εξελίξεων της κατάστασης της τεχνολογίας, της πείρας από τη λειτουργία των σταθμών αποτέφρωσης και των περιβαλλοντικών απαιτήσεων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

1. Σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι να προβλεφθούν μέτρα και μέθοδοι για την πρόληψη ή, εάν αυτό δεν είναι εφικτό, την κατά το δυνατό μείωση των αρνητικών επιπτώσεων της αποτέφρωσης επικίνδυνων αποβλήτων στο περιβάλλον, και ιδίως της ρύπανσης της ατμόσφαιρας, του

εδάφους, των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων και των κινδύνων που απορρέουν για την υγεία του ανθρώπου και, για το σκοπό αυτό, να καθοριστούν και να διατηρούνται κατάλληλες συνθήκες λειτουργίας και οριακές τιμές εκπομπής για τους σταθμούς αποτέφρωσης επικίνδυνων αποβλήτων στην Κοινότητα.

2. Η παρούσα οδηγία ισχύει υπό την επιφύλαξη άλλων σχετικών κοινοτικών νομοθετικών διατάξεων, όσον αφορά ιδίως τα απόβλητα και την προστασία της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων σε σταθμούς αποτέφρωσης.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

1. «Επικίνδυνα απόβλητα»: οποιαδήποτε στερεά ή υγρά απόβλητα κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 4 της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 1991 για τα επικίνδυνα απόβλητα (1).

Ωστόσο, εξαιρούνται του πεδίου εφαρμογής της παρούσας οδηγίας τα ακόλουθα επικίνδυνα απόβλητα:

— τα καύσιμα υγρά απόβλητα, συμπεριλαμβανομένων των χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων, όπως ορίζονται στο άρθρο 1 της οδηγίας 75/439/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 16ης Ιουνίου 1975 περί διαθέσεως των χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων (2) εφόσον πληρούν τα ακόλουθα τρία κριτήρια:

i) η περιεκτικότητα κατά μάζα σε πολυχλωρωμένους αρωματικούς υδρογονάνθρακες, π.χ. πολυχλωρωμένα διφαινόλια (PCB) ή πενταχλωροφαινόλες (PCP), δεν υπερβαίνει τις συγκεντρώσεις που προβλέπονται στη σχετική κοινοτική νομοθεσία,

ii) τα απόβλητα αυτά δεν περιέχουν άλλα συστατικά απαριθμούμενα στο παράρτημα II της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ σε ποσότητες ή συγκεντρώσεις που δεν συμφωνούν με την επίτευξη των στόχων που εκτίθενται στο άρθρο 4 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ και

iii) η καθαρή θερμογόνος αξία ανέρχεται σε τουλάχιστον 30 MJ ανά kg,

— οποιαδήποτε καύσιμα υγρά απόβλητα που δεν μπορούν να προκαλέσουν, στα καυσαέρια που παράγονται απευθείας από την καύση τους, άλλες εκπομπές εκτός από εκείνες που παράγονται από ντίζελ, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 της οδηγίας 75/716/ΕΟΚ του Συμβουλίου (3) ή συγκέντρωση εκπομπών υψηλότερη από εκείνες που προκύπτουν από την καύση ντίζελ όπως αυτό ορίζεται,

(1) ΕΕ αριθ. L 377 της 31. 12. 1991, σ. 20.

(2) ΕΕ αριθ. L 194 της 25. 7. 1975, σ. 23. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/692/ΕΟΚ.

(3) Οδηγία 75/716/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 24ης Νοεμβρίου 1975 περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των αναφερομένων στην περιεκτικότητα σε θείο ορισμένων υγρών καυσίμων. (ΕΕ αριθ. L 307 της 27. 11. 1975, σ. 22). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/692/ΕΟΚ.

- επικίνδυνα απόβλητα που προκύπτουν από την εξερεύνηση και την εκμετάλλευση των κοιτασμάτων πετρελαίου και αερίου από εγκαταστάσεις ανοικτής θάλασσας και αποτεφρώνονται επιτόπου,
 - αστικά απόβλητα που καλύπτονται από τις οδηγίες 89/369/ΕΟΚ ⁽¹⁾ και 89/429/ΕΟΚ ⁽²⁾,
 - ιλύς των υπονόμων από την επεξεργασία των υδατικών αστικών αποβλήτων τα οποία δεν περιέχουν συστατικά απαριθμούμενα στο παράρτημα II της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ σε ποσότητες ή σε συγκεντρώσεις, όπως ορίζεται από τα κράτη μέλη, έως ότου ο κατάλογος των επικίνδυνων αποβλήτων που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 4 της οδηγίας αυτής καταρτιστεί, που δεν συμφωνούν με την επιτευξη των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ. Η εξαίρεση αυτή ισχύει υπό την επιφύλαξη της οδηγίας 86/278/ΕΟΚ ⁽³⁾.
2. «Σταθμός αποτέφρωσης»: οποιοσδήποτε τεχνικός εξοπλισμός που χρησιμοποιείται για την καύση των επικίνδυνων αποβλήτων με οξειδωση, συμπεριλαμβανομένης της προεπεξεργασίας, καθώς και της πυρόλυσης ή άλλων μεθόδων θερμικής επεξεργασίας, π.χ. τεχνικές πλάσματος, εφόσον, στη συνέχεια, τα προϊόντα τους αποτεφρώνονται, με ή χωρίς ανάκτηση της θερμότητας που παράγεται από την καύση. Περιλαμβάνονται επίσης και σταθμοί που καίνε επικίνδυνα απόβλητα, ως συνήθη ή πρόσθετα καύσιμα, για οποιαδήποτε βιομηχανική διαδικασία.

Ο ορισμός αυτός καλύπτει το χώρο και ολόκληρη την εγκατάσταση, συμπεριλαμβανομένης της παραλαβής, της αποθήκευσης και των εγκαταστάσεων προεπεξεργασίας, του αποτεφρωτήρα, των συστημάτων τροφοδοσίας αποβλήτων, καυσίμου και αέρα, των εγκαταστάσεων επεξεργασίας καυσαερίων και λυμάτων και των μηχανισμών και συστημάτων για τον έλεγχο της λειτουργίας αποτέφρωσης και τη συνεχή καταγραφή και παρακολούθηση των συνθηκών αποτέφρωσης.

Δεν καλύπτονται από τον ορισμό αυτό οι ακόλουθοι σταθμοί:

- αποτεφρωτήρες πτωμάτων ή υπολειμμάτων ζώων,
- αποτεφρωτήρες μολυσματικών νοσοκομειακών αποβλήτων εφόσον τα απόβλητα αυτά δεν καθίστανται επικίνδυνα λόγω της παρουσίας άλλων συστατικών, όπως ορίζεται στο παράρτημα II της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ

ή

- ⁽¹⁾ Οδηγία 89/369/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 8ης Ιουνίου 1989 σχετικά με την πρόληψη της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που προκαλείται από τις νέες εγκαταστάσεις καύσης αστικών απορριμμάτων (ΕΕ αριθ. L 163 της 14. 6. 1989, σ. 32).
- ⁽²⁾ Οδηγία 89/429/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1989 σχετικά με τη μείωση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που προκαλείται από τις νέες εγκαταστάσεις καύσης αστικών απορριμμάτων (ΕΕ αριθ. L 203 της 15. 7. 1989, σ. 50).
- ⁽³⁾ Οδηγία 86/278/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 12ης Ιουνίου 1986 σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος και ιδίως του εδάφους κατά τη χρησιμοποίηση της ιλύος καθαρισμού λυμάτων στη γεωργία (ΕΕ αριθ. L 181 της 4. 7. 1986, σ. 6). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/692/ΕΟΚ.

- αποτεφρωτήρες αστικών αποβλήτων οι οποίοι επίσης καίνε μολυσματικά νοσοκομειακά απόβλητα, τα οποία δεν αναμειγνύονται με άλλα απόβλητα τα οποία μπορεί να καταστούν επικίνδυνα λόγω μιας από τις άλλες ιδιότητες, που απαριθμούνται στο παράρτημα III της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ.

3. «Νέος σταθμός αποτέφρωσης»: ο σταθμός για τον οποίο η άδεια λειτουργίας χορηγείται πριν από την ημερομηνία που ορίζεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1.
4. «Υφιστάμενος σταθμός αποτέφρωσης»: ο σταθμός για τον οποίο η αρχική άδεια λειτουργίας χορηγήθηκε πριν από την ημερομηνία που ορίζεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1.
5. «Οριακή τιμή εκπομπών»: η κατά μάζα συγκέντρωση ρυπαντικών ουσιών της οποίας δεν πρέπει να σημειωθεί υπέρβαση από εκπομπές σταθμών κατά τη διάρκεια μιας ορισμένης περιόδου.
6. «Φορέας λειτουργίας»: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που εκμεταλλεύεται το σταθμό αποτέφρωσης ή το οποίο ασκεί ή στο οποίο έχει μεταβιβαστεί καθοριστική οικονομική εξουσία επ' αυτού.

Άρθρο 3

1. Η άδεια που αναφέρεται στα άρθρα 9 και 10 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ, στο άρθρο 11 της εν λόγω οδηγίας, όπως συμπληρώθηκε από το άρθρο 3 της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ, και στο άρθρο 3 της οδηγίας 84/360/ΕΟΚ, χορηγείται μόνον όταν στην αίτηση εμφανίζεται ότι ο σταθμός αποτέφρωσης έχει σχεδιαστεί, εξοπλισθεί και πρόκειται να λειτουργήσει κατά τέτοιο τρόπο ώστε να λαμβάνονται όλα τα κατάλληλα μέτρα για την πρόληψη της ρύπανσης του περιβάλλοντος και να πληρούνται οι απαιτήσεις που προβλέπονται στα άρθρα 5 έως 12 της παρούσας οδηγίας.

2. Η άδεια που χορηγείται από τις αρμόδιες αρχές πρέπει να αναφέρει ρητώς τους τύπους και τις ποσότητες των επικίνδυνων αποβλήτων που μπορεί να επεξεργαστεί ο σταθμός αποτέφρωσης, καθώς και τη συνολική δυναμικότητα του αποτεφρωτήρα.

3. Στην περίπτωση σταθμού του οποίου πρωταρχικός προορισμός δεν είναι η αποτέφρωση επικίνδυνων αποβλήτων και εφόσον αυτός τροφοδοτείται με επικίνδυνα απόβλητα (συναποτέφρωση) που παράγουν έως και 40 % της συνολικής εκλυόμενης θερμότητας στο σταθμό ανά πάσα στιγμή λειτουργίας, ισχύουν τουλάχιστον τα ακόλουθα άρθρα:

- άρθρα 1 έως 5,
- άρθρο 6 παράγραφοι 1 και 5,
- άρθρο 7, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων για τις μετρήσεις που αναφέρονται στα άρθρα 10 και 11,
- άρθρο 9,
- άρθρα 12, 13 και 14.

4. Η άδεια για τη συναποτέφρωση όπως περιγράφεται στην παράγραφο 3 εκδίδεται μόνον αν αποδεικνύεται στην αίτηση:

- ότι οι καυστήρες επικίνδυνων αποβλήτων είναι τοποθετημένοι και τροφοδοτούνται με απόβλητα κατά τρόπο ώστε να επιτυγχάνεται η πληρέστερη δυνατή αποτέφρωση και
- με υπολογισμούς, όπως καθορίζεται στο παράρτημα II, ότι πληρούνται οι διατάξεις του άρθρου 7.

Η άδεια για τη συναποτέφρωση απαριθμεί ρητώς τους τύπους και τις ποσότητες των επικίνδυνων αποβλήτων που μπορούν να συναποτεφρωθούν στο σταθμό. Πρέπει, επίσης, να καθορίζει τις ελάχιστες και τις μέγιστες ροές των επικίνδυνων αποβλήτων, την κατώτερη και την ανώτερη θερμογόνο αξία τους και τη μέγιστη περιεκτικότητά τους σε ρύπους, π.χ. PCB, PCP, χλώριο, φθώριο, θείο, βαρέα μέταλλα.

Εντός έξι μηνών από την έναρξη λειτουργίας, τα αποτελέσματα των μετρήσεων που διενεργούνται υπό τις προβλεπόμενες δυσμενέστερες συνθήκες, πρέπει να δείχνουν ότι πληρούνται οι διατάξεις του άρθρου 7. Για το ανωτέρω διάστημα, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να χορηγούν απαλλαγές από την τήρηση του απαιτούμενου ποσοστού που αναφέρεται στην παράγραφο 3.

Άρθρο 4

Οι αιτήσεις για άδεια και οι σχετικές αποφάσεις των αρμόδιων αρχών, καθώς και τα αποτελέσματα των ελέγχων που προβλέπονται στο άρθρο 11 της παρούσας οδηγίας, τίθενται στη διάθεση του κοινού σύμφωνα με την οδηγία 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 7ης Ιουνίου 1990 σχετικά με την ελεύθερη πληροφόρηση για θέματα περιβάλλοντος⁽¹⁾.

Άρθρο 5

1. Ο φορέας λειτουργίας λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα σχετικά με την παράδοση και παραλαβή των αποβλήτων προκειμένου να προλαμβάνονται ή, εφόσον αυτό δεν είναι εφικτό, να μειώνονται, στο ελάχιστο δυνατό, οι αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, ιδίως η ρύπανση της ατμόσφαιρας, του εδάφους, των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων και οι κίνδυνοι που απορρέουν για την υγεία του ανθρώπου. Τα μέτρα αυτά πρέπει να καλύπτουν τουλάχιστον τις απαιτήσεις των παραγράφων 2 και 3.

2. Πριν από την αποδοχή των αποβλήτων στο σταθμό αποτέφρωσης, διατίθεται στον φορέα λειτουργίας περιγραφή των αποβλήτων η οποία αναφέρει:

- τη φυσική και, στο μέτρο του εφικτού, τη χημική σύνθεση των αποβλήτων και όλες τις αναγκαίες πληροφορίες προκειμένου να εκτιμηθεί η καταλληλότητά τους για την προβλεπόμενη μέθοδο αποτέφρωσης,

- τα επικίνδυνα χαρακτηριστικά των αποβλήτων, τις ουσίες με τις οποίες δεν μπορούν να αναμιχθούν και τις προφυλάξεις που πρέπει να λαμβάνονται κατά το χειρισμό των αποβλήτων.

3. Πριν από την αποδοχή των αποβλήτων στο σταθμό αποτέφρωσης, πρέπει να τηρούνται από τον φορέα λειτουργίας του τουλάχιστον οι ακόλουθες διαδικασίες παραλαβής:

- καθορισμός της μάζας των αποβλήτων,
- έλεγχος των εγγράφων που απαιτούνται από την οδηγία 91/689/ΕΟΚ και, ενδεχομένως, εκείνων που απαιτούνται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 259/93 του Συμβουλίου της 1ης Φεβρουαρίου 1993 σχετικά με την παρακολούθηση και τον έλεγχο μεταφορών αποβλήτων, στο εσωτερικό της Κοινότητας καθώς και κατά την είσοδο και έξοδο τους⁽²⁾ και τους κανονισμούς για τη μεταφορά επικίνδυνων ουσιών,
- λήψη αντιπροσωπευτικών δειγμάτων, εκτός εάν δεν ενδείκνυται, όσο το δυνατόν πριν από την εκφόρτωση, προκειμένου να εξακριβωθεί με τη διεξαγωγή ελέγχων ότι είναι σύμφωνα με την περιγραφή που προβλέπεται στην παράγραφο 2 και να διευκολυνθούν οι αρμόδιες αρχές στον προσδιορισμό του είδους των αποβλήτων που υποβάλλονται σε επεξεργασία. Τα δείγματα αυτά πρέπει να διατηρούνται τουλάχιστον ένα μήνα μετά την αποτέφρωση.

4. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να προβλέπουν εξαιρέσεις από τις παραγράφους 2 και 3 για βιομηχανικές εγκαταστάσεις ή επιχειρήσεις που αποτεφρώνουν μόνο τα δικά τους απόβλητα στον τόπο παραγωγής τους, με την προϋπόθεση ότι τηρείται το ίδιο επίπεδο προστασίας.

Άρθρο 6

1. Οι σταθμοί αποτέφρωσης επικίνδυνων αποβλήτων λειτουργούν ώστε να επιτυγχάνεται η πληρέστερη δυνατή αποτέφρωση. Αυτό πιθανώς απαιτεί τη χρήση κατάλληλων τεχνικών προεπεξεργασίας των αποβλήτων.

2. Όλοι οι σταθμοί αποτέφρωσης πρέπει να σχεδιάζονται, να εξοπλίζονται και να λειτουργούν κατά τρόπο ώστε τα αέρια που παράγονται από την αποτέφρωση των επικίνδυνων αποβλήτων να φέρονται, μετά την τελευταία διοχέτευση αέρα καύσεως, κατά ελεγχόμενο και ομοιογενή τρόπο, ακόμη και υπό τις προβλεπόμενες δυσμενέστερες συνθήκες, σε θερμοκρασία τουλάχιστον 850 °C, επιτυγχάνομενη στο ή κοντά στο εσωτερικό τοίχωμα του θαλάμου καύσης, επί τουλάχιστον δύο δευτερόλεπτα με παρουσία τουλάχιστον 6 % οξυγόνου· εάν αποτεφρώνονται επικίνδυνα απόβλητα που περιέχουν πάνω από 1 % αλογονούχων οργανικών ουσιών, εκφραζομένων σε χλώριο, η θερμοκρασία πρέπει να ανέρχεται τουλάχιστον στους 1 100 °C.

Όταν η κάμινος τροφοδοτείται μόνο με υγρά επικίνδυνα απόβλητα ή με μείγμα αερίων ουσιών και κονιορτοποιημέ-

(1) ΕΕ αριθ. L 158 της 23. 6. 1990, σ. 56.

(2) ΕΕ αριθ. L 30 της 6. 2. 1993, σ. 1.

νων στερεών από θερμική προεπεξεργασία επικίνδυνων αποβλήτων υπό συνθήκες έλλειψης οξυγόνου, και όταν το αέριο τμήμα παρέχει περισσότερο από 50 % της συνολικώς εκλυόμενης θερμότητας, η περιεκτικότητα σε οξυγόνο μετά την τελευταία διοχέτευση αέρα καύσεως πρέπει να ισούται τουλάχιστον με 3 %.

3. Όλοι οι σταθμοί αποτέφρωσης πρέπει να εξοπλίζονται με καυστήρες που τίθενται αυτομάτως σε λειτουργία όταν η θερμοκρασία των αερίων καύσης, μετά την τελευταία παροχέτευση αέρα καύσεως, πέφτει κάτω από την ελάχιστη ενδεδειγμένη θερμοκρασία που αναφέρεται στην παράγραφο 2. Οι καυστήρες αυτοί χρησιμοποιούνται επίσης κατά την έναρξη ή τη διακοπή λειτουργίας προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η προαναφερόμενη ελάχιστη θερμοκρασία διατηρείται ενόσω υπάρχουν ακόμη άκαυστα απόβλητα στο θάλαμο καύσεως.

Κατά την έναρξη και τη διακοπή λειτουργίας ή όταν η θερμοκρασία των αερίων καύσεως πέφτει κάτω από την ελάχιστη ενδεδειγμένη θερμοκρασία που αναφέρεται στην παράγραφο 2, οι καυστήρες δεν πρέπει να τροφοδοτούνται με καύσιμα που μπορούν να προκαλέσουν εκπομπές υψηλότερες από εκείνες που προκύπτουν από την καύση ντήζελ, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 της οδηγίας 75/716/ΕΟΚ, υγραερίου ή φυσικού αερίου.

Είναι υποχρεωτικό να υπάρχει και να λειτουργεί ένα σύστημα που να εμποδίζει την τροφοδότηση επικίνδυνων αποβλήτων:

- κατά την έναρξη λειτουργίας, έως ότου επιτευχθεί η ελάχιστη απαιτούμενη θερμοκρασία αποτέφρωσης,
- όταν δεν διατηρείται η ελάχιστη απαιτούμενη θερμοκρασία αποτέφρωσης,
- όταν οι συνεχείς μετρήσεις που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχείο α), δείχνουν ότι έχει σημειωθεί υπέρβαση κάποιας οριακής τιμής εκπομπής λόγω διαταραχών ή βλάβης των συστημάτων καθαρισμού.

4. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιτρέπουν, για ορισμένα επικίνδυνα απόβλητα, απαιτήσεις διαφορετικές από εκείνες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 και καθορίζονται στην άδεια. Για να χορηγηθεί η άδεια αυτή πρέπει να τηρούνται τουλάχιστον οι διατάξεις του άρθρου 7, τα δε επίπεδα των διοξινών και φουρανίων που εκπέμπονται πρέπει να είναι χαμηλότερα από ή αντίστοιχα προς εκείνα που επιτυγχάνονται με την τήρηση των απαιτήσεων που καθορίζονται στην παράγραφο 2.

Όλες οι συνθήκες λειτουργίας που καθορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας παραγράφου και τα αποτελέσματα των διενεργούμενων εξακριβώσεων ανακοινώνονται στην Επιτροπή στα πλαίσια των πληροφοριών που παρέχονται σύμφωνα με το άρθρο 17.

5. Κατά τη λειτουργία του σταθμού αποτέφρωσης, οι συγκεντρώσεις μονοξειδίου του άνθρακα (CO) στα αέρια καύσης δεν πρέπει να υπερβαίνουν τις ακόλουθες οριακές τιμές εκπομπής:

α) 50 mg/m³ αερίου καύσης ως μέση ημερήσια τιμή

β) 150 mg/m³ αερίου καύσης για το 95 % τουλάχιστον όλων των μετρήσεων που ορίζονται ως μέσες τιμές ανά δεκάλεπτο ή 100 mg/m³ αερίου καύσης όλων των μετρήσεων που ορίζονται ως μέσες τιμές ανά ημίωρο κατά τη διάρκεια ενός οποιουδήποτε 24ώρου.

6. Όλοι οι σταθμοί αποτέφρωσης πρέπει να σχεδιάζονται, να εξοπλίζονται και να λειτουργούν κατά τρόπο ώστε να προλαμβάνονται οι εκπομπές στην ατμόσφαιρα που προκαλούν σημαντική ατμοσφαιρική ρύπανση στο επίπεδο του εδάφους· ιδιαίτερα, τα καυσαέρια πρέπει να αποβάλλονται κατά ελεγχόμενο τρόπο μέσω καπνοδόχου.

Το ύψος της καπνοδόχου υπολογίζεται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να προστατεύεται η υγεία του ανθρώπου και το περιβάλλον.

Άρθρο 7

1. Οι σταθμοί αποτέφρωσης πρέπει να σχεδιάζονται, να εξοπλίζονται και να λειτουργούν κατά τρόπο ώστε να μη σημειώνεται στα καυσαέρια υπέρβαση τουλάχιστον των ακόλουθων οριακών τιμών εκπομπής:

α) Μέσες ημερήσιες τιμές:

1. Ολική σκόνη	10 mg/m ³
2. Οργανικές ουσίες υπό μορφή αερίων και ατμών, υπολογιζόμενες ως ολικός οργανικός άνθρακας	10 mg/m ³
3. Υδροχλώριο (HCl)	10 mg/m ³
4. Υδροφθόριο (HF)	1 mg/m ³
5. Διοξείδιο του θείου (SO ₂)	50 mg/m ³

β) Μέσες τιμές ημύωρου

	A	B
1. Ολική σκόνη	30 mg/m ³	10 mg/m ³
2. Οργανικές ουσίες υπό μορφή αερίων και ατμών, υπολογιζόμενες ως ολικός οργανικός άνθρακας	20 mg/m ³	10 mg/m ³
3. Υδροχλώριο (HCl)	60 mg/m ³	10 mg/m ³
4. Υδροφθόριο (HF)	4 mg/m ³	2 mg/m ³
5. Διοξείδιο του θείου (SO ₂)	200 mg/m ³	50 mg/m ³

γ) Όλες οι μέσες τιμές για δειματοληπτική περίοδο τουλάχιστον ημύωρου και το πολύ 8 ωρών

1. Κάδμιο και ενώσεις του, εκφραζόμενες ως κάδμιο (Cd)	} σύνολο 0,05 mg/m ³ (*) 0,1 mg/m ³ (**)
2. Θάλλιο και ενώσεις του, εκφραζόμενες ως θάλλιο (Tl)	
3. Υδράργυρος και ενώσεις του, εκφραζόμενες ως υδράργυρος (Hg)	} 0,05 mg/m ³ (*) 0,1 mg/m ³ (**)

4. Αντιμόνιο και ενώσεις του εκφραζόμενες ως αντιμόνιο (Sb)
5. Αρσενικό και ενώσεις του, εκφραζόμενες ως αρσενικό (AS)
6. Μόλυβδος και ενώσεις του, εκφραζόμενες ως μόλυβδος (Pb)
7. Χρώμιο και ενώσεις του, εκφραζόμενες ως χρώμιο (Cr)
8. Κοβάλτιο και ενώσεις του, εκφραζόμενες ως κοβάλτιο (Co)
9. Χαλκός και ενώσεις του, εκφραζόμενες ως χαλκός (Cu)
10. Μαγγάνιο και ενώσεις του, εκφραζόμενες ως μαγγάνιο (Mn)
11. Νικέλιο και ενώσεις του, εκφραζόμενες ως νικέλιο (Ni)
12. Βανάδιο και ενώσεις του, εκφραζόμενες ως βανάδιο (V)
13. Κασσίτερος και ενώσεις του, εκφραζόμενες ως κασσίτερος (Sn)

σύνολο
0,5 mg/m³ (*)
1 mg/m³ (**)

Αυτές οι μέσες τιμές καλύπτουν επίσης τις εκπομπές των σχετικών βαρέων μετάλλων, καθώς και των ενώσεών τους υπό μορφή αερίων και ατμών.

(*) Νέοι σταθμοί.

(**) Υφιστάμενοι σταθμοί.

2. Η εκπομπή διοξεινίων και φουρανίων πρέπει να μειώνεται με τις πιο προηγμένες τεχνικές. Όλες οι μέσες τιμές που μετρούνται κατά τη δειγματολογική περίοδο τουλάχιστον 6 ωρών και το πολύ 8 ωρών δεν πρέπει να υπερβαίνουν την οριακή τιμή του 0,1 ng/m³, το αργότερο από την 1η Ιανουαρίου 1997, εκτός εάν, 6 τουλάχιστον μήνες πριν από την ημερομηνία αυτή, η Επιτροπή, ενεργώντας με τη διαδικασία του άρθρου 16, δεν έχει επιτύχει εναρμονισμένες μεθόδους μέτρησης σε κοινοτικό επίπεδο. Αυτή η οριακή τιμή ορίζεται ως το σύνολο των συγκεντρώσεων των επιμέρους διοξεινίων και φουρανίων που υπολογίζονται σύμφωνα με το παράρτημα 1.

Έως την ημερομηνία εφαρμογής αυτής της οριακής τιμής, τα κράτη μέλη πρέπει να χρησιμοποιούν την προαναφερόμενη τιμή τουλάχιστον ως κατευθυντήρια τιμή.

3. Τα αποτελέσματα των μετρήσεων που γίνονται για να εξακριβωθεί η συμμόρφωση προς τις οριακές και κατευθυντήριες τιμές που ορίζονται στο άρθρο 6 και στο παρόν άρθρο πρέπει να ανάγονται στις συνθήκες που ορίζονται στο άρθρο 11 παράγραφος 2.

4. Όταν επικίνδυνα απόβλητα συναποτεφρώνονται σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 3, το άρθρο 6 παράγραφος 5 και οι παράγραφοι 1, 2 και 3 του παρόντος άρθρου ισχύουν μόνο για το τμήμα του όγκου των καυσαερίων που παράγεται από την αποτέφρωση των αποβλήτων αυτών, σύμφωνα με τα κριτήρια του παραρτήματος II.

Κατάλληλες οριακές τιμές εκπομπής και κατευθυντήριες τιμές για τους σχετικούς ρύπους που περιέχονται στα καυσαέρια των σταθμών, που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 3, καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα II.

Άρθρο 8

1. Οποιαδήποτε απόρριψη λυμάτων από σταθμό αποτέφρωσης πρέπει να αποτελεί αντικείμενο άδειας που εκδίδεται από τις αρμόδιες αρχές.

2. Η απόρριψη, στο υδάτινο περιβάλλον, υδατικών αποβλήτων που προέρχονται από τον καθαρισμό των καυσαερίων πρέπει να περιορίζεται στο ελάχιστο δυνατό.

Με την επιφύλαξη ειδικής πρόβλεψης στην άδεια, τα υδατικά απόβλητα μπορούν να απορρίπτονται, μετά χωριστή επεξεργασία, εφόσον:

— πληρούνται οι απαιτήσεις των σχετικών κοινοτικών, εθνικών και τοπικών διατάξεων υπό τη μορφή οριακών τιμών εκπομπής και

— η μάζα των βαρέων μετάλλων, των διοξεινίων και των φουρανίων που περιέχεται στα υδατικά αυτά απόβλητα σε σχέση με την ποσότητα των επεξεργασμένων επικίνδυνων αποβλήτων μειώνεται κατά τρόπον ώστε η μάζα που επιτρέπεται να απορρίπτεται στα ύδατα να είναι μικρότερη από εκείνη που επιτρέπεται να απορρίπτεται στον αέρα.

3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 και βάσει προτάσεως της Επιτροπής, το Συμβούλιο καθορίζει, εντός δύο ετών από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, ειδικές οριακές τιμές για τους ρύπους που περιέχονται στις εκχύσεις που προέρχονται από τον καθαρισμό των καυσαερίων που πρέπει να απορριφθούν.

4. Οι χώροι του σταθμού αποτέφρωσης, συμπεριλαμβανομένων των συναφών χώρων αποθήκευσης επικίνδυνων αποβλήτων, πρέπει να σχεδιάζονται και να λειτουργούν έτσι ώστε να αποκλείεται η διοχέτευση ρυπογόνων ουσιών στο έδαφος και τα υπόγεια ύδατα, σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 80/68/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 1979 περί προστασίας των υπογείων υδάτων από τη ρύπανση που προέρχεται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες⁽¹⁾. Επιπλέον, πρέπει να προβλέπεται δυναμικότητα αποθήκευσης για την απορροφή ομβρίων από τους χώρους του σταθμού αποτέφρωσης ή για τα μολυσμένα ύδατα που παράγονται από διαρροές ή πυροσβεστικές επιχειρήσεις. Η αποθηκευτική αυτή δυναμικότητα πρέπει να είναι κατάλληλη για να διασφαλίζεται ότι τέτοια ύδατα μπορούν να υποβάλλονται σε δοκιμασίες και σε επεξεργασία, εφόσον χρειάζεται, προτού απορριφθούν.

(1) ΕΕ αριθ. L 20 της 26. 1. 1980, σ. 43. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/692/ΕΟΚ.

Άρθρο 9

1. Τα κατάλοιπα που προκύπτουν από τη λειτουργία του σταθμού αποτέφρωσης πρέπει να ανακτώνται ή να διατίθενται σύμφωνα με τις οδηγίες 75/442/ΕΟΚ και 91/689/ΕΟΚ. Αυτό μπορεί να απαιτεί προεπεξεργασία των καταλοίπων. Τα κατάλοιπα αυτά πρέπει να φυλάγονται χωριστά μέχρις ότου ληφθεί απόφαση για την ανάκτηση ή τη διάθεσή τους. Προκειμένου να διευκολυνθούν οι εργασίες αυτές, θα πρέπει να εφαρμόζεται η κατάλληλη τεχνολογία.

2. Η μεταφορά και η ενδιάμεση αποθήκευση ξηρών καταλοίπων υπό μορφή σκόνης, π.χ. σκόνης λεβήτων και ξηρών καταλοίπων από την επεξεργασία καυσαερίων, πρέπει να πραγματοποιείται σε κλειστά δοχεία.

3. Η θερμότητα που ανακτάται από τις διαδικασίες αποτέφρωσης θα πρέπει να χρησιμοποιείται κατά το δυνατόν.

4. Πριν από τον καθορισμό των τρόπων για τη διάθεση ή την ανάκτηση των καταλοίπων αποτέφρωσης, διεξάγονται κατάλληλες δοκιμές για να διαπιστωθούν τα φυσικά και χημικά χαρακτηριστικά και οι ρυπαντικές ιδιότητες των διαφόρων καταλοίπων αποτέφρωσης. Η ανάλυση αφορά ιδίως το διαλυτό κλάσμα και τα βαρέα μέταλλα.

Άρθρο 10

1. Στην άδεια που εκδίδουν οι αρμόδιες αρχές ή στους όρους που τη συνοδεύουν ή στους σχετικούς γενικούς δεσμευτικούς κανόνες περί των απαιτήσεων μέτρησης, καθορίζονται απαιτήσεις μέτρησης προκειμένου να παρακολουθούνται, σύμφωνα με το άρθρο 11, οι παράμετροι, οι συνθήκες και οι κατά μάζα συγκεντρώσεις των συναφών με τη διαδικασία αποτέφρωσης ρύπων.

2. Η άδεια εκδίδεται μόνον εάν εμφανίζεται στην αίτηση ότι οι προτεινόμενες τεχνικές μέτρησης συμμορφούνται προς το παράρτημα ΙΙΙ. Οι τιμές του διαστήματος εμπιστοσύνης (95 %) στις οριακές τιμές εκπομπών του άρθρου 6 παράγραφος 5 στοιχείο α) και του άρθρου 7 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημεία 1, 2, 3 και 5 δεν πρέπει να υπερβαίνουν τις τιμές που ορίζονται στο παράρτημα ΙΙΙ παράγραφος 4.

Η κατάλληλη εγκατάσταση και η λειτουργία του αυτοματοποιημένου εξοπλισμού παρακολούθησης πρέπει να υποβάλλονται σε έλεγχο και σε ετήσια δοκιμή επιτήρησης.

3. Οι διαδικασίες δειγματοληψίας και μέτρησης που χρησιμοποιούνται προκειμένου να τηρούνται οι υποχρεώσεις οι οποίες επιβάλλονται για περιοδικές μετρήσεις καθενός από τους ατμοσφαιρικούς ρύπους και η θέση των σημείων δειγματοληψίας ή μέτρησης προσδιορίζονται στην άδεια που εκδίδουν οι αρμόδιες αρχές ή στους όρους που τη συνοδεύουν ή στους γενικούς δεσμευτικούς κανόνες περί των απαιτήσεων μέτρησης.

Οι απαιτήσεις για περιοδικές μετρήσεις καθορίζονται από τις αρμόδιες αρχές σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙΙ.

Άρθρο 11

1. Στο σταθμό αποτέφρωσης διενεργούνται οι ακόλουθες μετρήσεις, σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙΙ:

- α) συνεχείς μετρήσεις των ουσιών που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 5 και στο άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο α) και β)
- β) συνεχείς μετρήσεις των ακόλουθων παραμέτρων της διαδικασίας της λειτουργίας:
 - θερμοκρασία, όπως αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφοι 2 και 4,
 - συγκέντρωση οξυγόνου, πίεση, θερμοκρασία και περιεκτικότητα των καυσαερίων, σε υδρατμούς
- γ) τουλάχιστον δύο ετήσιες μετρήσεις των ουσιών που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο γ) και παράγραφος 2· ωστόσο, κατά τους 12 πρώτους μήνες λειτουργίας διενεργείται μέτρηση ανά δίμηνο
- δ) ο χρόνος παραμονής, η ελάχιστη σχετική θερμοκρασία και η περιεκτικότητα των καυσαερίων σε οξυγόνο, όπως ορίζεται στο άρθρο 6 παράγραφοι 2 και 4, ελέγχονται κατάλληλα τουλάχιστον μία φορά όταν ο σταθμός αποτέφρωσης τίθεται σε λειτουργία και υπό τις προβλεπόμενες δυσμενέστερες συνθήκες λειτουργίας.

Η συνεχής μέτρηση του HF μπορεί να παραλείπεται αν χρησιμοποιούνται μέθοδοι επεξεργασίας για το HCl που διασφαλίζουν ότι δεν γίνεται υπέρβαση της οριακής τιμής εκπομπής που αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο 3 και παράγραφος 1 στοιχείο β) σημείο 3. Στην περίπτωση αυτή, οι εκπομπές HF υπόκεινται σε περιοδικές μετρήσεις, όπως ορίζεται στο στοιχείο γ).

Η συνεχής μέτρηση της περιεκτικότητας σε υδρατμούς δεν είναι απαραίτητη όταν το λαμβανόμενο δείγμα καυσαερίου ξηραίνεται πριν γίνει ανάλυση των εκπομπών.

Οι μετρήσεις των ρύπων που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1, μπορεί να μην είναι απαραίτητες, εφόσον η άδεια επιτρέπει την αποτέφρωση μόνον των επικινδύνων αποβλήτων που δεν συνεπάγονται μέσες τιμές των ρύπων αυτών υψηλότερες από το 10 % των οριακών τιμών εκπομπής που ορίζονται στο εν λόγω άρθρο.

Η Επιτροπή αποφασίζει, με τη διαδικασία του άρθρου 16 και μόλις είναι διαθέσιμες στην Κοινότητα οι κατάλληλες τεχνικές μέτρησης, σχετικά με την ημερομηνία από την οποία διενεργούνται, σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙΙ, συνεχείς μετρήσεις των ουσιών που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο γ) και παράγραφος 2.

2. Τα αποτελέσματα των μετρήσεων που γίνονται για να εξακριβωθεί η τήρηση των οριακών και κατευθυντήριων τιμών που ορίζονται στα άρθρα 6 και 7 ανάγονται στις ακόλουθες συνθήκες:

- θερμοκρασία 237 K, πίεση 101,3 kPa, 11 % οξυγόνο, ξηρό αέριο,
- θερμοκρασία 273 K, πίεση 101,3 kPa, 3 % οξυγόνο, ξηρό αέριο, στην περίπτωση της αποτέφρωσης χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων μόνον, όπως ορίζονται στην οδηγία 75/439/ΕΟΚ.

Όταν τα επικίνδυνα απόβλητα αποτεφρώνονται σε ατμόσφαιρα εμπλουτισμένοι οξυγόνου, τα αποτελέσματα των μετρήσεων μπορούν να ανάγονται σε περιεκτικότητα οξυγόνου που καθορίζεται από την αρμόδια αρχή, ανάλογα με τις ειδικές συνθήκες της συγκεκριμένης περίπτωσης. Στην περίπτωση του άρθρου 3 παράγραφος 3, τα αποτελέσματα των μετρήσεων ανάγονται σε συνολική περιεκτικότητα σε οξυγόνο, όπως υπολογίζεται στο παράρτημα II.

Όταν οι εκπομπές των ρύπων μειώνονται με την επεξεργασία των καυσαερίων, η αναγωγή όσον αφορά τις περιεκτικότητες σε οξυγόνο που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο, γίνεται μόνον εφόσον η μετρώμενη περιεκτικότητα σε οξυγόνο κατά την ίδια περίοδο όπως και για το σχετικό ρύπο, υπερβαίνει τη σχετική κανονική περιεκτικότητα σε οξυγόνο.

3. Οι οριακές τιμές εκπομπής τηρούνται εφόσον:

— όλες οι μέσες ημερήσιες τιμές δεν υπερβαίνουν τις οριακές τιμές εκπομπής που εκτίθενται στο άρθρο 6 παράγραφος 5 στοιχείο α) και στο άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο α) και

είτε

όλες οι τιμές ανά ημίωρο κατά τη διάρκεια του έτους δεν υπερβαίνουν τις οριακές τιμές εκπομπής που εκτίθενται στη στήλη Α του άρθρου 7 παράγραφος 1 στοιχείο β)

ή

το 97 % των μέσων τιμών ανά ημίωρο κατά τη διάρκεια του έτους δεν υπερβαίνει τις οριακές τιμές εκπομπής που εκτίθενται στη στήλη Β του άρθρου 7 παράγραφος 1 στοιχείο β),

— όλες οι μέσες τιμές κατά τη δειγματοληπτική περίοδο που εκτίθενται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο γ) δεν υπερβαίνουν τις οριακές τιμές εκπομπής που εκτίθενται σ' αυτό το εδάφιο,

— τηρούνται οι διατάξεις του άρθρου 6 παράγραφος 5 στοιχείο β).

Δεν εξετάζεται κατά πόσον τηρούνται οι μέσες τιμές που καθορίζονται κατά τις περιόδους που αναφέρονται στο άρθρο 12 παράγραφος 2.

Οι μέσες τιμές ανά ημίωρο και ανά δεκάλεπτο καθορίζονται εντός του πραγματικού χρόνου λειτουργίας (συμπεριλαμβανομένων των περιόδων έναρξης και διακοπής λειτουργίας κατά την αποτέφρωση επικίνδυνων αποβλήτων) από τις μετρώμενες τιμές, αφού αφαιρεθεί η τιμή του διαστήματος εμπιστοσύνης, το οποίο ορίζεται στο παράρτημα III σημείο 4. Οι μέσες ημερήσιες τιμές προσδιορίζονται από αυτές τις επιβεβαιωμένες μέσες τιμές.

Οι μέσες τιμές κατά την περίοδο δειγματοληψίας και, στην περίπτωση των περιοδικών μετρήσεων του HF, οι μέσες τιμές για το HF καθορίζονται σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 10 παράγραφος 3.

Άρθρο 12

1. Εάν οι μετρήσεις δείξουν ότι σημειώθηκε υπέρβαση των οριακών τιμών εκπομπής που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία, οι αρμόδιες αρχές ενημερώνονται αμελλητί. Ο

συγκεκριμένος σταθμός δεν συνεχίζει να τροφοδοτείται με επικίνδυνα απόβλητα καθόσο χρόνο δεν πληροί τις οριακές τιμές εκπομπής, έως ότου η τροφοδότηση με τα εν λόγω απόβλητα επιτραπεί και πάλι από τις αρμόδιες αρχές.

2. Οι αρμόδιες αρχές καθορίζουν τη μέγιστη επιτρεπτή περίοδο για κάθε είδους τεχνικώς αναπόφευκτες διακοπές, διαταραχές ή βλάβες των συστημάτων καθαρισμού ή μέτρησης, κατά τη διάρκεια της οποίας οι συγκεντρώσεις στις απορρίψεις στην ατμόσφαιρα των ουσιών που υπόκεινται σε ρυθμίσεις μπορούν να υπερβαίνουν τις καθοριζόμενες οριακές τιμές εκπομπής. Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει ο σταθμός να συνεχίζει την αποτέφρωση επικίνδυνων αποβλήτων για χρονική περίοδο μεγαλύτερη των 4 συνεχών ωρών· επιπλέον, η σωρευτική διάρκεια λειτουργίας υπό τέτοιες συνθήκες στη διάρκεια ενός έτους πρέπει να είναι μικρότερη από 60 ώρες.

Στην περίπτωση βλάβης, ο φορέας λειτουργίας περιορίζει ή διακόπτει τη λειτουργία μόλις τούτο καταστεί εφικτό, έως ότου αποκατασταθεί η βλάβη. Στους σταθμούς που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 3, διακόπτεται η τροφοδότηση επικίνδυνων αποβλήτων.

Η συνολική περιεκτικότητα των απορρίψεων σε σκόνη δεν πρέπει, σε καμία περίπτωση, να υπερβαίνει τα 150 mg/m³ κατά μέσο όρο ανά ημίωρο· επιπλέον, δεν πρέπει να γίνεται υπέρβαση της οριακής τιμής εκπομπής του καθορίζεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο 2 και παράγραφος 1 στοιχείο β) σημείο 2. Όλες οι άλλες προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 6 πρέπει να πληρούνται.

Άρθρο 13

1. Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται στους υπάρχοντες σταθμούς αποτέφρωσης εντός τριών ετών και έξι μηνών από την ημερομηνία του άρθρου 18 παράγραφος 1.

2. Ωστόσο, ο φορέας λειτουργίας μπορεί να κοινοποιεί στις αρμόδιες αρχές, εντός έξι μηνών από την ημερομηνία που καθορίζεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1, ότι ο υφιστάμενος σταθμός αποτέφρωσης δεν θα λειτουργήσει περισσότερο από 20 000 ώρες, επί περίοδο το πολύ πέντε ετών από την ημερομηνία της κοινοποίησης εκ μέρους του φορέα λειτουργίας, πριν παύσει οριστικά η λειτουργία του. Σε αυτήν την περίπτωση, δεν ισχύει η παράγραφος 1.

Άρθρο 14

Πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2000, και υπό το πρίσμα, ιδίως, των αναμενόμενων τεχνολογικών εξελίξεων, της κτηθείσας πείρας από τη λειτουργία των σταθμών αποτέφρωσης και των περιβαλλοντικών απαιτήσεων, η Επιτροπή θα υποβάλει στο Συμβούλιο έκθεση, βασισμένη στην πείρα από την εφαρμογή της οδηγίας και στην πρόοδο των τεχνικών ελέγχου των εκπομπών, η οποία θα συνοδεύεται από προτάσεις για την αναθεώρηση των οριακών τιμών εκπομπής και των σχετικών διατάξεων που αναφέρονται στην παρούσα οδηγία.

Οποιοσδήποτε οριακές τιμές εκπομπής καθοριστούν μετά την αναθεώρηση αυτή, δεν θα εφαρμοστούν στους υπάρχοντες σταθμούς αποτέφρωσης, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2006.

Άρθρο 15

Η Επιτροπή εγκρίνει, με τη διαδικασία του άρθρου 16, τις τροποποιήσεις που είναι αναγκαίες για την προσαρμογή των διατάξεων των άρθρων 10, 11 και 12 και των παραρτημάτων I, II και III στην τεχνική πρόοδο.

Άρθρο 16

1. Η Επιτροπή επικουρείται από μια επιτροπή την οποία αποτελούν οι αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των ληπτέων μέτρων. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό εντός προθεσμίας που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Η γνώμη διατυπώνεται με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει πρότασης της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν ψηφίζει.

3. α) Η Επιτροπή θεσπίζει τα προτεινόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

β) Όταν τα προτεινόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής ή ελλείπει γνώμη, η Επιτροπή υποβάλλει αμελλητί στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα ληπτέα μέτρα. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν το Συμβούλιο δεν αποφασίσει εντός προθεσμίας τριών μηνών από την ημερομηνία υποβολής της πρότασης στο Συμβούλιο, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή, εκτός εάν το

Συμβούλιο έχει απορρίψει τα εν λόγω μέτρα με απλή πλειοψηφία.

Άρθρο 17

Οι εκθέσεις σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας συντάσσονται με τη διαδικασία του άρθρου 5 της οδηγίας 91/692/ΕΟΚ. Η πρώτη έκθεση καλύπτει την πρώτη πλήρη τριετία από την έναρξη της ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 18

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1996. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τα κείμενα των διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στο πεδίο που καλύπτει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 19

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 20

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 16 Δεκεμβρίου 1994.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. MERKEL

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΙΣΟΔΥΝΑΜΙΑΣ ΓΙΑ ΔΙΟΞΙΝΕΣ ΚΑΙ ΔΙΒΕΝΖΟΦΟΥΡΑΝΙΑ

Για τον προσδιορισμό της συνολικής τιμής, όπως ορίζεται στο άρθρο 7 παράγραφος 2, οι κατά μάζα συγκεντρώσεις των ακόλουθων διοξινών και διβενζοφουρανίων πρέπει να πολλαπλασιάζονται επί τους ακόλουθους συντελεστές ισοδυναμίας προ της αθροίσεως (χρησιμοποιείται η έννοια της τοξικής ισοδυναμίας)

		Συντελεστής τοξικής ισοδυναμίας
2,3,7,8	— Τετραχλωροδιβενζοδιοξίνη (TCDD)	1
1,2,3,7,8	— Πενταχλωροδιβενζοδιοξίνη (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8	— Εξαχλωροδιβενζοδιοξίνη (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9	— Εξαχλωροδιβενζοδιοξίνη (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8	— Εξαχλωροδιβενζοδιοξίνη (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	— Επταχλωροδιβενζοδιοξίνη (HpCDD)	0,01
	— Οκταχλωροδιβενζοφουράνιο (OCDD)	0,001
2,3,7,8	— Τετραχλωροδιβενζοφουράνιο (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8	— Πενταχλωροδιβενζοφουράνιο (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8	— Πενταχλωροδιβενζοφουράνιο (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8	— Εξαχλωροδιβενζοφουράνιο (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9	— Εξαχλωροδιβενζοφουράνιο (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8	— Εξαχλωροδιβενζοφουράνιο (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8	— Εξαχλωροδιβενζοφουράνιο (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	— Επταχλωροδιβενζοφουράνιο (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9	— Επταχλωροδιβενζοφουράνιο (HpCDF)	0,01
	— Οκταχλωροδιβενζοφουράνιο (OCDF)	0,001

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΟΡΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΩΝ ΤΙΜΩΝ ΕΚΠΟΜΠΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΑΠΟΤΕΦΡΩΣΗ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ

Η οριακή ή κατευθυντήρια τιμή για κάθε σημαντικό ρύπο και το μονοξείδιο του άνθρακα στα καυσαέρια που παράγονται από τη συναποτέφρωση των επικίνδυνων αποβλήτων πρέπει να υπολογίζεται ως εξής:

$$\frac{V_{\text{απόβλητο}} \times C_{\text{απόβλητο}} + V_{\text{διαδικασία}} \times C_{\text{διαδικασία}}}{V_{\text{απόβλητο}} + V_{\text{διαδικασία}}} = C$$

$V_{\text{απόβλητο}}$: ο όγκος των καυσαερίων που παράγονται από την αποτέφρωση μόνον επικίνδυνων αποβλήτων και καθορίζεται από το απόβλητο με τη χαμηλότερη θερμογόνο δύναμη που ορίζεται στην άδεια και ανάγεται στις συνθήκες που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 2.

Εάν η θερμότητα που εκλύεται από την αποτέφρωση επικίνδυνων αποβλήτων δεν υπερβαίνει το 10 % της συνολικής θερμότητας που εκλύεται στο σταθμό, το $V_{\text{απόβλητο}}$ πρέπει να υπολογίζεται βάσει μιας θεωρητικής ποσότητας αποβλήτων η οποία αποτεφρωνόμενη, θα οδηγούσε σε έκλυση θερμότητας ίση προς 10 % (η συνολική έκλυση θερμότητας είναι σταθερή).

$C_{\text{απόβλητο}}$: οι οριακές τιμές εκπομπής που καθορίζονται για σταθμούς που προορίζονται μόνο για την αποτέφρωση επικίνδυνων αποβλήτων (τουλάχιστον οι οριακές τιμές εκπομπής και η κατευθυντήρια τιμή για τους ρύπους και το μονοξείδιο του άνθρακα, όπως ορίζονται στο άρθρο 7 παράγραφοι 1 και 2 και στο άρθρο 6 παράγραφος 5).

$V_{\text{διαδικασία}}$: ο όγκος των καυσαερίων που παράγονται από τη διαδικασία του σταθμού καθώς και από την καύση των επιτρεπομένων καυσίμων που χρησιμοποιούνται συνήθως στο σταθμό (χωρίς τα επικίνδυνα απόβλητα) και καθορίζονται βάσει της περιεκτικότητας σε οξυγόνο στην οποία πρέπει να ανάγονται οι εκπομπές, όπως ορίζεται στους κοινοτικούς ή εθνικούς κανονισμούς. Ελλείψει κανονισμών για σταθμούς αυτού του είδους, πρέπει να χρησιμοποιείται η πραγματική περιεκτικότητα του καυσαερίου σε οξυγόνο, χωρίς να αραιώνεται με αέρα που δεν είναι απαραίτητος για τη διαδικασία της καύσης. Η αναγωγή σε άλλες συνθήκες ορίζεται στο άρθρο 11 παράγραφος 2.

$C_{\text{διαδικασία}}$: οι οριακές τιμές εκπομπής των σημαντικών ρύπων και του μονοξειδίου του άνθρακα στο καμινάειο των σταθμών οι οποίοι ανταποκρίνονται στις εθνικές νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ισχύουν για τέτοιους σταθμούς όταν καίνε τα συνήθως επιτρεπόμενα καύσιμα (χωρίς επικίνδυνα απόβλητα). Ελλείψει τέτοιων κανονισμών, χρησιμοποιούνται οι οριακές τιμές εκπομπής που καθορίζονται στην άδεια. Ελλείψει σχετικών τιμών στην άδεια, χρησιμοποιούνται οι πραγματικές συγκεντρώσεις κατά μάζα.

C: η συνολική οριακή τιμή εκπομπής ή ενδεικτική τιμή για το CO και τους σημαντικούς ρύπους που αντικαθιστά τις οριακές τιμές εκπομπής και την κατευθυντήρια τιμή όπως ορίζονται στο άρθρο 6 παράγραφος 5 και στο άρθρο 7 παράγραφοι 1 και 2. Η συνολική περιεκτικότητα σε οξυγόνο για την αντικατάσταση της περιεκτικότητας σε οξυγόνο για την αναγωγή που αναφέρεται στα άρθρα 6 και 7 υπολογίζεται βάσει της παραπάνω περιεκτικότητας, τηρουμένων των μερικών όγκων.

Δεν πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι ρυπογόνες ουσίες και το CO που δεν προέρχονται απευθείας από την καύση επικίνδυνων αποβλήτων ή από καύσιμες ύλες (π.χ. από υλικά τα οποία είναι απαραίτητα για την παραγωγή ή από προϊόντα), καθώς και το CO το οποίο δημιουργείται απευθείας από αποτέφρωση, εάν:

- οι υψηλότερες συγκεντρώσεις CO στο αέριο της καύσης απαιτούνται για τη διαδικασία παραγωγής και
- στο $C_{\text{απόβλητο}}$ (κατά τον ανώτερο ορισμό) η τιμή για διοξείνους και φουράνια τηρείται.

Σε κάθε περίπτωση, ανάλογα με τα επικίνδυνα απόβλητα που μπορούν να συναποτεφρώνονται, η συνολική οριακή τιμή εκπομπής (C) πρέπει να υπολογίζεται κατά τρόπο ώστε να μειώνονται στο ελάχιστο οι εκπομπές στο περιβάλλον.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΜΕΤΡΗΣΗΣ

1. Οι μετρήσεις για τον προσδιορισμό των συγκεντρώσεων ατμοσφαιρικών ρύπων σε αεριαγωγούς πρέπει να είναι αντιπροσωπευτικές.
2. Η δειγματοληψία και η ανάλυση όλων των ρύπων, συμπεριλαμβανομένων των διοξινών και των φουρανίων, καθώς και οι μέθοδοι μέτρησης αναφοράς για τη βαθμονόμηση των αυτομάτων συστημάτων μέτρησης, πρέπει να διεξάγονται όπως ορίζεται από το πρότυπο CEN που καταρτίζονται βάσει εντολής της Επιτροπής. Εν αναμονή της κατάρτισης των προτύπων CEN, ισχύουν τα εθνικά πρότυπα.
3. Η διαδικασία παρακολούθησης των διοξινών και των φουρανίων μπορεί να επιτρέπεται μόνον αν το όριο ανίχνευσης για τη δειγματοληψία και την ανάλυση των επιμέρους διοξινών και φουρανίων είναι αρκετά χαμηλό, ώστε να παρέχεται η δυνατότητα εξαγωγής ουσιαστικού αποτελέσματος σε όρους ισοδύναμης τοξικότητας.

4. Οι τιμές των διαστημάτων εμπιστοσύνης 95 % που καθορίζονται στις οριακές τιμές εκπομπής δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα ακόλουθα ποσοστά των οριακών τιμών εκπομπής:

Μονοξείδιο του άνθρακα (άρθρο 6 παράγραφος 5 στοιχείο α))	10 %
Διοξείδιο του θείου (άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο 5)	20 %
Ολική σκόνη (άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο 1)	30 %
Ολικός οργανικός άνθρακας (άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο 2)	30 %
Υδροχλώριο (άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο 3)	40 %

ΟΔΗΓΙΑ 94/74/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 22ας Δεκεμβρίου 1994

για την τροποποίηση της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης, της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στα πετρελαιοειδή καθώς και της οδηγίας 92/82/ΕΟΚ για την προσέγγιση των συντελεστών των ειδικών φόρων κατανάλωσης στα πετρελαιοειδή

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 99,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽²⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι θα πρέπει να αποκλεισθεί το τελωνεικό καθεστώς εξαγωγής από το καθεστώς αναστολής για τα προϊόντα που υπόκεινται στον ειδικό φόρο κατανάλωσης, προκειμένου να καταστεί δυνατή, στα πλαίσια του καθεστώτος κυκλοφορίας στον τομέα των εν λόγω φόρων, η διασφάλιση έναντι των κινδύνων που σχετίζονται με την κυκλοφορία από τον τόπο αποστολής των προϊόντων μέχρι το τελωνείο εξόδου της Κοινότητας·

ότι, όταν η αποστολή προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης απαιτεί μια δήλωση υπαγωγής στο καθεστώς εσωτερικής κοινοτικής διαμετακόμισης ή στο καθεστώς της σύμβασης TIR ή ATA, θεωρείται σκόπιμο αυτή η δήλωση να επέχει θέση συνοδευτικού εγγράφου στον τομέα των ειδικών φόρων κατανάλωσης·

ότι για την κυκλοφορία των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και διατίθενται στην κατανάλωση σε κράτος μέλος με προορισμό το ίδιο κράτος μέλος διαμέσου του εδάφους ενός άλλου κράτους μέλους θεωρείται σκόπιμο να χρησιμοποιείται το απλουστευμένο συνοδευτικό έγγραφο όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3649/92 της Επιτροπής ⁽⁴⁾·

ότι θα πρέπει να σημειώνεται στο συνοδευτικό έγγραφο οποιαδήποτε απώλεια επήλθε κατά τη διάρκεια της ενδοκοινοτικής κυκλοφορίας για να διενεργείται ακριβής εκκαθάριση του εν λόγω εγγράφου και να διευκρινίζονται οι λεπτομέρειες και το περιεχόμενο των σημειώσεων·

ότι θα πρέπει να καθορισθεί μια προαιρετική εγγύηση που θα αντικαθιστά τις υπάρχουσες σήμερα, η οποία θα παρέχεται από το μεταφορέα ή από τον ιδιοκτήτη των προϊό-

των για να περιορισθούν οι κίνδυνοι που σχετίζονται με την ενδοκοινοτική κυκλοφορία·

ότι θα πρέπει να θεσπισθεί, ενδεχομένως, απαλλαγή από την παροχή εγγύησης στον τομέα της ενδοκοινοτικής κυκλοφορίας των πετρελαιοειδών είτε διά θαλάσσης είτε μέσω πετρελαιοαγωγών·

ότι θα πρέπει, με τροποποίηση του συνοδευτικού διοικητικού εγγράφου, να επιτρέπεται η δήλωση νέου παραλήπτη ή νέου τόπου παράδοσης·

ότι θα πρέπει να καθορισθούν οι προϋποθέσεις τις οποίες οφείλει να τηρήσει ο αποστολέας πετρελαιοειδών, προκειμένου να μη συμπληρώσει το σχετικό τετραγωνίδιο του συνοδευτικού εγγράφου που αφορά τον παραλήπτη, όταν ο τελευταίος δεν είναι γνωστός εκ των προτέρων·

ότι θα πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα θέσπισης συμπληρωματικών μέτρων για τους δειγματοληπτικούς ελέγχους προκειμένου να ενισχυθεί η διοικητική συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών·

ότι θα πρέπει, ενδεχομένως, να προβλεφθεί ότι οι πληροφορίες που περιέχονται στα έντυπα του συνοδευτικού εγγράφου και προορίζονται για τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αναχώρησης και προορισμού θα διαβιβάζονται με ηλεκτρονικά μέσα·

ότι θα πρέπει να προβλεφθεί η διαβίβαση, μέσω τηλεαντιγραφεία, στον αποστολέα του εντύπου επιστροφής προκειμένου να εκκαθαρίζεται ταχύτερα η κίνηση·

ότι θα πρέπει, για τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και κυκλοφορούν κανονικά μεταξύ των φορολογικών αποθηκών οι οποίες βρίσκονται σε δύο διαφορετικά κράτη μέλη, να καταστεί πλέον ευέλικτη η διαδικασία εκκαθάρισης του συνοδευτικού εγγράφου·

ότι θεωρείται σκόπιμο να διευκρινίζεται ότι η χρησιμοποίηση φορολογικών επισήμων ή εθνικών αναγνωριστικών σημάτων δεν θίγει τις διατάξεις που θεσπίζουν τα κράτη μέλη για να εξασφαλιστεί η ορθή εφαρμογή των ισχυουσών φορολογικών διατάξεων και για να αποφευχθεί οποιαδήποτε φοροαποφυγή και κατάχρηση·

ότι θα πρέπει να καθορισθούν οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι ένοπλες δυνάμεις και άλλοι οργανισμοί δύνανται να επωφελούνται από την απαλλαγή από ειδικούς φόρους κατανάλωσης·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 215 της 5. 8. 1994, σ. 19.

⁽²⁾ Γνώμη που διατυπώθηκε στις 16 Δεκεμβρίου 1994 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽³⁾ Γνώμη που διατυπώθηκε στις 20 Οκτωβρίου 1994 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 369 της 18. 12. 1992, σ. 17.

ότι, για την ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, πρέπει να οριστούν τα προϊόντα που υπάγονται στην κατηγορία των πετρελαιοειδών·

ότι θα πρέπει να οριστούν τα προϊόντα που υπάγονται στην κατηγορία των πετρελαιοειδών και τα οποία οφείλουν να υπαχθούν στο γενικό καθεστώς ελέγχου των φόρων ειδικής κατανάλωσης·

ότι θα πρέπει να επιτρέπεται η επιστροφή των φόρων κατανάλωσης που καταβάλλονται για πετρελαιοειδή που έχουν μολυνθεί ή αναμειχθεί συμπτωματικά και τα οποία επανεισάγονται σε φορολογική αποθήκη για ανακύκλωση·

ότι θα πρέπει να παραχωρηθεί υποχρεωτική απαλλαγή σε κοινοτικό επίπεδο για τα πετρελαιοειδή που εγχέονται στις υψικάμινους με σκοπό τη διευκόλυνση της διεργασίας χημικής αναγωγής, προκειμένου να αποτρέπονται στρεβλώσεις ανταγωνισμού που προκύπτουν από διαφορετικά φορολογικά καθεστώτα μεταξύ των κρατών μελών·

ότι θα πρέπει να προβλεφθεί ρητά ότι τα πετρελαιοειδή που διατίθενται στην κατανάλωση σε ένα κράτος μέλος, περιέχονται στις δεξαμενές των αυτοκινήτων οχημάτων και προορίζονται να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα κινητήρων από τα οχήματα αυτά απαλλάσσονται των ειδικών φόρων κατανάλωσης σε ένα άλλο κράτος μέλος προκειμένου να μη παρακωλύεται η ελεύθερη κυκλοφορία προσώπων και αγαθών και να αποφεύγεται η επιβολή διπλών φορολογιών·

ότι θα πρέπει να προσαρμόζονται οι κωδικικοί ΣΟ όσον αφορά τη βενζίνη με μόλυβδο ή την αμόλυβδη, ανάλογα με τις επελεθούσες τροποποιήσεις στην τελευταία έκδοση του ολοκληρωμένου δασμολογίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (1)·

ότι, τέλος, οι τροποποιήσεις στα καθεστώτα εφαρμογής των ειδικών φόρων κατανάλωσης που αποτελούν αντικείμενο της παρούσας οδηγίας για τη διασφάλιση της καλής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς δεν δύναται να πραγματοποιηθούν με ικανοποιητικό τρόπο από τα επιμέρους κράτη μέλη και απαιτούν, συνεπώς, σχετική προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών που διέπουν τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης η οποία αποφασίστηκε σε κοινοτικό επίπεδο·

ότι θα πρέπει, συνεπώς, να τροποποιηθούν οι οδηγίες 92/12/ΕΟΚ (2), 92/81/ΕΟΚ (3) και 92/82/ΕΟΚ (4),

(1) ΕΕ αριθ. C 143 Α της 24. 5. 1993, σ. 560.

(2) ΕΕ αριθ. L 76 της 23. 3. 1992, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 92/108/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 390 της 31. 12. 1992, σ. 124).

(3) ΕΕ αριθ. L 316 της 31. 10. 1992, σ. 12. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/108/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 390 της 31. 12. 1992, σ. 124).

(4) ΕΕ αριθ. L 316 της 31. 10. 1992, σ. 19.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 92/12/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 5 τροποποιείται ως εξής:

α) Στην παράγραφο 2 η πρώτη περίπτωση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«— προέρχονται από, ή προορίζονται για τρίτες χώρες ή εδάφη που αναφέρονται στο άρθρο 2, παράγραφοι 1, 2 και 3 ή τις Αγγλονορμανδικές Νήσους και διατελούν υπό ένα από τα αναφερόμενα στο άρθρο 84 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 (*) καθεστώτα αναστολής ή βρίσκονται σε ελεύθερη ζώνη ή ελεύθερη αποθήκη.

(*) ΕΕ αριθ. L 302 της 19. 10. 1992, σ. 1.

β) Στην παράγραφο 2 η δεύτερη περίπτωση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«— αποστέλλονται από ένα κράτος μέλος προς ένα άλλο διαμέσου των χωρών της ΕΖΕΣ ή μεταξύ κράτους μέλους και χώρας της ΕΖΕΣ υπό το καθεστώς της κοινοτικής εσωτερικής διαμετακόμισης, ή διαμέσου μιας ή περισσοτέρων τρίτων χωρών εκτός ΕΖΕΣ, υπό την κάλυψη δελτίου TIR ή δελτίου ΑΤΑ.

γ) Στην παράγραφο 2 δεύτερο εδάφιο η εισαγωγική φράση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Στις περιπτώσεις όπου χρησιμοποιείται ένα ενιαίο διοικητικό έγγραφο:».

δ) Προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«3. Οι ενδεχόμενες συμπληρωματικές ενδείξεις που επιβάλλεται να αναφέρονται τα έγγραφα μεταφοράς ή στα εμπορικά έγγραφα που ελέχουν ισχύ παραστατικών διαμετακόμισης, καθώς και οι τροποποιήσεις που είναι αναγκαίες για την προσαρμογή της διαδικασίας εκκαθάρισης όταν αγαθά που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης κυκλοφορούν υπό την κάλυψη μιας απλοποιημένης διαδικασίας κοινοτικής εσωτερικής διαμετακόμισης ορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 24.»

2. Στο άρθρο 7 προστίθενται οι ακόλουθοι παράγραφοι:

«7. Εάν προϊόντα, που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης και τα οποία διατίθενται ήδη στην κατανάλωση σε ένα κράτος μέλος, παραδίδονται για άλλο τόπο προορισμού στο ίδιο κράτος μέλος, διαμέσου του εδάφους ενός άλλου κράτους μέλους χρησιμοποιώντας κατάλληλο δρομολόγιο, πρέπει να χρησιμοποιείται το συνοδευτικό έγγραφο που αναφέρεται στην παράγραφο 4.

8. Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 7:

α) ο αποστολέας οφείλει να υποβάλει, πριν την αποστολή των εμπορευμάτων, δήλωση στις φορολογικές

- κές αρχές του τόπου αναχώρησης στις οποίες έχει ανατεθεί ο έλεγχος όσον αφορά τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης:
- β) ο παραλήπτης οφείλει να βεβαιώνει την παραλαβή των εμπορευμάτων σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται από τις φορολογικές αρχές του τόπου προορισμού στις οποίες έχει ανατεθεί ο έλεγχος όσον αφορά τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης:
- γ) ο αποστολέας και ο παραλήπτης υποχρεούνται να υποβάλλονται σε κάθε έλεγχο που επιτρέπει στις φορολογικές αρχές των χωρών τους να διαπιστώνουν την πραγματική παραλαβή των εμπορευμάτων.
9. Όταν μεταφέρονται συχνά και τακτικά εμπορεύματα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης υπό τις αναφερόμενες στην παράγραφο 7 προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν με διμερείς συμβάσεις απλουστευμένη διαδικασία που να αποκλίνει από τα οριζόμενα στις παραγράφους 7 και 8.»
3. Στο άρθρο 13 το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «α) να παρέχει ενδεχόμενη εγγύηση όσον αφορά την παραγωγή, τη μεταποίηση και την κατοχή, καθώς και υποχρεωτική εγγύηση όσον αφορά την κυκλοφορία, με την επιφύλαξη του άρθρου 15 παράγραφος 3, οι προϋποθέσεις των οποίων καθορίζονται από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο έχει λάβει άδεια η φορολογική αποθήκη.»
4. Στο άρθρο 14 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 4:
- «4. Τα αναφερόμενα στην παράγραφο 3 ελλείμματα και απώλειες που δεν εξαιρούνται δυνάμει της παραγράφου 1 πρέπει, σε όλες τις περιπτώσεις, να σημειώνονται από τις αρμόδιες αρχές στο οπίσθιο μέρος του αντίτυπου επιστροφής στον αποστολέα του συνοδευτικού εγγράφου αναστολής που αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1.
- Εν προκειμένω, ακολουθείται η ακόλουθη διαδικασία:
- σε περίπτωση απωλειών ή ελλειμμάτων που σημειώθηκαν κατά την ενδοκοινοτική μεταφορά προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και τελούσαν υπό καθεστώς αναστολής, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο διαπιστώνονται αυτές τις απώλειες και ελλείμματα προβαίνουν στη σχετική σημείωση στο αντίτυπο επιστροφής του συνοδευτικού εγγράφου,
 - κατά την άφιξη των προϊόντων στο κράτος μέλος του προορισμού, οι αρμόδιες αρχές αυτού του κράτους μέλους σημειώνουν εάν παρέχουν περιορισμένη ατέλεια ή καμία ατέλεια για τις απώλειες ή τα ελλείμματα που διαπιστώθηκαν.
- Στις περιπτώσεις που αναφέρονται ανωτέρω καθορίζουν τη βάση υπολογισμού των οφειλόμενων ειδικών φόρων κατανάλωσης σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού οφείλουν να αποστέλλουν αντίγραφο του αντίτυπου επιστροφής του συνοδευτικού εγγράφου στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους όπου διαπιστώθηκαν οι απώλειες.»
5. Το άρθρο 15 τροποποιείται ως εξής:
- α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 5 παράγραφος 2 του άρθρου 16, του άρθρου 19 παράγραφος 4 και του άρθρου 23 παράγραφος 1α, η υπό καθεστώς αποστολής κυκλοφορία των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης πρέπει να πραγματοποιείται μεταξύ φορολογικών αποθηκών.
- Το πρώτο εδάφιο εφαρμόζεται επίσης στην ενδοκοινοτική κυκλοφορία των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης με μηδενικό συντελεστή τα οποία δεν έχουν διατεθεί στην κατανάλωση.»
- β) η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «3. Οι κίνδυνοι της ενδοκοινοτικής κυκλοφορίας καλύπτονται από την παροχή εγγύησης εκ μέρους του εγκεκριμένου αποθηκευτή, όπως προβλέπεται από το άρθρο 13 ή, κατά περίπτωση, εγγύησης εις ολόκληρο από τον αποστολέα και το μεταφορέα. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών μπορούν να επιτρέπουν στο μεταφορέα ή τον ιδιοκτήτη των προϊόντων να παρέχουν εγγύηση αντ' αυτής που συνιστά ο εγκεκριμένος αποθηκευτής αποστολέας. Τα κράτη μέλη δύνανται, κατά περίπτωση, να απαιτούν εγγύηση από τον παραλήπτη.
- Όταν μεταφέρονται εντός της Κοινότητας, διά θαλάσσης ή μέσω πετρελαιογωγών, πετρελαιοειδή υποκείμενα σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης, τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάσσουν τους εγκεκριμένους αποθηκευτές αποστολείς από την υποχρέωση παροχής της εγγύησης που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο.
- Οι λεπτομέρειες της εγγύησης καθορίζονται από τα κράτη μέλη. Η εγγύηση πρέπει να ισχύει για ολόκληρη της Κοινότητα.»
- γ) η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «5. Ο εγκεκριμένος αποθηκευτής αποστολέας ή ο αντιπρόσωπός του δύνανται να τροποποιήσει το περιεχόμενο των τετραγωνιδίων 4, 7, 7α, 13, 14 ή/και 17 του διοικητικού συνοδευτικού εγγράφου για να δηλώσει έναν νέο παραλήπτη ο οποίος πρέπει να είναι εγκεκριμένος αποθηκευτής ή φόρου υποκείμενος φορέας ή ένα νέο τόπο παράδοσης. Οι αρμόδιες αρχές τους κράτους μέλους αποστολής πρέπει να ενημερωθούν αμέσως και ο νέος παραλήπτης ή ο νέος τόπος παράδοσης πρέπει να αναγραφεί αμέσως στο οπίσθιο μέρος του διοικητικού συνοδευτικού εγγράφου.»
- δ) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:
- «6. Κατά την ενδοκοινοτική μεταφορά πετρελαιοειδών διά θαλάσσης ή εσωτερικής πλωτής οδού, ο εγκεκριμένος αποθηκευτής αποστολέας μπορεί να μη συμπληρώνει τα τετραγωνίδια 4, 7, 7α, 13 και 17 του συνοδευτικού εγγράφου εάν, κατά την αποστολή των προϊόντων, ο παραλήπτης δεν είναι οριστικά γνωστός, με την επιφύλαξη:

- οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αναχώρησης έχουν επιτρέψει εκ των προτέρων στον αποστολέα να μη συμπληρώσει αυτά τα τετραγωνίδια,
- οι αρχές αυτές ενημερώνονται για το όνομα και τη διεύθυνση του παραλήπτη καθώς και για τον αριθμό φορολογικού μητρώου του και τη χώρα προορισμού μόλις γίνουν γνωστά, το αργότερο δε όταν τα προϊόντα φτάσουν στον τελικό τους προορισμό.»

6. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 15β

1. Σε ό,τι αφορά τους δειγματοληπτικούς ελέγχους που προβλέπονται στο άρθρο 19 παράγραφος 6, οι αρμόδιες αρχές ενός κράτους μέλους μπορούν να ζητούν συμπληρωματικές πληροφορίες επιπλέον εκείνων που αναφέρονται στο άρθρο 15α από τις αρμόδιες αρχές άλλου κράτους μέλους. Αυτή η ανταλλαγή πληροφοριών διέπεται από τις διατάξεις περί προστασίας των δεδομένων της οδηγίας 77/799/ΕΟΚ (*).

2. Όταν γίνεται ανταλλαγή πληροφοριών δυνάμει της παραγράφου 1 και οι νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις ενός κράτους μέλους προβλέπουν να ζητείται η γνώμη των προσώπων που αφορά αυτή η ανταλλαγή πληροφοριών, οι διατάξεις αυτές μπορούν να εξακολουθούν να εφαρμόζονται.

3. Η ανταλλαγή πληροφοριών που είναι αναγκαία για την πραγματοποίηση των δειγματοληπτικών ελέγχων, κατά την έννοια της παραγράφου 1, πραγματοποιείται με τη βοήθεια ενός ενιαίου εγγράφου ελέγχου. Ο τύπος και το περιεχόμενο του εγγράφου αυτού καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 24.

(*) ΕΕ αριθ. L 336 της 27. 12. 1977, σ. 15.»

7. Στο άρθρο 18 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«6. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και στα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και κυκλοφορούν υπό καθεστώς αναστολής μεταξύ δύο φορολογικών αποθηκών που βρίσκονται στο ίδιο κράτος μέλος μέσω του εδάφους ενός άλλου κράτους μέλους.»

8. Το άρθρο 19 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 1 μετά από το δεύτερο εδάφιο παρεμβάλλεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αναχώρησης και προορισμού μπορούν να προβλέπουν ότι οι πληροφορίες που περιλαμβάνονται στο έντυπο που απευθύνεται σ' αυτές διαβιβάζονται με ηλεκτρονικά μέσα.»

β) στην παράγραφο 2 μετά το πρώτο εδάφιο προστίθενται τα ακόλουθα δύο εδάφια:

«Παρά τις ανωτέρω διατάξεις, τα κράτη μέλη αναχώρησης μπορούν να προβλέπουν ότι πρέπει να αποστέλλεται αμελλητί στον αποστολέα με τηλεντιγραφέα (τέλεφαξ) ένα αντίγραφο του εντύπου επιστροφής, ώστε να μπορεί να αποδεσμευτεί γρήγορα η παρασχεθείσα εγγύηση. Αυτό δεν επηρεάζει την υποχρέωση επιστροφής του

πρωτοτύπου που προβλέπεται στην πρώτη φράση.

Όταν προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης κυκλοφορούν συχνά και τακτικά μεταξύ δύο κρατών μελών υπό καθεστώς αναστολής, οι αρμόδιες αρχές αυτών των κρατών μπορούν με κοινή συμφωνία να επιτρέπουν να απλοποιείται η διαδικασία εκκαθάρισης του συνοδευτικού εγγράφου με τη μορφή συνοπτικού πιστοποιητικού ή αυτοματοποιημένης βεβαίωσης.»

γ) η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και αποστέλλονται από εγκεκριμένο αποθηκευτή εγκατεστημένο σε ένα κράτος μέλος, με το σκοπό της εξαγωγής τους διαμέσου ενός ή περισσότερων άλλων κρατών μελών, επιτρέπεται να κυκλοφορούν υπό το καθεστώς αναστολής, όπως τούτο ορίζεται στο άρθρο 4 στοιχείο γ). Η εκκαθάριση του εν λόγω καθεστώτος διενεργείται με βάση την πιστοποίηση που συντάσσει το τελωνείο εξόδου της Κοινότητας ότι τα προϊόντα εγκατέλειψαν πράγματι τον κοινοτικό χώρο. Το εν λόγω τελωνείο οφείλει να επιστρέφει στον αποστολέα το θεωρημένο αντίτυπο του συνοδευτικού εγγράφου που προορίζεται γι' αυτόν.»

9. Στο άρθρο 21 παράγραφος 2 το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Με την επιφύλαξη των διατάξεων που θεσπίζουν προκειμένου να εξασφαλίζεται η ορθή εφαρμογή του παρόντος άρθρου και προκειμένου να προλαμβάνεται οποιαδήποτε φοροδιαφυγή, φοροαποφυγή και κατάχρηση, τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε αυτά τα σήματα να μη δημιουργούν εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης.»

10. Στο άρθρο 23 παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

«1α. Οι ένοπλες δυνάμεις και οργανισμοί που αναφέρονται στην παράγραφο 1 επιτρέπεται να παραλαμβάνουν προϊόντα από άλλα κράτη μέλη υπό καθεστώς αναστολής της επιβολής ειδικών φόρων κατανάλωσης με την κάλυψη του συνοδευτικού εγγράφου που αναφέρεται στο άρθρο 18 της παρούσας οδηγίας, υπό τον όρο ότι το εν λόγω έγγραφο συνοδεύεται από πιστοποιητικό απαλλαγής. Η μορφή και το περιεχόμενο του πιστοποιητικού απαλλαγής καθορίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 24.»

11. Το άρθρο 24 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή των άρθρων 5, 7, 15β, 18, 19 και 23 θεσπίζονται βάσει της διαδικασίας που προβλέπεται στις παραγράφους 3 και 4.»

β) η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Πέραν των κατά την παράγραφο 2 μέτρων, η επιτροπή εξετάζει τα ζητήματα που θέτει ενώπιόν της ο πρόεδρος, είτε με δική του πρωτοβουλία είτε κατόπιν αιτήσεως αντιπροσώπου κράτους μέλους, και τα οποία άπτονται της εφαρμογής των κοινοτικών διατάξεων στον τομέα των ειδικών φόρων κατανάλωσης.»

Άρθρο 2

Η οδηγία 92/81/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 2 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ο όρος “πετρελαιοειδή” καλύπτει:

α) τα προϊόντα που περιλαμβάνει ο κωδικός ΣΟ 2706·

β) τα προϊόντα που περιλαμβάνουν οι κωδικοί ΣΟ 2707 10, 2707 20, 2707 30, 2707 50, 2707 91 00, 2707 99 11 και 2707 99 19·

γ) τα προϊόντα που περιλαμβάνει ο κωδικός ΣΟ 2709·

δ) τα προϊόντα που περιλαμβάνει ο κωδικός ΣΟ 2710·

ε) τα προϊόντα που περιλαμβάνει ο κωδικός ΣΟ 2711, συμπεριλαμβανομένου και του χημικώς καθαρού μεθανίου και προπανίου, όχι όμως του φυσικού αερίου·

στ) τα προϊόντα που περιλαμβάνουν οι κωδικοί ΣΟ 2712 10, 2712 20 00, 2712 90 31, 2712 90 33, 2712 90 39 και 2712 90 90·

ζ) τα προϊόντα που περιλαμβάνει ο κωδικός ΣΟ 2715·

η) τα προϊόντα που περιλαμβάνει ο κωδικός ΣΟ 2901·

θ) τα προϊόντα που περιλαμβάνουν οι κωδικοί ΣΟ 2902 11 00, 2902 19 90, 2902 20, 2902 30, 2902 41 00, 2902 42 00, 2902 43 00 και 2902 44·

ι) τα προϊόντα που περιλαμβάνει ο κωδικός ΣΟ 3403 11 00 και 3403 19·

ια) τα προϊόντα που περιλαμβάνει ο κωδικός ΣΟ 3811·

ιβ) τα προϊόντα που περιλαμβάνει ο κωδικός ΣΟ 3817.»

β) η παράγραφος 4 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Οι κωδικοί της συνδυασμένης ονοματολογίας που αναφέρονται στην παρούσα οδηγία είναι εκείνοι που εμφανίζονται στο κείμενο της συνδυασμένης ονοματολογίας που ισχύει από την 1η Οκτωβρίου 1994.»

2. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 2α

1. Μόνον τα ακόλουθα πετρελαιοειδή υπόκεινται στις διατάξεις περί ελέγχου και κυκλοφορίας της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ:

α) τα προϊόντα που περιλαμβάνουν οι κωδικοί ΣΟ 2707 10, 2707 20, 2707 30 και 2707 50·

β) τα προϊόντα που περιλαμβάνουν οι κωδικοί ΣΟ 2710 00 11 έως 2710 00 78. Ωστόσο, για τα προϊόντα που περιλαμβάνουν οι κωδικοί ΣΟ 2710 00 21, 2710 00 25 και 2710 00 59, οι διατάξεις περί ελέγχου και κυκλοφορίας εφαρμόζονται μόνον στις μεταφορές προϊόντων χύμα για εμπορικούς λόγους·

γ) τα προϊόντα που περιλαμβάνει ο κωδικός ΣΟ 2711 (εκτός από το 2711 11 00 και 2711 21 00)·

δ) τα προϊόντα που περιλαμβάνει ο κωδικός ΣΟ 2901 10·

ε) τα προϊόντα που περιλαμβάνουν οι κωδικοί ΣΟ 2902 20, 2902 30, 2902 41 00, 2902 42 00, 2902 43 00 και 2902 44.

2. Εάν ένα κράτος μέλος διαπιστώσει ότι πετρελαιοειδή πλην των απαριθμούμενων στην παράγραφο 1 προορίζονται να χρησιμοποιηθούν, προσφέρονται προς πώληση ή χρησιμοποιούνται για θέρμανση ή ως καύσιμο κινητήρων, ή προκαλούν με άλλους τρόπους φοροδιαφυγή, φοροαποφυγή ή κατάχρηση ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή. Η Επιτροπή διαβιβάζει την ανακοίνωση στα άλλα κράτη μέλη εντός μηνός από την παραλαβή της. Λαμβάνεται απόφαση για το αν τα προϊόντα αυτά θα πρέπει να υπαχθούν στις διατάξεις περί ελέγχου και κυκλοφορίας της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 24 της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ.

3. Τα κράτη μέλη δύνανται, μέσω διμερών συμβάσεων, να απαλλάσσουν εν όλω ή εν μέρει ορισμένα ή όλα τα ως άνω αναφερόμενα προϊόντα από τους ελέγχους που προβλέπονται στην οδηγία 92/12/ΕΟΚ, εφόσον δεν υπάρχουν στο άρθρο 2 της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ. Αυτές οι συμβάσεις δεν αφορούν τα κράτη μέλη που δεν είναι συμβαλλόμενα μέρη. Κάθε διμερής σύμβαση πρέπει να ανακοινώνεται στην Επιτροπή η οποία ενημερώνει με τη σειρά της τα άλλα κράτη μέλη.»

3. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 7:

«Άρθρο 7α

Τα κράτη μέλη μπορούν να επιστρέφουν τους ήδη καταβληθέντες ειδικούς φόρους κατανάλωσης για τα πετρελαιοειδή που έχουν μολυνθεί ή αναμειχθεί τυχαία και τα οποία επιστρέφονται στη φορολογική αποθήκη για ανακύκλωση.»

4. Το άρθρο 8 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 1 προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο:

«δ) τα πετρελαιοειδή που εγχέονται στους υψικάμινους με σκοπό να διευκολυνθεί η χημική διεργασία αναγωγής, σε συνδυασμό με το κωκ που χρησιμοποιείται ως κύριο καύσιμο.»

β) στην παράγραφο 2 η εισαγωγική φράση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Με την επιφύλαξη άλλων κοινοτικών διατάξεων, τα κράτη μέλη δύνανται να εφαρμόζουν είτε ολικές είτε μερικές απαλλαγές ή μειώσεις του συντελεστή του ειδικού φόρου κατανάλωσης στα πετρελαιοειδή ή σε άλλα προϊόντα που προορίζονται για τις ίδιες χρήσεις, τα οποία χρησιμοποιούνται υπό φορολογικό έλεγχο.»

5. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 8α

1. Τα πετρελαιοειδή που διατίθενται στην κατανάλωση σε ένα κράτος μέλος και τα οποία περιέχονται στις κανονικές δεξαμενές αυτοκινήτων οχημάτων δημόσιας χρήσης και προορίζονται για χρησιμοποίηση ως καύσιμα από τα ίδια οχήματα, καθώς και στα εμπορευματο-

κιβώτια ειδικών χρήσεων που προορίζονται για τη λειτουργία κατά τη διάρκεια μιας μεταφοράς των συστημάτων που εξοπλίζουν αυτά τα ίδια εμπορευματοκιβώτια δεν υπόκεινται στον ειδικό φόρο κατανάλωσης σε ένα άλλο κράτος μέλος.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου νοούνται ως:

“κανονικές δεξαμενές καυσίμων”;

— οι δεξαμενές που ο κατασκευαστής τοποθετεί σε όλα τα μεταφορικά μέσα του ίδιου τύπου με το εξεταζόμενο μεταφορικό μέσο και η τοποθέτηση των οποίων επιτρέπει την απευθείας χρησιμοποίηση του καυσίμου, τόσο για την κίνηση των οχημάτων όσο και, ενδεχομένως, για τη λειτουργία, κατά τη διάρκεια της μεταφοράς, των συστημάτων ψύξης και άλλων συστημάτων.

Θεωρούνται επίσης ως κανονικές δεξαμενές καυσίμων οι δεξαμενές υγραερίου, που είναι τοποθετημένες σε μεταφορικά μέσα και επιτρέπουν την απευθείας χρησιμοποίηση του υγραερίου ως καυσίμου καθώς και οι δεξαμενές που είναι προσαρμοσμένες σε άλλα συστήματα με τα οποία μπορεί να είναι εξοπλισμένο το μεταφορικό μέσο,

— οι μόνιμες δεξαμενές καυσίμων, που ο κατασκευαστής τοποθετεί σε όλα τα εμπορευματοκιβώτια του ίδιου τύπου με τον τύπο του εξεταζόμενου εμπορευματοκιβώτιου και η μόνιμη τοποθέτηση των οποίων επιτρέπει την απευθείας χρησιμοποίηση του καυσίμου για τη λειτουργία, κατά τη διάρκεια της μεταφοράς, των συστημάτων ψύξης και άλλων συστημάτων με τα οποία είναι εξοπλισμένα τα εμπορευματοκιβώτια ειδικής χρήσης.

“εμπορευματοκιβώτιο ειδικής χρήσης”: κάθε εμπορευματοκιβώτιο που φέρει ειδικά προσαρμοσμένες διατάξεις για τα συστήματα ψύξης, οξυγόνωσης, θερμικής μόνωσης ή άλλα συστήματα.»

Άρθρο 3

Στην οδηγία 92/82/ΕΟΚ το άρθρο 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 2

1. Τα πετρελαιοειδή καλύπτουν:

— τη βενζίνη με μόλυβδο που εμπίπτει στους κωδικούς ΣΟ 2710 00 26, 2710 00 34 και 2710 00 36,

— την αμόλυβδη βενζίνη που εμπίπτει στους κωδικούς ΣΟ 2710 00 27, 2710 00 29 και 2710 00 32,

— πετρέλαιο ντίζελ που εμπίπτει στον κωδικό ΣΟ 2710 00 69,

— βαρύ πετρέλαιο που εμπίπτει στους κωδικούς ΣΟ 2710 00 74 έως 2710 00 78,

— υγραέριο που εμπίπτει στους κωδικούς ΣΟ 2711 12 11 έως 2711 19 00,

— μεθάνιο που εμπίπτει στον κωδικό ΣΟ 2711 29 00,

— κηροζίνη που εμπίπτει στους κωδικούς ΣΟ 2710 00 51 και 2710 00 55.

2. Οι παραπομπές της παραγράφου 1 στους κωδικούς της συνδυασμένης ονοματολογίας αναφέρονται στο κείμενο της συνδιασμένης ονοματολογίας που ισχύει από την 1η Οκτωβρίου 1994.»

Άρθρο 4

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ, το αργότερο μέχρι την 1η Ιουλίου 1995, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι απαραίτητες για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή θεσπίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τις ουσιαστικές διατάξεις εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 5

Η εν λόγω οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 22 Δεκεμβρίου 1994.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

H. SEEHOFER

ΟΔΗΓΙΑ 94/75/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 22ας Δεκεμβρίου 1994

για την τροποποίηση της οδηγίας 94/4/ΕΚ και για τα προσωρινά μέτρα παρέκκλισης που εφαρμόζονται στην Αυστρία και τη Γερμανία

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη προσχώρησης του 1994, και ιδίως το άρθρο 2 παράγραφος 3, καθώς και την πράξη προσχώρησης του 1994, και ιδίως το άρθρο 151 παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι στις 5 Σεπτεμβρίου 1994 η Δημοκρατία της Αυστρίας ζήτησε την εφαρμογή μέτρου παρέκκλισης παρόμοιο με εκείνο που εφαρμόζεται από την 1η Απριλίου 1994 για την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, βάσει των διατάξεων του άρθρου 3 παράγραφος 2 της οδηγίας 94/4/ΕΚ του Συμβουλίου της 14ης Φεβρουαρίου 1994 για τροποποίηση των οδηγιών 69/169/ΕΟΚ και 77/388/ΕΟΚ για την αύξηση του επιπέδου των ατελειών για τους ταξιδιώτες από τρίτες χώρες και των ορίων για τις αφορολόγητες αγορές κατά τα ενδοκοινοτικά ταξίδια (¹).

ότι η αίτηση αυτή αποσκοπεί ιδιαίτερα στη διατήρηση, μέχρι την 1η Ιανουαρίου 1998, του ορίου που εφαρμόζεται σήμερα στην Αυστρία κατά την εισαγωγή αγαθών από ταξιδιώτες που εισέρχονται στο έδαφος της από χερσαία σύνορα που τη συνδέουν με άλλες χώρες εκτός από τα κράτη μέλη και τα μέλη της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελεύθερων Συναλλαγών (ΕΖΕΣ).

ότι θα πρέπει να ληφθούν υπόψη οι οικονομικές δυσχέρειες που ενδέχεται να δημιουργηθούν για την Αυστρία λόγω του ύψους των ατελειών, κατά την προαναφερόμενη διέλευση ταξιδιωτών.

ότι ενδείκνυται, ωστόσο, να αποφευχθούν οι στρεβλώσεις ανταγωνισμού λόγω της εφαρμογής διαφορετικών ορίων κατά τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων της Κοινότητας τα οποία τη συνδέουν με χώρες μη μέλη της ΕΖΕΣ· ότι επιβάλλεται η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και η Δημοκρατία της Αυστρίας να εφαρμόζουν ένα ισόποσο όριο κατά την εισαγωγή στο έδαφος τους εμπορευμάτων από ταξιδιώτες προερχόμενους από τις εν λόγω χώρες,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Στο άρθρο 3 της οδηγίας 94/4/ΕΚ η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και η Αυστρία δικαιούνται να θέσουν σε ισχύ τις αναγκαίες διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο την 1η Ιανουαρίου 1998, όσον αφορά τα εμπορεύματα που εισάγονται από τους ταξιδιώτες οι οποίοι εισέρχονται στο γερμανικό και το αυστριακό έδαφος από χερσαία σύνορα που τις συνδέουν με άλλες χώρες εκτός από τα κράτη μέλη και τα μέλη της ΕΖΕΣ ή, ενδεχομένως, μέσω παράκτιας ναυσιπλοΐας από τις εν λόγω χώρες.

Πάντως τα εν λόγω κράτη μέλη εφαρμόζουν, από την έναρξη ισχύος της συνθήκης προσχώρησης του 1994, ατέλεια μη κατώτερη των 75 Ecu κατά τις εισαγωγές που προγραμματοποιούν οι αναφερόμενοι στο προηγούμενο εδάφιο ταξιδιώτες.»

Άρθρο 2

1. Με την επιφύλαξη της ενάρξεως ισχύος της συνθήκης προσχώρησης του 1994, τα κράτη μέλη εκδίδουν τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή τους με την παρούσα οδηγία κατά την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει κατά την ίδια ημερομηνία με τη συνθήκη προσχώρησης του 1994.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 22 Δεκεμβρίου 1994.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

H. SEEHOFER

(¹) ΕΕ αριθ. L 60 της 3. 3. 1994, σ. 14.

ΟΔΗΓΙΑ 94/76/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 22ας Δεκεμβρίου 1994

για την τροποποίηση της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ με τη θέσπιση μεταβατικών μέτρων που εφαρμόζονται, στα πλαίσια της διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 1η Ιανουαρίου 1995, όσον αφορά το φόρο προστιθεμένης αξίας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη προσχώρησης του 1994, και ιδίως τα άρθρα 2 και 3, καθώς και την πράξη προσχώρησης του 1994, και ιδίως το άρθρο 169,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι, με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων που προβλέπονται στο παράρτημα XV κεφάλαιο ΙΧ της πράξης προσχώρησης, το κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας εφαρμόζεται στα νέα κράτη μέλη από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της συνθήκης προσχώρησης:

ότι, λόγω της κατάργησης, κατά την εν λόγω ημερομηνία, για τις συναλλαγές μεταξύ της Κοινότητας υπό την παρουσία της σύνθεσης και των νέων κρατών μελών καθώς και μεταξύ των νέων κρατών μελών, της φορολογίας κατά την εισαγωγή και της αποφορολόγησης κατά την εξαγωγή, απαιτούνται μεταβατικά μέτρα για να εξασφαλιστεί η ουδετερότητα του κοινού συστήματος φόρου προστιθεμένης αξίας και να αποφευχθεί η διπλή φορολογία ή η μη φορολόγηση:

ότι, για το σκοπό αυτό, αυτά τα μέτρα πρέπει να ανταποκρίνονται σε ανάγκες παρόμοιες με εκείνες στις οποίες αποσκοπούσαν οι διατάξεις που ελήφθησαν κατά την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς την 1η Ιανουαρίου 1993, και ειδικότερα οι διατάξεις του άρθρου 28ιδ της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 περί εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (1).

ότι, στον τελωνειακό τομέα, ένα αγαθό θα θεωρείται ότι βρίσκεται σε ελεύθερη κυκλοφορία στη διευρυνόμενη Κοινότητα όταν θα έχει αποδειχθεί ότι βρισκόταν σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Κοινότητα υπό την παρουσία της σύνθεσης ή σε ένα από τα νέα κράτη μέλη κατά τη στιγμή της προσχώρησης: ότι θα πρέπει να συναχθούν τα αναγκαία συμπεράσματα, ιδίως όσον αφορά το άρθρο 7 παράγραφοι 1 και 3 και το άρθρο 10 παράγραφος 3 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ.

ότι θα πρέπει ειδικότερα να καλυφθούν οι περιπτώσεις αγαθών που έχουν υπαχθεί, πριν από την προσχώρηση, σε ένα από τα καθεστώτα που αναφέρονται από το άρθρο 16 παράγραφος 1 σημείο Β στοιχεία α) έως δ), σε καθεστώς

προσωρινής εισαγωγής με πλήρη απαλλαγή από εισαγωγικούς δασμούς ή σε ανάλογο καθεστώς στα νέα κράτη μέλη:

ότι θα πρέπει επίσης να προβλεφθούν ειδικές διατάξεις για τις περιπτώσεις κατά τις οποίες μία ειδική διαδικασία (εξαγωγή ή διαμετακόμιση), που ξεκίνησε πριν από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της συνθήκης προσχώρησης στα πλαίσια των συναλλαγών μεταξύ της Κοινότητας υπό την παρουσία της σύνθεσης και των νέων κρατών μελών και μεταξύ των τελευταίων για τις ανάγκες μιας παράδοσης που πραγματοποιήθηκε πριν από την ημερομηνία αυτή από υποκείμενο σε φόρο που ενεργεί με την ιδιότητά του αυτή, ολοκληρώνεται μετά από αυτή την ημερομηνία,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Στην οδηγία 77/388/ΕΟΚ παρεμβάλλεται ο ακόλουθος τίτλος και το ακόλουθο άρθρο:

«Τίτλος XIV γ

Μεταβατικά μέτρα που εφαρμόζονται στα πλαίσια της προσχώρησης στην Ευρωπαϊκή Ένωση της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας

Άρθρο 28ιζ

1. Για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, νοείται ως:

- «Κοινότητα»: το έδαφος της Κοινότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 3 πριν την προσχώρηση,
- «νέα κράτη μέλη»: το έδαφος των κρατών μελών που έχουν προσχωρήσει, με τη συνθήκη που υπογράφηκε στις 24 Ιουνίου 1994, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως ορίζεται για κάθε ένα από αυτά τα κράτη μέλη στο άρθρο 3,
- «διευρυνόμενη Κοινότητα»: το έδαφος της Κοινότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 3, μετά την προσχώρηση.

2. Όταν ένα αγαθό:

- έχει εισέλθει πριν από την ημερομηνία προσχώρησης στο εσωτερικό της Κοινότητας ή στο εσωτερικό ενός από τα νέα κράτη μέλη και
- κατά την είσοδό του στο εσωτερικό της Κοινότητας ή ενός από τα νέα κράτη μέλη υπήχθη είτε σε ένα

(1) ΕΕ αριθ. L 145 της 13. 6. 1977, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 94/5/ΕΚ (ΕΕ αριθ. L 60 της 3. 3. 1994, σ. 16).

καθεστώς προσωρινής εισαγωγής με πλήρη απαλλαγή από εισαγωγικούς δασμούς ή σε ένα από τα καθεστώτα που αναφέρει το άρθρο 16 παράγραφος 1 σημείο Β στοιχεία α) έως δ), είτε σε καθεστώς ανάλογο με ένα από αυτά τα καθεστώτα σε ένα τα νέα κράτη μέλη και

— δεν εξήλθε από αυτό το καθεστώς πριν από την ημερομηνία προσχώρησης,

οι διατάξεις που ισχύουν κατά τη στιγμή της υπαγωγής του αγαθού στο εν λόγω καθεστώς συνεχίζουν να εφαρμόζονται μέχρι την έξοδο του αγαθού από το εν λόγω καθεστώς, μετά από την ημερομηνία προσχώρησης.

3. Όταν ένα αγαθό:

— έχει υπαχθεί πριν από την ημερομηνία προσχώρησης στο καθεστώς κοινής διαμετακόμισης ή σε ένα άλλο καθεστώς τελωνειακής διαμετακόμισης και

— δεν εξήλθε από αυτό το καθεστώς πριν από την ημερομηνία προσχώρησης,

οι διατάξεις που ισχύουν κατά τη στιγμή της υπαγωγής του αγαθού στο εν λόγω καθεστώς συνεχίζουν να εφαρμόζονται μέχρι την έξοδο του αγαθού από το εν λόγω καθεστώς, μετά από την ημερομηνία προσχώρησης.

Για τους σκοπούς της πρώτης περίπτωσης, ως “καθεστώς κοινής διαμετακόμισης” νοούνται τα μέτρα για τη μεταφορά των εμπορευμάτων υπό διαμετακόμιση μεταξύ της Κοινότητας και των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης Ελεύθερων Συναλλαγών (ΕΖΕΣ), καθώς και των χωρών ΕΖΕΣ μεταξύ τους, όπως προβλέπονται από τη σύμβαση περί καθεστώτος κοινής διαμετακόμισης της 20ής Μαΐου 1987 (1).

4. Κατά την έννοια του άρθρου 7 παράγραφος 1, εξομοιώνονται με εισαγωγή αγαθού που αποδεικνύεται ότι βρισκόταν σε ελεύθερη κυκλοφορία σε ένα από τα νέα κράτη μέλη ή στην Κοινότητα:

α) η έξοδος, ακόμη και αντικανονική, αγαθού από καθεστώς προσωρινής εισαγωγής στο οποίο το αγαθό είχε υπαχθεί πριν από την ημερομηνία προσχώρησης υπό τους όρους που αναφέρονται στην παράγραφο 2·

β) η έξοδος, ακόμη και αντικανονική, αγαθού είτε από ένα από τα καθεστώτα που αναφέρονται από το άρθρο 16 παράγραφος 1 σημείο Β στοιχεία α) έως δ) είτε από καθεστώς ανάλογο με ένα από αυτά τα καθεστώτα, και στο οποίο είχε υπαχθεί το αγαθό πριν από την ημερομηνία προσχώρησης υπό τους όρους που αναφέρονται στην παράγραφο 2·

γ) η λήξη της ισχύος ενός από τα καθεστώτα που αναφέρονται στην παράγραφο 3, που άρχισε πριν από την ημερομηνία προσχώρησης στο εσωτερικό ενός από τα νέα κράτη μέλη, για τις ανάγκες μιας εξ

επαχθούς αιτίας παράδοσης αγαθών που πραγματοποιήθηκε πριν από την ημερομηνία αυτή στο εσωτερικό αυτού του κράτους μέλους από υποκείμενο στο φόρο που ενεργεί υπό την ιδιότητα αυτή·

δ) κάθε παρατυπία ή παράβαση που διεπράχθη κατά τη διάρκεια ενός από τα καθεστώτα που αναφέρονται στην παράγραφο 3, που άρχισε υπό τους όρους που προβλέπονται από το στοιχείο γ).

5. Εξομοιώνεται επίσης με εισαγωγή αγαθού κατά την έννοια του άρθρου 7 παράγραφος 1, η διάθεση, μετά την ημερομηνία προσχώρησης, στο εσωτερικό κράτους μέλους, από υποκείμενο ή μη υποκείμενο στο φόρο, αγαθών που του έχουν παραδοθεί πριν από την ημερομηνία προσχώρησης, στο εσωτερικό της Κοινότητας ή ενός από τα νέα κράτη μέλη, όταν συντρέχουν οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

— η παράδοση αυτών των αγαθών είχε τύχει απαλλαγής, ή ήταν δεκτική απαλλαγής, είτε δυνάμει του άρθρου 15 σημεία 1 και 2 είτε δυνάμει αναλόγου διατάξεως στα νέα κράτη μέλη,

— τα αγαθά δεν είχαν εισαχθεί στο εσωτερικό ενός από τα νέα κράτη μέλη ή στο εσωτερικό της Κοινότητας πριν από την ημερομηνία προσχώρησης.

6. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 4, η εισαγωγή θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε, κατά την έννοια του άρθρου 7 παράγραφος 3, στο κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου το αγαθό εξήλθε από το καθεστώς στο οποίο είχε υπαχθεί πριν από την ημερομηνία προσχώρησης.

7. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 10 παράγραφος 3, η εισαγωγή αγαθού, κατά την έννοια των παραγράφων 4 και 5 του παρόντος άρθρου, πραγματοποιείται χωρίς να υφίσταται γενεσιουργός αιτία του φόρου, όταν:

α) το εισαχθέν αγαθό αποστέλλεται ή μεταφέρεται εκτός της διευρυμένης Κοινότητας ή

β) το εισαχθέν αγαθό, κατά την έννοια της παραγράφου 4 στοιχείο α), δεν αποτελεί μεταφορικό μέσο και αποστέλλεται εκ νέου ή μεταφέρεται προς το κράτος μέλος από το οποίο εξήχθη και προς το πρόσωπο που το εξήγαγε ή

γ) το εισαχθέν αγαθό, κατά την έννοια της παραγράφου 4 στοιχείο α), είναι μεταφορικό μέσο που αποκτήθηκε ή είχε εισαχθεί, πριν από την ημερομηνία προσχώρησης, υπό τους γενικούς όρους φορολογίας της εσωτερικής αγοράς ενός από τα νέα κράτη μέλη ή ενός από τα κράτη μέλη της Κοινότητας, ή/και δεν έτυχε, κατά την εξαγωγή του, απαλλαγής ή επιστροφής του φόρου προσιθήμενης αξίας.

Αυτή η προϋπόθεση θεωρείται ότι πληρούται όταν η ημερομηνία της πρώτης θέσης σε κυκλοφορία του μεταφορικού μέσου είναι προγενέστερη της 1ης Ιανουαρίου 1987 ή όταν το ποσό του οφειλόμενου φόρου κατά την εισαγωγή είναι αμελητέο.

(1) ΕΕ αριθ. L 226 της 13. 8. 1987, σ. 2.»

Άρθρο 2

1. Με την επιφύλαξη της ενάρξεως ισχύος της συνθήκης προσχώρησης του 1994, τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία κατά την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομέρειες της αναφοράς αυτής καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ίδια ημερομηνία με τη συνθήκη προσχώρησης του 1994.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 22 Δεκεμβρίου 1994.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

H. SEEHOFER